

“เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน ตามแบบอย่างของบรรดานักบุญ”

We are One in the footsteps of the Saints

คู่มือฝึกอบรมเพื่อการสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูตในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

โดย สมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม (PMS) ประเทศไทย

คู่มือ

ฝึกอบรมเพื่อสร้างจิตตานุสมณธรรมทูต
ในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

“เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน
ตามแบบอย่างของบรรดานักบุญ”
"WE ARE ONE IN THE FOOTSTEPS OF THE SAINTS"

โดย

คุณพ่ออัคร์ศิลป์ ฤทธิเดช

คู่มือฝึกอบรมเพื่อสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูต ในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

“เราทุกคนเป็นพี่น้องกันตามแบบอย่างของบรรดานักบุญ”
“WE ARE ONE IN THE FOOTSTEPS OF THE SAINTS”

คำนำ

เนื่องจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสได้ประกาศให้ปี 2015 เป็น “ปีนักบวช” ในโอกาสที่พระองค์ทรงต้อนรับบรรดาอธิการเจ้าคณะนักบวชชายหญิงที่มาเข้าเฝ้าในวาติกัน หลังจากเสร็จสิ้นการประชุมอธิการเจ้าคณะนักบวช ครั้งที่ 82 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2014 ที่ผ่านมา

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสเตือนนักบวชว่า หน้าที่การฝึกอบรมผู้เตรียมตัวเป็นนักบวชนั้นเป็นเหมือนงานช่างฝีมือที่เราต้องถักทอด้วยความประณีต เป้าหมายของการฝึกอบรมนักบวชก็คือ เพื่อให้พวกเขาเปี่ยมด้วยหัวใจที่สุภาพอ่อนโยน และมีความมั่นคงเหมือนความเปรี๊ยะของน้ำส้มสายชู

การฝึกอบรมเด็ก ๆ ให้บรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์ เป็นหน้าที่ของพระศาสนจักรที่จะต้องเป็นเพื่อนร่วมทางกับเด็ก ๆ ในเส้นทางแห่งความศักดิ์สิทธิ์ เพื่อว่าความเชื่อของเด็กเล็ก ๆ นี้ จะได้กลั่นกลายเป็นธรรมทูตในทุกนาที่ของชีวิต ดังแบบอย่างชีวิตนักบุญเทเรซา แห่งลีซีเอร์ ซึ่งชีวิตในวัยเยาว์ของเธอเต็มเปี่ยมไปด้วยความเชื่อและร่าเริงอยู่เสมอ

“ถ้าพวกท่านไม่เปลี่ยนแปลงปรับปรุงตัวเองและกลั่นกลายเป็นเหมือนเด็ก ๆ พวกท่านก็จะไม่ได้เข้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์ (มธ. 18:3) สมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม (PMS) จึงขอเสนอคู่มือฝึกอบรมเพื่อสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูตในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

โดยอาศัยแบบอย่างชีวิตของบรรดานักบุญผู้ตั้งคณะนักบวช มาเป็นแนวทางในการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนของเรา เพื่อพวกเขาจะได้เจริญชีวิตเหมือนกับเมล็ดมัสตาร์ดเล็ก ๆ ที่ค่อย ๆ เติบโตขึ้นเป็นต้นไม้ใหญ่ในหนทางที่ศักดิ์สิทธิ์ ตามแบบอย่างชีวิตของบรรดานักบุญ ซึ่งผู้นำสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเวลา บุคคล และสถานที่

ขอพระเยซูกุมาร ทรงเป็นแรงบันดาลใจให้ท่าน สามารถทำงานเพื่อเด็ก ๆ ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข

ขอพระเจ้าประทานพระพร

คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ

ผู้อำนวยการสมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม(PMS)ในประเทศไทย

วันที่ 4 มกราคม 2015 (วันยุทธธรรมทูตสากล)

คำแนะนำ การใช้คู่มือฝึกอบรมเพื่อการสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูต ในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

บทเรียนทั้งหมดมี 12 บท ในแต่ละบทเรียนเป็นการฝึกให้สมาชิกได้เลียนแบบชีวิตของนักบุญผู้ก่อตั้งคณะนักบวชต่าง ๆ เพราะท่านเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พระเยซูเจ้าได้ทรงทำไว้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าแล้ว และเพื่อส่งเสริมกระแสเรียกเป็นนักบวชให้กับสมาชิกด้วย ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

การสร้างบรรยากาศ ด้วยการเล่นเกมหรือร้องเพลง

การภาวนาเริ่มการประชุม ซึ่งเป็นการฝึกให้สมาชิกภาวนาด้วยท่าที่ถูกต้องและภาวนาอย่างตั้งใจ

เกริ่นนำถึงสิ่งที่เราจะเรียนรู้ในวันนี้ โดยชี้ให้สมาชิกเห็นประเด็นสำคัญของเรื่องที่เราจะเรียนรู้

การรายงานการทำงานประกาศข่าวดีของสมาชิก

2. เนื้อหา เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ซึ่งจะประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของสมาชิก จากสิ่งที่พวกเขารู้แล้ว และความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในการประชุมแต่ละครั้ง ซึ่งอาจจะมาจากประสบการณ์ตรง หรือจากการบอกเล่าของผู้คนอื่นก็ได้ เช่น การใช้กิจกรรมนำเข้าสู่เนื้อหา ใช้คำถามเชื่อมโยง การให้แสดงความความคิดเห็นก่อนการเรียนรู้

การนำเสนอเนื้อหา ป็นเรื่องประวัตินักบุญผู้ตั้งคณะนักบวช

3. การไตร่ตรอง ในแต่ละครั้งใช้คำถามในการพูดคุย แสดงความคิดเห็น

การตั้งคำถาม เป็นการช่วยให้สมาชิกได้ทบทวนและทำความเข้าใจ ความหมายและคุณค่าที่สำคัญที่ได้เรียนรู้ และค้นหาความสัมพันธ์ ในมุมอื่น ๆ ของความรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกับพระเจ้า ซึ่งเป็นการหล่อหลอมและสร้างจิตสำนึกให้กับสมาชิก

4. การปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ใช้กิจกรรมสร้างชีวิตกลุ่ม เป็นการทบทวนหรือตอบคำถามที่ได้เรียนรู้

การมอบหมายงานให้ทำ เป็นการแสดงความรักต่อพระเจ้าด้วยการ ปฏิบัติกับพี่น้องคนอื่น ๆ เป็นการตอบคำถามให้สมาชิกหาข้อปฏิบัติ ร่วมกันและข้อตั้งใจส่วนตัว และนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

การเก็บถวายเป็น การถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อไปช่วยเหลือ เด็กที่ยากจนขัดสนมากกว่าเรา

5. การให้อิโรวาท ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

กระตุ้นให้สมาชิกลำเอ้าข้อตั้งใจที่ได้จากการเรียนรู้ไปปฏิบัติ

นัดหมายการประชุมครั้งต่อไป

สวดภาวนาตามจุดประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปา และ

สวดบทภาวนาของยูวธรรมทูต

กล่าวอำลาสมาชิก

สารบัญ

คำนำ	หน้า 4
คำแนะนำการใช้คู่มือฝึกอบรมฯ	หน้า 6
บทที่ 1 เราทุกคนเป็นพี่น้องกันในองค์พระเยซูเจ้า	หน้า 10
บทที่ 2 เราทุกคนเป็นพี่น้องกันตามแบบอย่างความรักต่อพระเจ้า ของนักบุญเทเรซา แห่งอาวิลลา	หน้า 17
บทที่ 3 เราทุกคนเป็นพี่น้องกันด้วยการต้อนรับทุกคน ที่มาขอความช่วยเหลือโดยปราศจากเงื่อนไข ตามแบบอย่างของนักบุญอัญจลา	หน้า 25
บทที่ 4 เราทุกคนเป็นพี่น้องกันในความรักและศรัทธาต่อศีลมหาสนิท ตามแบบอย่างของนักบุญคลารา	หน้า 34
บทที่ 5 เราทุกคนเป็นพี่น้องกันและเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ตามแบบอย่างนักบุญหลุยส์ มารี กรีญอง เดอ มงฟอร์ต	หน้า 42
บทที่ 6 เราทุกคนเป็นพี่น้องกันด้วยการแสดงความอ่อนโยนต่อกันและกัน ตามแบบอย่างของนักบุญยอห์น บอสโก	หน้า 50
บทที่ 7 เราทุกคนเป็นพี่น้องกันด้วยการรับใช้ผู้ป่วย ตามแบบอย่างของนักบุญคามิลโล เดอ แลลลิส	หน้า 57
บทที่ 8 เราทุกคนเป็นพี่น้องกันกับผู้ยากไร้ ตามแบบอย่างของบุญราศี คุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา	หน้า 66
บทที่ 9 เราทุกคนเป็นพี่น้องกันในการทำความดี และปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ ตามแบบอย่างของนักบุญมารีอา โดเมนิกา มัสซาแรลโล	หน้า 75
บทที่ 10 เราทุกคนเป็นพี่น้องกันด้วยการไม่ยึดติดกับสิ่งของฝ่ายโลก เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นตามแบบอย่างของนักบุญฟรังซิส อัลซีซี	หน้า 84

สารบัญ

บทที่ 11 เราทุกคนเป็นพี่น้องกันด้วยการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมด้วยความรัก
ตามแบบอย่างของนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล หน้า 93

บทที่ 12 เราทุกคนเป็นพี่น้องกับผู้ป่วยและผู้ถูกทอดทิ้ง
ตามแบบอย่างของบุญราศี มาริอาโตเมนิกา บรุน บาร์บันตีเน่ หน้า 101

บทภาวนาของยุวธรรมทูต

หน้า 108

การพบปะ ครั้งที่ 1

เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกันในองค์พระเยซูเจ้า

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ จดจำ และเล่าเรื่องราวทุกคนเป็นพี่น้องกับพระเยซูเจ้าได้
2. เพื่อให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการอ่านพระวาจาพระเจ้า ทุก ๆ วัน
3. เพื่อให้สมาชิกอ่านพระวาจาพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ และนำพระวาจานั้นไปปฏิบัติให้เกิดผลในชีวิตประจำวัน

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์ ตามจำนวนสมาชิก
2. เนื้อเพลง/ชาร์ทเพลง “มาร์ชยูธรรมทูต”
3. เครื่องเล่นเพลง
4. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอน ชุด เพื่อนช่วยเพื่อน
5. กล้องเล็ก ๆ 1 ใบ
6. กระดาษแผ่นเล็ก ๆ ตามจำนวนสมาชิก
7. ปากกา หรือดินสอ ตามจำนวนสมาชิก

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ ต้อนรับสมาชิกด้วยความยินดี ให้สมาชิกแต่ละคนที่เพิ่งพบกันในครั้งนี้ แนะนำตัวเองกับเพื่อน ๆ โดยบอก ชื่อ – นามสกุล อย่างช้า ๆ เริ่มจากผู้นำก่อนเป็นอันดับแรก เมื่อครบทุกคนแล้ว เริ่มเล่นเกม “WHO AM I – ฉันเป็นใคร” ตามขั้นตอนดังนี้

1. แจกกระดาษแผ่นเล็กที่เตรียมมาให้กับสมาชิกคนละ 1 แผ่น พร้อมปากกาหรือดินสอ
2. ให้สมาชิกทุกคนเขียนคุณลักษณะภายนอกของตนเองที่สังเกตได้สองประการลงในกระดาษที่ได้รับ เช่น ผอม-ขาว / ผมหยิก-สูง

3. เมื่อทุกคนเขียนเสร็จ ให้นำกระดาษของตนไปใส่กล่องที่เตรียมไว้
4. จากนั้นให้สมาชิกแต่ละคนเดินมาหยิบกระดาษจากกล่องคนละ 1 แผ่น แล้วดูว่าคุณลักษณะในกระดาษที่หยิบได้นั้นคือเพื่อนคนใด ให้เดินไปหาเพื่อนคนนั้น ถ้าใช่ ให้ส่งกระดาษแผ่นนั้นคืนให้เพื่อน - แต่ถ้าไม่ใช่ ให้พูดคุณลักษณะที่อยู่ในกระดาษให้สมาชิกทั้งหมดฟัง และช่วยกันหาว่า คือเพื่อนคนไหนในกลุ่มของเรา (ถ้าหยิบได้กระดาษของตน ให้หยิบใหม่)
5. ทำเช่นนี้จนครบทุกคนในกลุ่ม
6. ผู้นำกล่าวชมเชยสมาชิก และนำเข้าสู่การภาวนา

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตา ก้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ ขอขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงให้โอกาส พวกลูกทุกคนอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้าพระกุมารเยซูในวันนี้ ลูกขอขอบพระคุณที่พระองค์ทรงส่งพระบุตรลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ เหมือนกับลูก เพื่อเป็นแบบอย่างและสั่งสอนลูก ลูกภูมิใจและดีใจ ที่จะได้รู้จักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ขอพระองค์โปรดประทาน พระพรแห่งสติปัญญา เพื่อให้ลูกได้รู้จัก จดจำ และเข้าใจคำสอน เรื่องเราทุกคนเป็นพี่น้องกันในองค์พระเยซูเจ้า เมื่อลูกปฏิบัติตาม คำสอนของพระองค์ ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมี ของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ ช่วงแรกเราได้แนะนำตัวกันไปแล้ว และเราก็ได้สังเกตบุคลิก ลักษณะของเพื่อน ๆ ที่เราเห็นได้ชัดเจน บางคนก็ขอม ขาว บางคนก็สูง ผิวดำ บางคนก็เข้มแข็ง แต่ในช่วงนี้ เราจะมาแนะนำตัวกันอีกครั้ง เพื่อจะได้รู้จักกันมากขึ้น โดยให้บอกชื่อ นกบุญ ชื่อ-นามสกุล ชื่อเล่น ความสามารถพิเศษ และให้หาท่าประกอบที่แสดงลักษณะ หรือบุคลิก ของเราด้วย โดยเริ่มจากผู้นำหรือพี่เลี้ยงก่อนเป็นคนแรก (หรืออาจจะ ให้เด็กเล่นเกมทำความรู้จักกันก่อนสัก 4-5 นาที)

การเลือกตั้ง

ให้มีการเลือกตั้ง ประธาน เลขา เหรัญญิก และตำแหน่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อเป็นการฝึกการเป็นผู้นำ และผู้ตามประจำกลุ่ม

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

เนื่องจากการพบปะกันครั้งแรก จึงยังไม่มีรายงาน

รายงานการบริจาคเงิน

เนื่องจากการพบปะกันครั้งแรก จึงยังไม่มีรายงานเรื่องการเงิน

2. ประสบการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ วันนี้เราจะได้เรียนรู้เรื่อง “เราทุกคนเป็นพี่น้องกันในองค์พระเยซูเจ้า” ซึ่งไม่ใช่เป็นพี่น้องกันเฉพาะพวกเราเท่านั้น แต่เพื่อน ๆ ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเด็กชนชาติใด พูดภาษาอะไร มาจากไหน เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน เมื่อเราปฏิบัติตามคำสอนของพระเจ้า

พูดคุยกับสมาชิกด้วยคำถามเหล่านี้

- ใครมีพี่ หรือ น้องบ้าง
- ใครเป็นลูกคนเดียว
- ใครมีลูกพี่ลูกน้องบ้าง
- ในบรรดาพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้อง สนิทกับใครมากที่สุด

นอกเหนือจากพี่น้อง ลูกพี่ลูกน้อง หรือใครที่เป็นลูกคนเดียว เราทุกคนก็เป็นพี่น้องกันด้วย เราจะเรียนรู้เรื่องนี้ด้วยกันจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว บทที่ 12:46-50

ผู้นำ ให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ และเมื่ออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

พระญาติแท้ของพระเยซูเจ้า พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว 12:46-50

เวลานั้น ขณะที่พระเยซูเจ้ากำลังตรัสกับประชาชน พระมารดา และพระญาติของพระองค์มายืนอยู่ข้างนอก ต้องการพูดกับพระองค์ พระองค์จึงตรัสถามผู้ที่มาทูลนั้นว่า “ใครเป็นมารดา ใครเป็นพี่น้องของเรา” แล้วทรงยื่นพระหัตถ์ชี้บรรดาศิษย์ ตรัสว่า “นี่คือมารดาและพี่น้องของเรา เพราะผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ ผู้นั้นเป็นพี่น้องชายหญิงและเป็นมารดาของเรา”

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

- 1) พระเยซูเจ้าทรงสอนว่าใครเป็นมารดาและเป็นพี่น้องของพระองค์ (ผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดา)
- 2) ทำไมพระเยซูเจ้าจึงสอนว่าผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาเจ้า เป็นมารดาและพี่น้องชายหญิงของพระองค์ (พระเยซูเจ้าต้องการบอกเราว่า ทุกคนที่ดำเนินชีวิตตามพระวาจาของพระเจ้ายกก็เป็นพี่น้องกับพระองค์ด้วย)
- 3) ถ้าฉันปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้า ชีวิตของฉันจะเป็นอย่างไร (อยู่ในหนทางแห่งความดี ชีวิตมีความสุข) และถ้าฉันไม่ปฏิบัติตามวาจาของพระเจ้า ชีวิตฉันจะเป็นอย่างไร (ไม่มีความสุข ไม่สบายใจ)
- 4) ถ้าคริสตชนทุกคนปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้า พระศาสนจักรของเราจะเป็นอย่างไร (ทุกคนเป็นพี่น้องกัน / ทุกคนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน / ทุกคนมีความสุข)
- 5) การปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูเจ้า ทำให้ฉันมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับพระเจ้าอย่างไร (ฉันรู้จักและได้ใกล้ชิดกับพระองค์มากขึ้นทุกวัน / สนุกเหมือนคนในครอบครัว / ฉันสามารถพูดคุยกับพระองค์ได้ทุกเรื่อง)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ร้องเพลง “**มาร์ชยุทธมทูต**” อาจทำท่าทางประกอบด้วยก็ได้

พวกเรายุทธมทูต ร่วมใจฟันผุกด้วยรักสมัครสมาน

ติดตามพระคริสต์ด้วยชีวิตที่เป็นพยาน

ประกาศพระนามขององค์พระเยซู

พวกเราจะรัก รับผิดชอบ จะหยั่งยืนตามวาจาที่พระองค์สอน

จะเสียสละ แบ่งปันด้วยใจอาทร

ชวนเพื่อนพี่น้องมาเป็นศิษย์ของพระองค์

มาเรารู้จักและรักพระเยซู มาเชิดชูชีวิตเป็นศิษย์และติดตาม

ทำทุกอย่างด้วยรัก ประกาศในเรื่องความรัก

ของพระองค์ให้ไกลไปทั่วโลก

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

คริสตชนทุกคน คือครอบครัวใหม่ที่องค์พระเยซูเจ้าทรงตั้งขึ้น เป็นครอบครัวของผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาเจ้า คือการทำคุณงามความดีในชีวิต แม้การปฏิบัตินี้จะเต็มไปด้วยอุปสรรค อาจมีความกังวลและท้อแท้บ้าง ทำได้บ้าง ไม่ได้บ้าง แต่ให้เราพยายามทำดีอยู่เสมอ ที่สุดพระประสงค์ของพระเจ้าจะสำเร็จไปในชีวิตของเราแต่ละคน เราต้องไม่หยุดที่จะเชื่อและไว้วางใจในพระองค์ ดังนั้น ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าเราต้องทำอะไรเพื่อจะสามารถปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าได้ในชีวิตประจำวัน ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติคนละ 1 ประการ เช่น อ่านพระวาจาของพระเจ้าทุกวันเพื่อจะได้รู้ว่าพระเจ้าต้องการให้เราทำอะไร, พยายามลดความชอบหรือความสุขสบายของตน และทำสิ่งที่เราไม่ชอบหรือไม่อยากทำเพื่อพระเจ้า, รักผู้อื่น, ให้อภัยผู้อื่น, ทำดีต่อทุกคน ฯลฯ โดยให้เลขาบันทึกข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถวาทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้โอวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เด็ก ๆ ตั้งใจอ่านพระวาจาของพระเจ้า และนำพระวาจาพระเจ้ามาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนมกราคม ค.ศ. 2015

เพื่อให้ปีแห่งชีวิตนักบวช เป็นโอกาสให้บรรดานักบวชชายหญิง ได้ค้นพบถึงความชื่นชมยินดีในการติดตามพระคริสตเจ้าและกระทำหน้าที่ของตนเองด้วยความกระตือรือร้น เพื่อรับใช้คนยากจน

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน หน้า 108

กล่าวอ้อลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะมิชนมให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 2
เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน
ตามแบบอย่างความรักต่อพระเจ้า
ของนักบุญเทเรซาแห่งอาวิล่า

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ จดจำ และเล่าเรื่องราวของนักบุญเทเรซาแห่งอาวิล่าได้
2. เพื่อให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการภาวนา ซึ่งเป็นการแสดงออก ถึงความรักต่อพระเจ้า
3. เพื่อให้สมาชิกหมั่นสวดภาวนาอย่างตั้งใจทุกวัน เหมือนพูดคุยกับคนที่เรารัก และภาวนาให้กับผู้อื่นด้วย

อุปกรณ์

1. รูปนักบุญเทเรซาแห่งอาวิล่า และ รูปนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู
2. เนื้อเพลง/ชาร์ทเพลง “สวรค์สดใส” และ “พระเจ้าเพียงพอ”
3. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอน ชุด รักที่อบอุ่น
4. เครื่องเล่นเพลง

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ ต้อนรับสมาชิกด้วยความยินดี เมื่อพร้อมแล้วให้นำสมาชิกร้องเพลง “สวรค์สดใส” และทำท่าทางประกอบด้วย

เพลงสวรค์สดใส

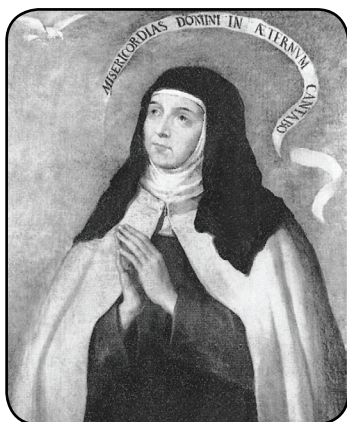
ที่สวรค์สว่างสดใส ความสุขยินดีมีมากมาย ภาระหนักน้ำตา
พระองค์ทรงเซ็ดให้ ที่สวรค์สว่างสดใส
ที่นรกนั้นมืดตืดคือ ความสุขยินดีไม่มีเลย ภาระหนักน้ำตา
ไม่มีใครเซ็ดให้ ที่นรกนั้นมืดตืดคือ

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตา ก้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้า พระกุมารเยซูในวันนี้ เพื่อจะได้รักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอ ขอบพระคุณพระองค์ สำหรับแบบอย่างของบรรดานักบุญ ที่ทำให้ ลูกได้เห็นประจักษ์พยานแห่งความรักต่อพระองค์ ดังเช่นนักบุญ เทเรซาแห่งอาวิลลา ซึ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยความรักต่อพระเจ้าตั้งแต่ ในวัยเด็ก ขอบพระคุณโปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา และ อย่าให้สิ่งใดมารบกวนจิตใจของพวกลูก เพื่อลูกจะได้เข้าใจคำสอน เรื่องเราทุกคนเป็นพี่น้องกัน ด้วยการสวดภาวนาอย่างสม่ำเสมอ ตามแบบอย่างความรักของท่านด้วยเทอญ ลูกอธิษฐานภาวนา ทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ วันนี้เป็นโอกาสดีที่เราจะได้เรียนรู้จัก นักบุญเทเรซาแห่งอาวิลลา ผู้มีความรื้อนร้อนและปรารถนาจะเป็นนักบุญตั้งแต่วัยเป็นเด็ก แต่ก่อน ที่จะได้เรียนรู้จักท่าน ขอให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่าเรามีความตั้งใจจะประกาศข่าวดีอย่างไรบ้าง

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

ให้ผู้นำช่วยเลขาสรุปประเด็นสำคัญว่าเราได้เรียนรู้อะไร พระคัมภีร์เรื่องใด และมีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีเรื่องใดบ้าง จากนั้นให้แต่ละคน/คู่วางงานสิ่งที่ตนกระทำ แล้วให้เลขาจดบันทึกไว้ในสมุด ผู้ นำให้กำลังใจสมาชิกและเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

รายงานการบริจาคเงิน

เหรียญจากรายงานการเงินของกลุ่ม

2. ประสบการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ พูดคุยกับสมาชิกด้วยคำถามเหล่านี้

1. วันฉลองนักบุญเทเรซาแห่งอาวีลาตรงกับวันที่เท่าไรของทุกปี ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม หรือ **15 ตุลาคม**
2. นักบุญเทเรซาแห่งอาวีลา เข้าเป็นนักบวชของอารามใด **อารามคาร์เมล** หรือ อารามกาปูชิน
3. ให้สมาชิกทายรูปที่ผู้นำเตรียมมา ว่ารูปใดเป็นรูปนักบุญเทเรซาแห่งอาวีลา และรูปใดเป็นรูปนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู
4. ระหว่าง**นักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร** กับ เด็กน้อยของพระเจ้า ข้อใดคือ ชื่อที่พระศาสนจักรได้ประกาศยกย่องท่านนักบุญเทเรซาแห่งอาวีลา

เราได้เรียนรู้จักนักบุญเทเรซาแห่งอาวีลาเล็กน้อย จากคำถามที่เราได้ยื่นไปสักครู่นี้ หรือสมาชิกบางคนอาจได้ยินมาไม่มากนักน้อย ตอนนี้เราจะมาเรียนรู้จักประวัติของนักบุญเทเรซาแห่งอาวีลาให้มากขึ้น ให้เราตั้งใจฟังเรื่องราวของท่าน

ผู้นำ อ่านประวัติหรือเล่าเรื่องราวให้สมาชิกฟังหรืออาจถ่ายทอดเอกสารประวัตินักบุญ แจกให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ หรืออ่านคนละวรรคก็ได้ เมื่อฟังหรืออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

ประวัตินักบุญเทเรซา แห่งอาวิลลา

เทเรซา เด อาสุมาดา เกิดที่เมือง อาวิลลา ประเทศสเปน เมื่อวันที่ 28 มีนาคม ค.ศ. 1515 เป็นบุตรขุนนางชั้นผู้ใหญ่ คือ นายดอน อะลองโซ ซางเชซ อี เซปาดา และนางเบอาทริส เด อาสุมาดา เทเรซามีพี่น้อง 9 คน เป็นคนที่ 5 เมื่ออายุ 7 ขวบ เธอและน้องชายชอบอ่านหนังสือชีวประวัตินักบุญต่าง ๆ และมีความร่ำร้อนและกระตือรือร้นที่อยากจะเป็นนักบุญในสมัยวัยรุ่น การเล่นที่เธอชอบมากกว่าสิ่งใดทั้งหมดคือ การเล่นเป็นฤๅษีในสวนของบิดาของเธอเอง

เทเรซาได้สูญเสียมารดาตั้งแต่อายุเพียง 12 ปี เท่านั้น เธอจึงขอแม่พระรับภาระเป็นมารดาของเธอตลอดไป เมื่อเธอเข้าสู่วัยรุ่น บิดาเป็นกังวลเกี่ยวกับตัวเธอ เนื่องจากเธอเป็นเด็กสาวที่มีความงาม ทร่กุลดี และร่ำรวย เธอเองก็มักเอาใจใส่ในการแต่งตัวและความงามต่าง ๆ และนิยมการอ่านหนังสือนวนิยายเช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไป และมักซ่อนมิให้บิดาเห็น รวมทั้งไปงานฉลองต่าง ๆ มิได้ขาดระยะ ดังนั้น บิดาจึงส่งเธอเข้าโรงเรียนคอนแวนต์ของภคินีคณะนักบุญออกัสติน และที่คอนแวนต์นี้เอง พระเจ้าได้ทรงเคาะประตูซึ่งจะนำไปสู่มุมสงบอันเร้นลับแห่งวิญญานเป็นครั้งแรก เธออยู่ที่คอนแวนต์นี้เป็นเวลาปีครึ่งด้วยความรู้สึกภายในที่สับสนยุ่งเหยิง การต่อสู้ในใจทำให้เธอลุ่มเจ็บ ซึ่งขณะนั้นเธอมีอายุ 17 ปี เธอจึงถูกส่งตัวไปพักกับพี่สาวที่ชนบท คุณลุงของเธอให้นำหนังสือมาให้เธออ่าน ซึ่งไม่ตรงกับรสนิยมของเธอ แต่ที่ละเล็กทีละน้อยเรื่องที่อ่านได้หยั่งลึกลงในวิญญาน ทำให้เธอเกิดความสงบ รู้จักรำพึงภาวนาและในที่สุดเธอตัดสินใจว่า “ถ้าพระเจ้าทรงเรียกให้เธอบวช เธอก็จะตอบสนอง แม้จะต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพียงใดก็ตาม”

เมื่ออายุได้ 18 ปี เธอบอกเรื่องนี้ให้บิดาทราบแต่ท่านไม่เห็นด้วย เธอจึงหนีบิดาไป โดยให้น้องชายไปส่งเธอที่อารามอินคาร์เนชั่น เธอได้ขอร้องท่านอธิการิณีให้เธอแต่งกายแบบภคินีคาร์เมไลต์ แต่อธิการิณีจำเป็นต้องแจ้งบิดาของเธอให้ทราบก่อนที่จะทำอะไรโดยไม่ได้รับความยินยอม และในที่สุดบิดาของเธอก็ยินยอม

หลังจากที่ท่านถวายตัวได้ไม่นานได้ล้มป่วยลงอย่างหนักเป็นเวลา 3 ปี โดยร่างกายเป็นอัมพาตทุกส่วน จนกระทั่งเตรียมหลุมสำหรับฝังศพให้ที่อาราม แต่ท่านกลับฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งในสภาพที่ไม่ต่างจากศพ และแล้ววันหนึ่งขณะที่ท่านกำลังคลานอยู่ ท่านรู้สึกว่าน่าจะยืนได้ จึงพยายามพยุงตัว ยึดตัวตรง ก้าวเดินออกไป ท่านกลับทำได้ง่ายดายเหมือนไม่เคยเจ็บป่วยมาก่อน สิ่งที่ท่านเรียกว่าเป็นบาปนั้นได้รับการอภัยแล้ว บรรดาภคินีต่างลงความเห็นว่าเป็นอัศจรรย์อย่างหนึ่ง ท่านจึงตัดสินใจที่จะมอบตนเองในการภาวนา และเริ่มภาวนาอย่างจริงจังเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และพระเจ้าทรงให้ท่านมีประสบการณ์เข้าฌานและได้สนทนากับพระองค์แบบตัวต่อตัว ท่านจึงเป็นแบบอย่างในเรื่องความสนิหสัมพันธ์และใกล้ชิดกับพระเจ้าโดยทางการภาวนา

ท่านอยู่ที่อารามอินคาร์เนชันจนถึงวันที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 1562 และออกจากอารามนั้นเพื่อก่อตั้งอารามนักบุญโยเซฟ โดยมีจุดประสงค์เพื่อปฏิรูปคณะคาร์แมล โดยกลับไปใช้พระวินัยดั้งเดิมอย่างเคร่งครัด ท่านพบอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ มากมาย แต่ด้วยความมั่นคงเข้มแข็งในช่วงเวลา 20 ปี ท่านได้ก่อตั้งอารามปฏิรูป 17 แห่ง รวมทั้งยังได้ร่วมมือกับนักบุญยอห์น แห่งไม้กางเขน ก่อตั้งอารามคาร์แมลชาย (ปฏิรูป) อีก 2 แห่งอีกด้วย

นักบุญเทเรซาแห่งอาวิลาสอนเราว่า การภาวนาเป็นหนทางเดียวเพื่อรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า ชีวิตของท่านเป็นที่ประจักษ์แก่เราว่า แม้เราจะถูกประจัญล่อลวงมากมาย แต่เราสามารถเจริญชีวิตในความครบครันในโลกนี้ โดยมอบตัวของเราไว้ในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเด็ดเดี่ยวมั่นคง ท่านได้เขียนหนังสือมากมายที่เล่าเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตของท่านเอง การก่อตั้งอารามในที่ต่าง ๆ ประสบการณ์ชีวิตฝ่ายจิตที่เป็นแนวทางในการสวดภาวนา และยังได้เขียนจดหมายมากมายถึงบุคคลต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 500 ฉบับ ทั้งนี้ก็ด้วยความปรารถนาประการเดียว คือ การรับใช้พระเจ้าที่ท่านเองได้สรุปไว้ว่า “ข้าพเจ้าเกิดมาเพื่อพระองค์”

วันฉลองของท่านตรงกับวันที่ 15 ตุลาคม ของทุกปี

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

- 1) สิ่งที่เราเรียนรู้จากประวัตินักบุญเทเรซาแห่งอาวิลามีอะไรบ้าง (ท่านอยากเป็นนักบุญตั้งแต่วัยเด็ก / ชอบอ่านหนังสือชีวประวัตินักบุญ / ท่านรักพระเจ้า/ ท่านได้รับอัศจรรย์ให้หายจากอัมพาต / ชอบสวดภาวนา / ท่านเป็นนักปราชญ์ของพระศาสนจักร / ข้าพเจ้าเกิดมาเพื่อพระองค์ / ตลอดทุกวันที่ 15 ตุลาคม)
- 2) นักบุญเทเรซา แห่งอาวิล่า เป็นแบบอย่างในเรื่องการภาวนาอย่างไร (การภาวนาเป็นหนทางเดียวเพื่อรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า / แม้เราจะถูกประจัญล่อลวงมากมายเราก็คงไม่หยุดที่จะภาวนา)
- 3) ถ้าเราภาวนาตามแบบอย่างของนักบุญเทเรซาแห่งอาวิล่า ชีวิตของเราจะเป็นอย่างไร (มีประสบการณ์การภาวนาที่ลึกซึ้งกับพระเจ้า / ชิดสนิทกับพระเจ้ามากขึ้น / พบกับพระเจ้าในการภาวนา)
- 4) หลังจากได้เรียนรู้ชีวิตของนักบุญเทเรซาแห่งอาวิล่าในเรื่องการภาวนาฉันต้องปรับปรุงตนในเรื่องการภาวนาอย่างไรบ้าง (ต้องภาวนาอย่างตั้งใจ / ภาวนาอย่างจริงจังมากขึ้น / แม้ในความยากลำบากเราก็สามารถมอบตัวของเราให้พระเจ้าได้ / ให้เวลากับการสวดภาวนามากขึ้น)
- 5) ฉันต้องภาวนาอย่างไร เพื่อจะได้ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้น (ฉันต้องภาวนาอย่างสม่ำเสมอ / ต้องภาวนาอย่างรู้ตัว / ภาวนาด้วยความจริงใจ)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ผู้นำสอนให้สมาชิกร้องเพลง “พระเจ้าเพียงพอ” ซึ่งเป็นบทเพลงที่มาจากคำภาวนาของนักบุญเทเรซาแห่งอาวิล่า

อย่าให้อะไรมารบกวนเธอ อย่าให้อะไรมาทำให้เธอพร่ำพรึง

ทุกสิ่งจะเปลี่ยนไป แต่พระเจ้าไม่เคยเปลี่ยน

ความเพียรทนจะทำให้ได้รับทุกอย่าง ผู้ที่มีพระเจ้าไม่ขาดสิ่งใดเลย

พระเจ้าพระองค์เดียวเท่านั้นเพียงพอ

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

นักบุญเทเรซาแห่งอาวิลลา สอนเราว่า การภาวนาเป็นหนทางที่จะรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า ชีวิตของท่านเป็นที่ประจักษ์แก่เราว่า แม้ว่าเราจะถูกประจัญล่อลวงมากมาย แต่เราสามารถเจริญชีวิตในความศรัทธาในโลกลี้ โดยเราต้องมอบตัวของเราต่อพระเจ้าอย่างมั่นคง ไม่หลงไปกับสิ่งใด ดังนั้น ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าเราจะนำแบบอย่างชีวิตของนักบุญเทเรซาแห่งอาวิลลามาปฏิบัติได้อย่างไรบ้าง ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติคนละ 1 ประการ เช่น สวดภาวนาอย่างตั้งใจทุกวัน, สวดภาวนาให้ผู้อื่น, สวดภาวนาให้ผู้เจ็บป่วย, เยี่ยมเยียนผู้สูงอายุหรือผู้เจ็บป่วย และสวดภาวนาร่วมกับเขา ฯลฯ โดยให้เลขาบันทึกข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถวาทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลกเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็กให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้โอวาท

ให้ผู้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เด็ก ๆ ตั้งใจสวดภาวนาต่อพระเจ้า ทุก ๆ วัน และสวดภาวนาเพื่อผู้อื่นด้วย และให้ตั้งใจฟังพระวาจาพระเจ้า ทุกครั้งที่ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และนำพระวาจาที่ได้ฟังนั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2015

เพื่อให้บรรดาผู้สมรสที่ย่ำร้างกัน ได้รับการต้อนรับและการคำจุนในชุมชนคริสตชน

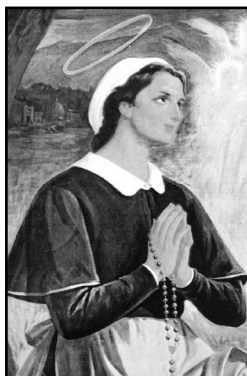
ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน

กล่าวอำลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะมิเช่นนั้นให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 3
เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน
ด้วยการต้อนรับทุกคนที่มาขอความช่วยเหลือ
โดยปราศจากเงื่อนไข
ตามแบบอย่างของนักบุญอัญจลา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกรู้จัก จดจำ และเล่าเรื่องราวของนักบุญอัญจลา ผู้ก่อตั้งคณะอัครสุลินได้
2. เพื่อให้สมาชิกเห็นความสำคัญในการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความรัก โดยปราศจากเงื่อนไข
3. เพื่อให้สมาชิกต้อนรับทุกคนด้วยความยินดี และให้ความช่วยเหลือ ด้วยความรักที่ปราศจากเงื่อนไข

อุปกรณ์

1. รูปนักบุญอัญจลา
2. เนื้อเพลง/ซาร์ทเพลง “สอนด้วยชีวิต”
3. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอนชุด “เพื่อนช่วยเพื่อน”
4. เครื่องเล่นเพลง

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ ต้อนรับสมาชิกด้วยความยินดี เมื่อพร้อมแล้วให้สอนสมาชิก ร้องเพลง “สอนด้วยชีวิต” ถ้ามีเวลาให้สมาชิกแต่ละคนเลือกคำ หรือประโยคที่ชอบ/ประทับใจ และแบ่งปันความคิดเห็นเล็กน้อย ว่าชอบเพราะเหตุใด

เพลงสอนด้วยชีวิต

มีสิ่งหนึ่งที่ฉันอยากบอกเธอ มันล้นเอ่อ อยู่ในใจดวงนี้
 มีผู้หนึ่งรักฉันจนพร้อมยอมพลี สูญสิ้นชีวีเพื่อฉันและเธอเช่นกัน
 คือพระเยซู ผู้ทรงรักฉันมากมาย และทรงรักเธอด้วยใจไม่เคียดฉันหา
 ชีวิตพระองค์สอนให้เรารู้ว่า พุดด้วยวาจา ไม่ล้ำค่าเท่าการกระทำ
 *** จงรัก รับผิดชอบ และให้อภัย แบ่งปันน้ำใจให้แก่ทุกคน
 ยามใครเดือดร้อนพลอบประโลมให้คลายกังวล
 โดยมีพระองค์เป็นแบบอย่าง

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตา
 ก้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
 (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้า
 พระกุมารเยซูในวันนี้ เพื่อจะได้รักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอ
 ขอบพระคุณพระองค์ สำหรับแบบอย่างของบรรดานักบุญ ที่ทำให้
 ลูกได้เห็นประจักษ์พยานแห่งความรักต่อพระองค์ ดังเช่นนักบุญ
 อัญจลา ท่านมีความรักผู้อื่นด้วยใจอ่อนโยน และยินดีต้อนรับทุกคน
 ที่เข้ามาขอความช่วยเหลือด้วยความรักที่ปราศจากเงื่อนไข
 ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อลูกจะได้เข้าใจ
 คำสอนเรื่องเราทุกคนเป็นพี่น้องกัน และช่วยเหลือกันด้วยความรัก
 ที่ปราศจากเงื่อนไข ตามแบบอย่างท่านด้วยเทอญ ลูกอธิษฐาน
 ภาวนา ทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูก
 ทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ วันนี้ เป็นโอกาสดีที่เราจะได้เรียนรู้ประวัติของนักบุญอัญจลา
 ท่านได้ตั้งคณะนักบวชหญิงที่มีชื่อว่าคณะอัครสาวินแห่งสหภาพโรมัน แต่ก่อน
 ที่เราจะเรียนรู้ประวัติของท่าน ขอให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมในครั้ง
 ที่แล้วว่าเราแต่ละคนมีความตั้งใจจะประกาศข่าวดีอย่างไรบ้าง

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

ให้ผู้มาช่วยเหลือชาวสุพรรณได้เรียนรู้ว่าเราได้เรียนรู้อะไร และมีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีเรื่องใดบ้าง จากนั้นให้แต่ละคน/คู่วางงานสิ่งที่ตนกระทำ แล้วให้เลขาจดบันทึกไว้ในสมุด ผู้นำให้กำลังใจสมาชิกและเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

รายงานการบริจาคเงิน

เหรียญจากรายงานการเงินของกลุ่ม

2. ประสบการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ พูดคุยกับสมาชิกด้วยคำถามเหล่านี้

1. ใครเคยมีเรื่องทุกข์ใจบ้าง
2. เวลาสมาชิกมีเรื่องทุกข์ใจ ไม่สบายใจ เล่าให้คนอื่นฟังหรือไม่
3. เวลาสมาชิกเล่าเรื่องทุกข์ใจให้คนอื่นฟัง รู้สึกอย่างไร
4. สมาชิกคนใดเคยมีเพื่อนมาปรับทุกข์หรือเล่าเรื่องไม่สบายใจของเขาให้เราฟังบ้าง รู้สึกอย่างไร
5. เวลาสมาชิกเห็นเพื่อนไม่สบายใจ หรือมีความทุกข์ เคยเข้าไปถาม ปลอบโยน หรือพูดคุยกับเขาบ้างหรือไม่

เวลาที่มีความทุกข์ใจ ไม่สบายใจ เราก็ต้องการคนที่ปลอบโยนเรา อยู่เป็นเพื่อนเรา หรืออย่างน้อยขอแค่นั่งรับฟังเรา โดยที่ไม่ต้องช่วยอะไรเราเลยก็ได้ แค่นี้เราก็รู้สึกดีและสบายใจขึ้น แต่จะดีกว่านี้สักแค่ไหน ถ้าเราจะเป็นคนที่เพื่อน ๆ ไว้วางใจ มาปรึกษา และพูดคุยกับเราเวลาที่เพื่อนมีความทุกข์ ไม่สบายใจ นักบุญอัญญาจลาที่เราจะเรียนรู้ในวันนี้ ท่านมีความรักต่อผู้อื่นด้วยใจอ่อนโยน ท่านยินดีต้อนรับทุกคนที่เข้ามาหา มาขอคำปรึกษาจากท่าน เราจะไปเรียนรู้จากท่านพร้อม ๆ กัน

ผู้นำ อ่านประวัติหรือเล่าเรื่องราวให้สมาชิกฟังหรืออาจถ่ายเอกสารประวัตินักบุญ แจกให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ หรืออ่านคนละวรรคก็ได้ เมื่อฟังหรืออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

ประวัตินักบุญอัญจลา

อัญจลา เกิดเมื่อประมาณปี ค.ศ. 1475 ณ เมืองเดเซนซาโน ทางตอนเหนือของประเทศอิตาลี บิดาชื่อโจวันนี เมริชี มารดาชื่อปีอันโกซา ปีอันโคชี อาชีพทำนา มีพี่สาว 1 คน น้องชาย 1 คน ในวัยเด็กไม่ได้เรียนหนังสือ แต่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากบิดามารดา ท่านรู้จักวิธีการสวดภาวนาจากบิดา และบิดาจะอ่านประวัตินักบุญให้คนในครอบครัวฟังอยู่เสมอ หลังจากนั้นไม่นานเธอได้สูญเสียพี่สาว บิดาและมารดา ช่วงนั้นเธอมีอายุระหว่าง 12-15 ปี ได้ย้ายไปอยู่กับลุงที่เมืองซาโล และได้เป็นสมาชิกภราดราราชชั้นที่ 3 ของคณะฟรังซิสกัน

เมื่ออายุได้ 20 ปี เธอได้กลับมาที่บ้านเกิดของเธอ เธอรักการสวดภาวนา และเธอได้มีประสบการณ์เห็นทูตสวรรค์และขบวนนักบุญที่เป็นสาวพรหมจารี และพี่สาวของเธอได้ร่วมอยู่ในคณะนั้นด้วย และได้กล่าวกับเธอว่า “วันหนึ่ง เธอจะตั้งคณะนักบวชหญิงขึ้นคณะหนึ่ง”

เมื่อท่านอายุประมาณ 40 ปี ท่านได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่ในคณะนักบุญฟรังซิส ให้เดินทางไปเมืองเบรสเซีย เพื่อช่วยเหลือปลอบใจสมาชิกคนหนึ่งชื่อกาเตรินา ปาเตนโกลา ซึ่งเพิ่งสูญเสียสามีและบุตรชาย 2 คน ในปีนั้นเกิดสงครามศาสนาและสังคมได้รับความเสียหายมาก ทำให้ขาดผู้นำ อัญจลาได้อยู่ใกล้ชิดและเห็นความเจ็บปวดของประชาชน เธอได้รวบรวมชายหนุ่มหญิงสาวให้รับหน้าที่ดูแลคนป่วย โดยเฉพาะให้ดูแลผู้ที่ไม่มีทางรักษาแล้ว ท่านหาสถานที่สำหรับเด็กกำพร้า เธอใช้เวลาทำงานบ้านสวดภาวนา และออกไปเยี่ยมผู้สูงอายุ ช่วยเหลือผู้คนตามแต่จะช่วยให้ได้ ไม่เพียงแต่ในการจัดหาด้านวัตถุเท่านั้น ท่านยังมีความสามารถให้คำแนะนำแก่ผู้ที่มีทุกข์ที่เข้ามาหาท่านด้วย ตลอดชีวิตอันยาวนานของท่านในโลกนี้ ท่านได้ทำการช่วยเหลือส่งเสริมผู้คนจำนวนมาก คนเหล่านั้นมาหาท่าน บ้างก็เพื่อขอให้ท่านช่วยเปลี่ยนวิถีชีวิตของเขา บ้างก็ขอให้ท่านช่วยเขาให้ทนรับความทุกข์ได้ บ้างก็มาขอให้ท่านสร้างพินัยกรรม บ้างก็ขอให้ท่านช่วยตัดสินใจในเรื่องแต่งงาน หรือเพื่อเตรียมการแต่งงานของบุตรสาว หลายคนมาหาท่านเพื่อขอคำแนะนำตามความต้องการของแต่ละคน และท่านก็สามารถช่วยเขาได้ตามความต้องการของคนเหล่านั้น

เรื่องนี้แสดงให้เห็นความเข้าใจลึกซึ้งที่ชัดเจนที่สุด อันเป็นพระพรพิเศษส่วนตัวของคุณแม่อัญจลา ท่านมีพระพรอย่างหนึ่งในการจูงใจผู้คนให้คนเหล่านั้นวางใจปรับทุกข์เพื่อคลายความลำบากใจ ท่านให้คำแนะนำทุกอย่างแก่คนเหล่านั้นด้วยความเมตตาและด้วยความเฉลียวฉลาด ทั้งนี้ทำให้ที่พำนักของท่านไม่เคยว่างเปล่าผู้คน ท่านอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 40 ปี เพื่อรอวาระที่พระเจ้าจะโปรดให้ท่านเริ่มดำเนินการก่อตั้งคณะของท่าน ในที่สุดก็เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา วันที่ 25 พฤศจิกายน ค.ศ. 1535 คุณแม่วรรวบรวมชาวคณะคราวนั้นได้ 28 คนเข้าสู่ห้องประชุมใกล้โบสถ์นักบุญอะพรา พิธีการตั้งคณะใหม่ประกอบขึ้นอย่างเรียบง่ายแบบเดียวกับการดำเนินชีวิตเรียบ ๆ ของคุณแม่ เมื่อสมาชิกร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณแล้ว แต่ละคนลงนามใน “สมุดเอกสารของคณะ” เป็นการสัญญาแสดงความจงรักภักดีของตนอย่างเป็นทางการ นับแต่นั้น สมาชิกทั้งปวงก็เป็นที่รู้จักกันในนามของคณะนักบุญอูร์สุลา มรณสักขีและพรหมจารีย์ ท่านเป็นองค์อุปถัมภ์ของคณะ และได้รับความเคารพนับถืออย่างยิ่ง

ท่านถึงแก่มรณภาพในวันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 1540 เวลา 12:30 น. ที่เมืองเบรสเซีย เมื่ออายุได้ 65 ปี

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

1. จากประวัตินักบุญอูญจลาที่เราเรียนรู้ในวันนี้ ประทับใจเรื่องใดมากที่สุด (รักการสวดภาวนา / จัดหาสถานที่สำหรับเด็กกำพร้า / ออกไปเยี่ยมผู้สูงอายุ / ช่วยเหลือผู้คนตามแต่จะช่วยให้ได้ / รวบรวมชายหนุ่มหญิงสาวให้รับหน้าที่ดูแลคนป่วย / ให้คำแนะนำแก่ทุกคนที่เข้ามาหาท่าน ฯลฯ)
2. สมาชิกคิดว่าการช่วยเหลือผู้อื่นโดยปราศจากเงื่อนไข ทำได้ยากหรือง่าย (ถ้าตอบว่า ยาก ให้เหตุผลว่าทำไมถึงทำยาก / ตอบว่าง่าย ทำไมถึงง่าย)
3. ถ้าทุกคนคิดถึงแต่ตนเอง โดยไม่คิดถึงคนอื่นสังคมจะเป็นอย่างไร (มีแต่คนเห็นแก่ตัว / มีการเบียดเบียนกันมากขึ้น / ไม่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน / ไม่มีความสุข ฯลฯ)
4. สมาชิกเคยช่วยเหลือผู้อื่นบ้างหรือไม่ (ถ้าเคย ทำอะไรบ้าง / ถ้าไม่เคย เพราะอะไร และรู้สึกอย่างไร)
5. การช่วยเหลือผู้อื่นแบบปราศจากเงื่อนไข จะทำให้ฉันเป็นอย่างไร (ฉันจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า และมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

อุปกรณ์

1. ข้อความพระคัมภีร์ พิมพ์หรือเขียนใส่กระดาษแผ่นเล็ก ๆ 1 แผ่น/กลุ่ม
“ผู้ใดที่ให้น้ำเย็นแม้เพียงหนึ่งแก้ว แก่คนใดคนหนึ่งในบรรดาคนธรรมดา ๆ เหล่านี้ เพราะเขาเป็นศิษย์ของเรา ผู้นั้นจะได้รับบำเหน็จรางวัลอย่างแน่นอน” (มธ. 10:42)
2. กระดาษ A4 พร้อมปากกาหรือดินสอ กลุ่มละ 1 ชุด

เกม “บอกต่อด้วยความรัก” ตามขั้นตอนการเล่นดังนี้

1. แบ่งสมาชิกออกเป็น 4-5 กลุ่ม เท่า ๆ กัน และเข้าแถวตอนลึก
2. ให้แต่ละกลุ่มเลือกสมาชิกในกลุ่ม 1 คนที่คิดว่าอ่านหนังสือเก่ง และความจำดี
3. ให้สมาชิกทุกคนนั่งหันหน้าไปทางผู้นำ โดยมีกระดาษ A4 และปากกา/ดินสอวางไว้ด้านหน้าสุด ทีมละ 1 ชุด ส่วนสมาชิกคนที่เลือกไว้ 1 คนนั้น ให้ไปหาพี่เลี้ยง ซึ่งเตรียมข้อความพระคัมภีร์ไว้ด้านหลัง
4. แจกข้อความพระคัมภีร์ให้กับสมาชิกที่เพื่อนเลือกออกมา และให้เวลาอ่านข้อความนั้น 1 นาที
5. เมื่อได้ยินสัญญาณจากผู้นำ ให้คืนกระดาษข้อความพระคัมภีร์ แก่พี่เลี้ยง และวิ่งไปกระซิบบอกเพื่อนตามประโยคที่ได้อ่านมา จนแน่ใจแล้วว่าเพื่อนจำได้ ก็ให้คนที่บอกคนแรก ไปนั่งรอด้านหลัง ซึ่งห่างจากแถวพอประมาณ
6. ให้สมาชิกคนอื่น ๆ ทำเช่นเดียวกัน จนกระทั่งถึงคนหน้าสุด เมื่อได้ยินข้อความที่เพื่อนบอกจบแล้ว ให้เขียนสิ่งที่ได้ยินลงในกระดาษ A4 ที่เตรียมไว้ให้
7. ผู้นำให้สมาชิกที่เป็นคนเขียนของแต่ละกลุ่ม ออกมาอ่านสิ่งที่เขียนตามที่ได้ยิน กลุ่มไหนผิดน้อยที่สุดได้รางวัล

Share God's Word

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

นักบุญอัญจลา เชื่อเชิญให้สมาชิกแต่ละคนช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความรักที่ไม่มีเงื่อนไข และด้วยความยินดีเช่นเดียวกับเธอ ดังนั้น ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าเราจะปฏิบัติตามแบบอย่างชีวิตของนักบุญอัญจลาได้อย่างไรบ้าง ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติคนละ 1 ประการ เช่น ช่วยเหลือผู้อื่น, กล่าวคำพุดดี ๆ ให้กำลังใจผู้อื่น, ปลอบใจผู้อื่น, สวดภาวนา, ออกเยี่ยมผู้สูงอายุ ฯลฯ โดยให้เลขานุการบันทึกข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถวาท (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายนเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายนเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้อาวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เด็ก ๆ พยายามช่วยเหลือทุกคนด้วยความยินดีเท่าที่ตนเองสามารถทำได้ และให้ตั้งใจฟังพระวาจาพระเจ้า ทุกครั้งที่ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และนำพระวาจาที่ได้ฟังนั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนมีนาคม ค.ศ. 2015

เพื่อให้การมีส่วนร่วมของสตรีในชีวิตของพระศาสนจักร ได้รับการยอมรับมากยิ่งขึ้นเสมอ

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน

กล่าวอำลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะมีความสุขให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 4
เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกันในความรัก
และศรัทธาต่อศีลมหาสนิท
ตามแบบอย่างของนักบุญคลารา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ จดจำและเล่าประวัติของนักบุญคลาราได้
2. เพื่อให้สมาชิก รักและศรัทธาต่อศีลมหาสนิท ตามแบบอย่างนักบุญคลารา
3. เพื่อให้สมาชิก มีความกระตือรือร้นที่จะไปรับศีลมหาสนิทอย่างสม่ำเสมอ

อุปกรณ์

1. บัตรใบคำ
2. เนื้อเพลง/ซาร์ทเพลง “ศีลมหาสนิท” 3. เครื่องเล่นเพลง
4. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอน ชุด พระเยซูเจ้า

ตัวอย่างคำใบ้ (สามารถหาคำเพิ่มเติมได้)

1. พระคัมภีร์	11. ความศรัทธา
2. ศีลมหาสนิท	12. ผ้าศีล
3. สำคัญมหากางเขน	13. หนึ่งเดียวกัน
4. ให้ทาน	14. นักบุญคลารา
5. พระแท่น	15. นักบุญฟรังซิส อัลซีซี
6. ร่างกาย	16. อาหาร
7. วิญญาณ	17. อาราม
8. ศีลอุกฤษบาป	18. บาป
9. คนยากจน	19. พระกาย
10. เรียนคำสอน	20. แบ่งปัน

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ กล่าวต้อนรับสมาชิก และเล่นเกม “ใบ้คำ” ตามขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งสมาชิก ออกเป็นทีมเท่า ๆ กัน ลัก 2-3 ทีม
2. ให้แต่ละทีมส่งผู้แทนออกมาใบ้คำ ตามบัตรคำที่ผู้นำเตรียมไว้
3. ผู้ออกมาใบ้คำ ห้ามพูดคำที่อยู่ในบัตรนั้นออกมา ถ้าพูดถือว่าไม่ได้คะแนน
4. คำไหนที่ตอบได้ให้นับเป็น 1 คะแนน ให้เล่นทีละทีมจนครบ
5. ทีมที่ได้คะแนนมากที่สุดให้ถือเป็นทีมที่ชนะ ผู้นำเตรียมของรางวัลไว้สำหรับทีมที่ชนะด้วย

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตา ก้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้า พระกุมารเยซูในวันนี้ เพื่อจะได้รักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ สำหรับแบบอย่างของบรรดานักบุญ ที่ทำให้ลูกได้เห็นประจักษ์พยานแห่งความรักต่อพระองค์ ดังเช่นนักบุญคลารา ที่ไม่ยึดติดกับสิ่งของฝ่ายโลก มีความศรัทธาต่อศีลมหาสนิท และยึดมั่นในความเชื่อต่อพระองค์ ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา และอย่าให้สิ่งใดมารบกวนจิตใจของลูก เพื่อลูกจะได้เข้าใจคำสอนเรื่องเราทุกคนเป็นพี่น้องกัน ในความรักและศรัทธาต่อศีลมหาสนิท ตามแบบอย่างของท่านด้วยเทอญ ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ วันนี้เป็นโอกาสดีที่เราจะได้เรียนรู้จัก นักบุญคลารา ผู้ก่อตั้งคณะ “กลาริส กาปูชิน” ร่วมกับท่านนักบุญฟรังซิส อัสซีซี ท่านได้สละความร่ำรวยและความสะดวกสบายฝ่ายโลก เพื่อบริการตัวแด่พระเจ้า ท่านได้รับอิศจรรย์จากศีลมหาสนิท ก่อนที่เราจะเรียนรู้ประวัติของท่าน ให้เราทบทวนถึงงานประกาศข่าวดีที่เราได้ทำจากการพบปะกันครั้งที่แล้ว

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

ให้ผู้นำช่วยเหลือสาธยายประเด็นสำคัญว่าเราได้เรียนรู้เรื่องอะไร และมีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีเรื่องใดบ้าง จากนั้นให้แต่ละคน/คู่ รายงานสิ่งที่ตนกระทำ แล้วให้เลขาจดบันทึกไว้ในสมุด ผู้นำให้กำลังใจสมาชิกและเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

รายงานการบริจาคเงิน

เหรียญจากรายงานการเงินของกลุ่ม

2. ประสบการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ พูดคุยกับสมาชิกด้วยคำถามเหล่านี้

1. มีใครเคยไปที่อารามกลาริส กาปูชินบ้าง ไปทำอะไร
2. มีใครเคยร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณที่อารามกลาลิสกาปูชินบ้าง
3. มีใครเคยเห็นซิสเตอร์ในอารามกลาริสกาปูชิน ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณบ้าง-ถ้ามีคนเคยเห็น ให้ถามต่อไปว่า แล้วเคยเห็นตอนที่ซิสเตอร์รับศีลมหาสนิทหรือไม่ มีทำได้อย่างไร
4. มีใครในพวกเรารับศีลมหาสนิทแล้วบ้าง ให้สมาชิกยกมือ
5. จำเหตุการณ์หรือวันที่เรารับศีลมหาสนิทครั้งแรกได้หรือไม่ รู้สึกอย่างไร (จำได้ / จำไม่ได้ / รู้สึกตื่นเต้น / ดีใจ)
6. จำได้หรือไม่ว่า “ผลของการรับศีลมหาสนิท” ทำให้เราเป็นอย่างไร (เป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้า / เป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนพี่น้อง)
7. การรับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ มีผลต่อเราอย่างไร (ทำให้เราชิดสนิทกับพระเยซูเจ้ามากยิ่งขึ้น / ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้ามากขึ้น / ทำให้เรามีพลังกำลังใจในการเอาชนะการประจญล่อลวง / ทำให้เรามีแรงกำลังใจในการทำความคิด)

สำหรับคนที่ได้รับศีลมหาสนิทแล้ว ให้เราหันไปรับศีลบ่อย ๆ ถ้ามีบาปหนักเราต้องไปรับศีลอภัยบาปก่อนที่จะไปรับศีลมหาสนิท ส่วนเด็ก ๆ ที่ยังไม่ได้รับศีลมหาสนิท ก็สามารถออกไปรับพรจากพระสงฆ์ได้เช่นกัน นักบุญดลาราที่เราจะเรียนรู้ในวันนี้ มีความศรัทธาต่อศีลมหาสนิทเป็นอย่างมาก เราจะไปศึกษาประวัติของท่านพร้อม ๆ กัน

ผู้นำ อ่านประวัติหรือเล่าเรื่องราวให้สมาชิกฟังหรืออาจถ่ายเอกสาร
 ประวัตินักบุญ แจกให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ หรืออ่าน
 คนละวรรคก็ได้ เมื่อฟังหรืออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

ประวัตินักบุญคลารา

นักบุญคลารา เกิดในปี ค.ศ. 1193 ที่ประเทศอิตาลี จากตระกูล
 ชุนนาง เธอเป็นธิดาของท่านฟาวโรเน และท่านผู้หญิงออร์โตลามา เธอเกิด
 ในสมัยเดียวกับท่านนักบุญฟรังซิส อัลซีซี และเป็นผู้ร่วมสถาปนาคณะ
 ซิสเตอร์กลาริส กาปูชินกับนักบุญฟรังซิส อัลซีซี

เมื่ออายุน้อย คลาราได้รับการอบรมสั่งสอนจากมารดาของเธอ
 ในเรื่องคำสอนและความรักของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ คลาราจึงมี
 ความศรัทธาต่อพระคริสตเจ้าอย่างมาก ท่านเริ่มเจริญชีวิตที่คักดีลีทรี
 มีจิตใจเลื่อมใสศรัทธา สนใจในพระธรรมคำสอน มีจิตใจเมตตากรุณา
 พร้อมทั้งที่บ้านมีความร่ำรวยด้วย คลาราจึงมักนำอาหารไปให้คนยากจน
 บ่อยครั้งโดยไม่คิดตรงเกียจ ยามว่างก็ชอบเล่าเรื่องต่างๆ ในพระคัมภีร์
 ให้เพื่อน ๆ ฟังอย่างสนุกสนาน คลาราเริ่มรู้จักที่จะรักสิ่งคักดีลีทรี และ
 รู้ว่าสิ่งของต่าง ๆ ของโลกนี้ เปรียบเหมือนดอกไม้ที่มีวันร่วงโรยไป ดังนั้น
 คลาราจึงไม่ยึดติดกับสิ่งของต่าง ๆ ในโลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นความร่ำรวย
 ยศถาบรรดาศักดิ์ หรือความพึงพอใจที่ชาวโลกนิยมกัน แต่กลับหันมา
 สนใจในเรื่องฝ่ายวิญญาณมากกว่า

เมื่อคลาราได้ฟังท่านนักบุญฟรังซิสเทศนาถึงเรื่องการทำกิจ
 ใช้โทษบาปและพร้อมกับได้เห็นแบบอย่างความคักดีลีทรีของท่าน จึงมี
 ความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะบรรลุถึงความคักดีลีทรีครบครัน
 และให้ชีวิตมีความหมายต่อหน้าพระเจ้า คลาราจึงได้ไปปรึกษาและขอ
 คำแนะนำจากนักบุญฟรังซิส ท่านนักบุญได้แนะนำให้คลาราตายจากโลก
 กล่าวคือ ให้สละละทิ้งความพึงพอใจของโลกทั้งสิ้น แล้วดำเนินชีวิตยากจน
 ตามแบบอย่างขององค์พระเยซูเจ้าเมื่อคลาราได้รับคำแนะนำเช่นนี้ ก็ยินดี
 ปฏิบัติตามทันที

คำวันอาทิตย์ไบบลาน ปี ค.ศ. 1212 คลาราได้หลบหนีออกจากบ้าน มุ่งตรงไปยังวัดแม่พระแห่งปวงเทวา เพื่อถวายตัวแด่พระเจ้า นักบุญฟรังซิส ได้ฝากเธอไว้กับภคินีคณะเบเนดิกตินในเมืองนั้น หลังจากนั้นไม่นาน น้องสาวทั้งสอง คือ อักแนสและเบอาทรีเซ และมารดาของคลาราก็ได้มา เจริญชีวิตที่อารามนักบุญดามิอาโนด้วย

นักบุญฟรังซิสได้ตั้งให้คลาราเป็นอธิการินีคนแรกของคณะ เธอได้เจริญชีวิตอย่างศักดิ์สิทธิ์ เอาใจใส่รับใช้พี่น้องทุกคน เธอมีความ ศรัทธาต่อศีลมหาสนิทเป็นพิเศษ ด้วยความศรัทธานี้เธอช่วยให้อาราม ไม่ถูกบุกรุกจากพวกซาเรเซนที่มาโจมตีเมือง ในปี ค.ศ. 1240 คลารา ได้เข้าไปคุกเข่าต่อหน้าศีลมหาสนิท แล้วอัญเชิญศีลมหาสนิทยกขึ้นชู ไปทางพวกนั้น ขณะที่พวกนั้นกำลังปีนกำแพงอารามเข้ามา ทันใดนั้น เกิดมีความสว่างเจิดจ้า พวกบุกรุกตกใจกลัวจึงได้หนีไป ทำให้เมืองอัลซีซี รอดพ้นจากการโจมตีในครั้งนั้น

คลาราถือปฏิบัติความยากจน สวดภาวนาตลอดคืน และทำการ ใช้โทษบาปอย่างจริงจัง ที่นอนของเธอทำด้วยกิ่งอ่อนแห้ง ใช้ฟางแทนหมอน เธอล้มป่วยลงเป็นเวลาถึง 28 ปี พระเจ้าทรงอวยพรคณะสตรีที่ยากจน ของนักบุญคลารา ให้ได้เจริญเติบโตขึ้นในพระศาสนจักร ที่สุด ท่านนักบุญ สิ้นใจในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1253 ขณะมีอายุ 60 ปี และภายใน 2 ปี หลังจากความตายของนักบุญคลารา พระสันตะปาปา อาเล็กซานโดรที่ 4 ได้ประกาศแต่งตั้งท่านให้เป็นนักบุญ

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

- 1) ในวัยเด็ก คลารา เป็นคนอย่างไร (มีความศรัทธาต่อพระคริสต์เจ้าอย่างมาก / สนใจในพระธรรมคำสอน มีจิตใจเมตตากรุณา / นำอาหารไปให้คนยากจนบ่อยครั้ง / ชอบเล่าเรื่องต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ให้เพื่อน ๆ ฟัง)
- 2) จากประวัติของนักบุญคลารา เรื่องใดที่สมาชิกประทับใจมากที่สุด (นำอาหารไปให้คนจน / ทั้งความร่ำรวยและไปสัสมัครบวช / ศรัทธาต่อศีลมหาสนิท ฯลฯ)
- 3) ความศรัทธาต่อศีลมหาสนิท ส่งผลต่อชีวิตของนักบุญคลาราและชาวเมืองอัลซีซีอย่างไร (ช่วยให้อารามและเมืองอัลซีซี ไม่ถูกบุกกรุกจากพวกซาราเซนที่มาโจมตี)
- 4) ผลของการรับศีลมหาสนิท บ่อย ๆ ทำให้เราเป็นอย่างไร (ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้า และเพื่อน ๆ มากขึ้น)
- 5) ถ้าเราไม่รับศีลมหาสนิท นาน ๆ เข้าจะเป็นอย่างไร (ร่างกายต้องการอาหารฉันใด วิญญาณของเราก็กต้องการพระหรรษทานจากศีลมหาสนิทฉันนั้น ถ้าสมาชิกไม่ได้รับศีลมหาสนิท ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณก็จะอ่อนแอลง และทำให้เราไม่สามารถเอาชนะบาปได้)
- 6) เพื่อให้มีความศรัทธาต่อศีลมหาสนิทมากยิ่งขึ้น เราทำอย่างไรได้บ้าง (เตรียมตัวอย่างดีก่อนไปรับศีลมหาสนิท / ควรรับศีลอภัยบาปก่อนถ้ามีบาปหนัก / สวดภาวนาต่อหน้าศีลมหาสนิทหรือไปเผ้าศีลบ่อย ๆ)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ผู้นำให้สมาชิก ร้องเพลง “ศีลมหาสนิท” เพื่อตอกย้ำความศรัทธาและเห็นความสำคัญของการไปรับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ

เพลงศีลมหาสนิท

****** ลูกมันใจเข้าไปรับพระเยซู

เป็นพระกายที่พระคริสต์ทรงประทาน

พระทรงพลีพระชนม์ เพื่อคนบาปมากมาย

มอบถวายพระองค์เป็นพลี

******* ศีลมหาสนิท ศีลมหาสนิท เพื่อจะได้ใกล้ชิดพระองค์ทุกวัน

ศีลมหาสนิท ศีลมหาสนิท ร่วมชีวิตพระองค์กับฉัน

(**/**/**/**)

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

นักบุญคราลาท่านมีความรักและศรัทธาต่อศีลมหาสนิท อีกทั้งให้เวลากับพระเยซูเจ้าในการเผ้าศีลมหาสนิทอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าเราจะกระทำตามแบบอย่างชีวิตของท่านได้อย่างไรบ้าง ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติคนละ 1 ประการ เช่น ไปเผ้าศีลมหาสนิทบ่อยขึ้น, ไปรับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ, จะอ่านพระคัมภีร์ให้มากขึ้น, เล่าเรื่องราวของพระเยซูให้เพื่อนฟัง, ให้ทาน, แบ่งปันอาหารหรือสิ่งของให้ผู้อื่น ฯลฯ โดยให้เลขบ้านที่กข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุงทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้โอวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เด็ก ๆ มีความรักและศรัทธาต่อศีลมหาสนิท ด้วยการให้เวลากับพระองค์ในการไปเฝ้าศีลมหาสนิท และมีความกระตือรือร้นที่จะไปรับศีลมหาสนิททุกครั้งไปร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ ด้วยการรู้ตัว และให้ตั้งใจฟังพระวาจาพระเจ้า และนำพระวาจาที่ได้ฟังนั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนเมษายน ค.ศ. 2015

เพื่อบรรดาคริสตชนที่ถูกเปียดเบียน ได้สัมผัสถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าผู้เสด็จกลับคืนพระชนมชีพ เพื่อเสริมสร้างพลัง และตระหนักถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในพระศาสนจักร

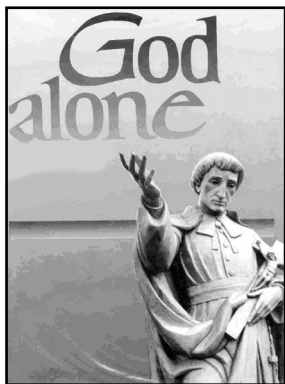
ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน

กล่าวอำลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะมิชนมให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 5
เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน
และเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน
ตามแบบอย่างของนักบุญหลุยส์ มารี
กริฌอง เดอ มงฟอร์ต

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกรู้จัก จดจำ และเล่าเรื่องราวของนักบุญหลุยส์ มารี กริฌอง เดอ มงฟอร์ตได้
2. เพื่อให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการเป็นเพื่อนที่ดี และทำดีต่อกันและกัน
3. เพื่อให้สมาชิกหมั่นทำความดี เป็นเพื่อนที่ดีของทุกคน

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ เล่นเกมรวมกลุ่มโดยใช้คำสั่งดังนี้ ถ้าผู้นำสั่งว่า

โอเล่ ให้สมาชิกรวมกลุ่ม 2 คน

โอเลียง ให้สมาชิกรวมกลุ่ม 3 คน

โอยั่ว ให้สมาชิกรวมกลุ่ม 4 คน

โอวัลติน ให้สมาชิกรวมกลุ่ม 5 คน

โอลันลา ให้สมาชิกรวมกลุ่ม 6 คน

ผู้นำหรือพี่เลี้ยงตรวจสอบความถูกต้อง

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตา
ก้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้าพระกุมารเยซูในวันนี้ เพื่อจะได้รักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ สำหรับแบบอย่างของบรรดานักบุญ ที่ทำให้ลูกได้เห็นประจักษ์พยานแห่งความรักต่อพระองค์ ดังเช่นนักบุญหลุยส์ มารี กริฌอง เดอ มงฟอร์ต ท่านเป็นเพื่อนที่ดีต่อทุกคน พยายามฝึกฝนด้านคุณธรรมและพยายามทำแต่ความดี ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อลูกจะได้เข้าใจคำสอนเรื่องเราทุกคนเป็นพี่น้องกัน ด้วยการทำความดีและเป็นเพื่อนที่ดีของทุกคน ตามแบบอย่างของท่านด้วยเทอญ ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ วันนี้เป็นโอกาสดี ที่เราจะได้เรียนรู้ประวัติของนักบุญหลุยส์ มารี กริฌอง เดอ มงฟอร์ต ชีวิตในวัยเด็กของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก ๆ ได้ ท่านได้ตั้งคณะนักบวช 3 คณะ คือ พระสงฆ์คณะข้าบบริการของพระนางมารีรี ภคินีคณะธิดาพระปรีชาญาณ และภารดาคณะเซนต์คาเบรียล แต่ก่อนที่เราจะเรียนรู้ประวัติของท่าน ขอให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมครั้งที่แล้วว่ามีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีอย่างไรบ้าง

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

ให้ผู้นำช่วยเลขาสรุปประเด็นสำคัญว่าเราได้เรียนรู้เรื่องอะไร และมีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีเรื่องใดบ้าง จากนั้นให้แต่ละคน/คู่รายงานสิ่งที่ตนกระทำ แล้วให้เลขาจดบันทึกไว้ในสมุด ผู้นำให้กำลังใจสมาชิกและเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

รายงานการบริจาคเงิน

เหรียญกษาปณ์รายงานการเงินของกลุ่ม

2. ประสบการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ พุดคุยกับสมาชิกด้วยคำถามเหล่านี้

เชื่อว่าเราทุกคนต้องมีเพื่อน มากบ้าง น้อยบ้าง แตกต่างกันไป
อยากรู้ว่า

1. นอกจากเพื่อนทั่ว ๆ ไปแล้ว เรามีเพื่อนสนิทไหม / กี่คน
2. ทำไมเราจึงรู้สึกว่าเป็นเพื่อนคนนั้นเป็นเพื่อนสนิทของเรา (ไม่ทอดทิ้งเรา / คอยช่วยเหลือเรา / มีอะไรก็เล่าให้กันฟัง / เตือนเราเมื่อเรากำลังทำอะไรไม่ดี / แบ่งขนมให้กิน / ไปกินข้าว ดูหนัง เที่ยวด้วยกัน / ลำบากด้วยกัน / คบกันมานาน ฯลฯ)
3. การเป็นเพื่อนที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร (ห่วงใยเพื่อน / จริงใจ / ช่วยเหลือ / เป็นแบบอย่างที่ดีต่อกัน / ชวนกันทำความดี ฯลฯ)

นักบุญหลุยส์ มารี กริญอง เดอ มงฟอร์ต ตั้งแต่เด็ก ๆ ท่านพยายามทำความดี เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนของท่าน และที่สุดท่านเป็นนักบวชที่อุทิศตนเพื่อพระเจ้า ต่อไปนี้เราจะมารู้จักท่านนักบุญหลุยส์มารี กริญอง เดอ มงฟอร์ต ด้วยกัน

ผู้นำ อ่านประวัติหรือเล่าเรื่องราวให้สมาชิกฟังหรืออาจฉายเอกสารประวัตินักบุญ แจกให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ หรืออ่านคนละวรรคก็ได้ เมื่อฟังหรืออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

ประวัตินักบุญหลุยส์ มารี กริญอง เดอ มงฟอร์ต

เกิดในครอบครัวคาทอลิก เมื่อวันที่ 31 มกราคม ค.ศ. 1673 ที่หมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่งของประเทศฝรั่งเศสที่มีชื่อว่า มงฟอร์ต ชูเมอ เมื่อรับศีลล้างบาป ท่านมีชื่อว่า หลุยส์ กริญอง เมื่อโตขึ้น ได้ใช้พระนาม "มารี" ของแม่พระเสริมเข้าไปด้วย เพราะท่านมีความศรัทธาต่อแม่พระมาก เป็นหลุยส์ มารี กริญอง และหลังจากที่ท่านได้บวชเป็นพระสงฆ์แล้ว ท่านได้เพิ่ม เดอ มงฟอร์ต ต่อท้ายชื่อของท่าน เป็น หลุยส์ มารี กริญอง เดอ มงฟอร์ต แต่สุดท้ายเพื่อแสดงว่าท่านสละทุกสิ่งทุกอย่างรวมทั้งชื่อเสียงและวงศ์ตระกูล ท่านเรียกตัวท่านเองสั้น ๆ ว่า เดอ มงฟอร์ต

บิดาของท่านมีอาชีพทนายความ แต่มีฐานะยากจน ท่านมีพี่น้องรวม 18 คน เป็นชาย 8 คน หญิง 10 คน พี่ชายของหลุยส์เสียชีวิตเมื่ออายุได้ 5 เดือน ดังนั้นหลุยส์จึงกลายเป็นบุตรคนโตของครอบครัว ท่านเป็นเด็กที่เรียนเก่ง มีนิสัยดีและศรัทธาในพระเจ้า ท่านประพุดิตตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อน้อง ๆ ทั้งชายและหญิง ช่วยบิดาในด้านการดูแลเรื่องการเล่าเรียนของน้อง ๆ ช่วยมารดาในหน้าที่ปลอบใจในยามทุกข์ และสอนน้อง ๆ ในเรื่องความศรัทธาและการภาวนา ในวัยเด็ก ท่านมีความศรัทธาต่อการเล่าศิลาหลาสนิทและชอบสวดภาวนาอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เมื่ออายุครบ 12 ปี ท่านได้เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของคณะเยซุอิตที่เมืองแรนน์ ก่อนเข้าเรียนและหลังเลิกเรียน ท่านจะเข้าวัดสวดภาวนาเสมอไม่เคยขาด ท่านพยายามฝึกฝนคุณธรรม ทำแต่ความดีและได้เข้าร่วมกับกลุ่มชายหนุ่มในวันหยุดเรียนไปเยี่ยมคนจนคนที่เป็นโรคเรื้อรังในโรงพยาบาล และอ่านหนังสือศรัทธาให้ผู้ป่วยฟังในเวลาว่างรับประทานอาหาร

ในปี 1693 ท่านได้มีโอกาสไปศึกษาต่อที่กรุงปารีสโดยมิได้นึกฝันเวลานั้นท่านอายุ 20 ปี ท่านตั้งใจเดินเท้าตลอดทาง 300 กิโลเมตรสู่เมืองหลวง การออกเดินทางในครั้งนี้ เป็นสิ่งสำคัญอย่างใหญ่หลวงในชีวิตของท่าน เพราะท่านได้สละชีวิตครอบครัว และทรัพย์สินฝ่ายโลกเพื่ออุทิศตนเป็นของพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว “พระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว-GOD ALONE” จึงกลายเป็นคติธรรมประจำใจท่าน และเพื่อเป็นการแสดงออกถึงการถือความยากจนโดยสมัครใจ ท่านแจกจ่ายเงินทั้งหมดแก่คนจนแล้วคุกเข่ากลางถนน ปฏิญาณว่าจะไม่ยอมรับสิ่งใดรวมทั้งเสื้อผ้าชุดใหม่ไว้เป็นสมบัติของตนเลย แต่จะมอบทุกสิ่งทุกอย่างไว้ภายใต้พระญาณสอดส่องของพระเจ้าสวรรค์ ท่านเริ่มการศึกษาที่วิทยาลัยแซงซูลปีส และมหาวิทยาลัยซอร์บอน ท่านเป็นผู้โดดเด่นด้านสติปัญญาและด้วยชีวิตศักดิ์สิทธิ์ของท่าน ท่านได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์ เมื่อวันที 5 มิถุนายน ค.ศ. 1700 หลังจากนั้นท่านเดินด้วยเท้าบัพันไมล์ไปยังกรุงโรม และได้มีโอกาสเข้าเฝ้าพระสันตะปาปาเคลเมนต์ที่ 11 เป็นการส่วนตัว เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาทรงทราบถึงปัญหาและความยากลำบากต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในบ้านเณร พระองค์ก็ได้ให้คำแนะนำแก่ท่าน

ให้ท่านถือตามกระแสเรียก ท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็น “ธรรมทูตแพร่ธรรมของพระสันตะปาปา” งานที่พระองค์มอบหมายให้ทำพิเศษได้แก่สอนคำสอนเด็ก ๆ ผู้มีความเชื่ออ่อนโยน คนยากจน กระตุ้นเตือนคริสตชนให้หมั่นรื้อฟื้นคำสัญญาศีลล้างบาป

ท่านได้ใช้เวลา 16 ปี นับแต่วันบวชเป็นพระสงฆ์ของท่านจนวันสุดท้ายของชีวิต ตระเวนไปตามวัดต่าง ๆ ทั่วภาคตะวันตกของฝรั่งเศส เพื่อฟื้นฟูชีวิตคริสตชนให้กระตือรือร้น ท่านเทศน์สอน ช่วยคนยากจน ช่วยจัดตั้งแท่นแม่พระ รื้อฟื้นกลุ่มคริสตชนละแวกต่างๆ ให้วัดมีชีวิตชีวา รวมทั้งจัดตั้งโรงเรียน ให้การศึกษาแก่เด็กด้วย หลังจากตรากตรำงานหนัก ท่านได้ล้มป่วย และบ่ายวัน ที่ 28 เมษายน ค.ศ. 1716 ท่านมีอาการหนัก ท่านเฝ้าดูแลแท่นกางเขนและรูปแม่พระในมือ พลางกล่าวว่า “(ปีศาจเอ๋ย) เจ้าโจมตีข้า โดยไร้ประโยชน์ ข้า อยู่ระหว่างพระเยซูและพระแม่มาเรีย ข้า ได้ทำหน้าที่ของข้า ครบถ้วนแล้ว ทุกอย่างเสร็จแล้ว ข้า จะไม่มีวันทำบาปอีกเลย” แล้วท่านก็สิ้นใจอย่างสงบ

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

- 1) ชีวิตในวัยเด็กของนักบุญหลุยส์ มารี ที่ได้ยินหรือที่ได้อ่านมีอะไรบ้าง (เรียนเก่ง / มีนิสัยดีและศรัทธาในพระเจ้า / พยายามทำความดี / เป็นแบบอย่างที่ดีให้น้อง ๆ / ช่วยบิดาในด้านการดูแลและเรื่องการเล่าเรียนของน้อง ๆ / ช่วยมารดาในหน้าที่ป่ลอบใจในยามทุกข์ / ช่วยสอนน้อง ๆ ในเรื่องศาสนาและการภาวนา / ศรัทธาต่อการเฝ้าศีล / ชอบสวดภาวนา / ร่วมกลุ่มกับเพื่อนไปเยี่ยมคนจน คนป่วย / อ่านหนังสือให้ผู้ป่วยฟัง)
- 2) ทำใ้มนักบุญหลุยส์ มารี จึงเลือกเดินทางด้วยเท้าเมื่อได้ไปศึกษาต่อที่ฝรั่งเศส (ท่านได้สละชีวิตครอบครัวและทรัพย์สินฝ่ายโลก เพื่อจะอุทิศตนเป็นของพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว)
- 3) ตลอดระยะเวลา 16 ปีแห่งการเป็นพระสงฆ์ของท่าน ท่านทำอะไรบ้าง (ฟื้นฟูชีวิตคริสตชนให้กระตือรือร้น / เทศน์สอน / ช่วยคนยากจน / ช่วยจัด

ตั้งแท่นแม่พระ / รื้อฟื้นกลุ่มคริสตชนละแวกต่าง ๆ / ทำให้วัดมีชีวิตชีวา / จัดตั้งโรงเรียนให้การศึกษากับเด็ก ๆ)

4) จากแบบอย่างชีวิตของท่านนักบุญหลุยส์ มารี เราเคยทำอย่างท่านบ้างหรือไม่ ในเรื่องใดบ้าง (ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน แบ่งเบาภาระท่าน / ช่วยแม่เลี้ยงน้อง / ช่วยสอนการบ้านน้อง / เยี่ยมผู้ป่วย, ผู้สูงอายุ / เยี่ยมเยียนและนำอาหารไปให้คนจน / ช่วยสอนหนังสือเด็ก ๆ / ฝึาศีลมหาสนิท / สวดภาวนา / อ่านหนังสือให้คนชราหรือคนตาบอดฟัง ฯลฯ)

5. แบบอย่างชีวิตของนักบุญหลุยส์ มารี ช่วยให้ฉันเป็นเพื่อนที่ดีของพระเจ้า และเพื่อนที่ดีของผู้อื่นได้อย่างไร

(เพื่อนที่ดีต่อพระเจ้า : สวดภาวนามากขึ้น / ไปฝึาศีลมหาสนิทบ่อยขึ้น / ปฏิบัติกิจศรัทธาต่าง ๆ ด้วยความตั้งใจมากขึ้น / ไปวัด แก่บาปรับศีลให้มากขึ้น / ตั้งใจเรียนคำสอน ฯลฯ)

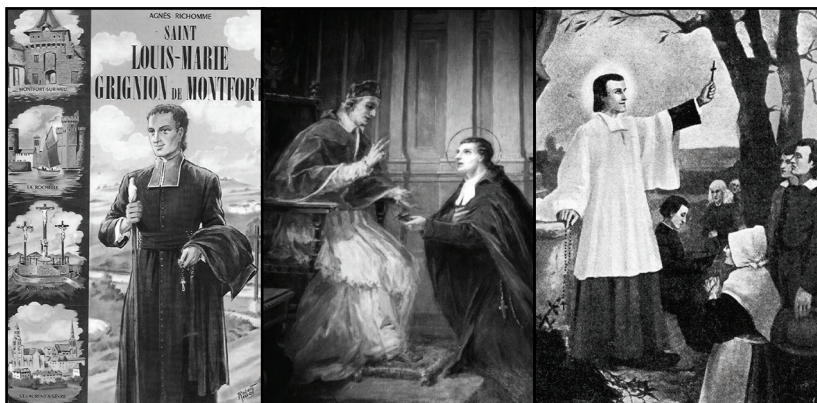
(เพื่อนที่ดีของผู้อื่น : ให้กำลังใจ ชวนกันทำความดี คอยเตือนเมื่อเพื่อนกำลังทำผิด รับฟังคำเตือนจากคนอื่นด้วยใจกว้าง จริงใจกับทุกคน ช่วยเหลือผู้อื่นเท่าที่เราสามารถทำได้ คิดดี พูดดี ทำดีกับทุกคน ฯลฯ)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

เกม “จำกันได้ไหม” อุปกรณ์ ผ้าห่มหรือผ้าผืนใหญ่ 1 ผืน

- ผู้นำ
1. แบ่งสมาชิกออกเป็น 2 ทีมเท่า ๆ กัน ให้นั่งกับพื้นเป็นกลุ่มไว้
 2. พี่เลี้ยงหรือผู้ช่วยดึงผ้าห่มกั้นกลางระหว่าง 2 ทีม
 3. แต่ละทีมให้เตรียมสมาชิกไว้ทีละ 1 คน นั่งหันหน้าเข้าหาผ้าห่ม เมื่อผู้นำเป่านกหวีด ให้พี่เลี้ยงลดผ้าห่มลง แล้วสมาชิกแต่ละทีมจะต้องเรียกชื่อเพื่อนอีกทีมหนึ่งให้ถูกต้อง
 4. ใครเรียกถูกก่อน ได้ 1 คะแนน
 5. ทำตามกติกาข้อ 2 ถึง 4 ไปเรื่อย ๆ จนกว่าผู้นำจะเห็นสมควร (อาจเตรียมของรางวัลสำหรับทีมชนะ)

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

นักบุญหลุยส์ มารี เป็นเด็กนิสัยดีและศรัทธาในพระเจ้า ท่านช่วยบิดาและมารดาดูแลน้อง ๆ เรื่องการเรียน ศาสนาและการสวดภาวนา ท่านพยายามทำความดีเท่าที่ท่านสามารถทำได้ ท่านเข้าร่วมกับเพื่อน ๆ ไปเยี่ยมคนจน คนเป็นโรคเรื้อรังในโรงพยาบาล อ่านหนังสือศรัทธาให้ผู้ป่วยฟัง ดังนั้น ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่า เราจะปฏิบัติตามแบบอย่างชีวิตของท่านได้อย่างไรบ้าง ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติคนละ 1 ประการ เช่น สวดภาวนา, ช่วยเหลือพ่อแม่, อ่านประวัตินักบุญให้คนอื่นฟัง, เผ่าศิლมหาสนิท, ชวนเพื่อนไปเยี่ยมผู้ป่วย ผู้สูงอายุ ฯลฯ โดยให้เลขาบันทึกข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุงทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อ让孩子 ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้โอวาท

ให้ผู้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติโดยเน้นให้เด็ก ๆ เป็นเพื่อนที่ดีของผู้อื่นเสมอ และให้ตั้งใจฟังพระวาทจาพระเจ้า ทุกครั้งที่ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และนำพระวาทาที่ได้ฟังนั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2015

เพื่อวอนขอพระแม่มาเรีย โปรดช่วยเหลือบรรดาคริสตชนที่ดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางสังคม ให้มีความพร้อมที่จะประกาศข่าวดีเรื่องพระเยซูเจ้า

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....

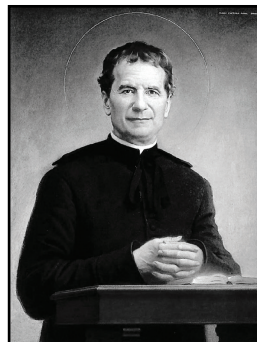
สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน

กล่าวอำลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะมิชนมให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 6
เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน
ด้วยการแสดงความอ่อนโยนต่อกันและกัน
ตามแบบอย่างของนักบุญยอห์นบอสโก

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกรู้ จดจำ และเล่าเรื่องราวของนักบุญ ยอห์นบอสโกได้
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงการอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความอ่อนโยน
3. เพื่อให้สมาชิกแสดงความอ่อนโยนต่อเพื่อนพี่น้องในชีวิตประจำวัน
 ทั้งด้วยคำพูดและการปฏิบัติต่อกัน

อุปกรณ์

1. เนื้อเพลง/ชาร์ทเพลง เด็กต้องการอะไร
2. เครื่องเล่นเพลง
3. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอน ชุด “เพื่อนช่วยเพื่อน”

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ ต้อนรับสมาชิกด้วยความยินดี เมื่อพร้อมแล้วให้ผู้นำ นำสมาชิก ร้องเพลง “เด็กต้องการอะไร”

(รับ) โปรดเถิดโปรดฟังฉันหน่อย ว่าเด็กน้อย ๆ ต้องการอะไร (2X)

1. สนุกสนานเบิกบานใจ ห่วงใยมีเมตตา ยอมรับไม่เลือกหน้า
 เห็นคุณค่าความสำคัญ (รับ)
2. ชมเชยให้แรงเสริม พูนเพิ่มความเชื่อมั่น ซื่อสัตย์จริงใจครั้น
 ความอดกลั้นละม่อมละมุน
3. ให้อภัยไม่จับผิด เสริมความคิดสนับสนุน เปิดใจรับอย่างอบอุ่น
 รักการอุทิศเอื้ออาทร (รับ)

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตา
 ก้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
 (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้าพระกุมารเยซูในวันนี้ เพื่อจะได้รักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์สำหรับแบบอย่างของบรรดานักบุญ ที่ทำให้ลูกได้เห็นประจักษ์พยานแห่งความรักต่อพระองค์ ดังเช่นนักบุญยอห์น บอสโก ท่านรักเยาวชน และอบรมเยาวชนของท่านบุพการีของความรัก ศาสนา เหตุผล และความใจดี ความอ่อนโยนที่แสดงออกต่อบรรดาเยาวชน ทำให้ได้มาซึ่งความดีของเยาวชน ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อลูกจะได้เข้าใจคำสอนเรื่องเราทุกคนเป็นพี่น้องกันด้วยการปฏิบัติความอ่อนโยนต่อกัน และกัน ตามแบบอย่างของท่านด้วยเทอญ ลูกอธิษฐานภาวนา ทั้งนี้โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ วันนี้ เป็นโอกาสดีที่เราจะได้เรียนรู้ประวัติของของนักบุญยอห์นบอสโก ผู้ก่อตั้งคณะซาเลเซียน คณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ และคณะผู้ร่วมงานซาเลเซียน แต่ก่อนที่เราจะเรียนรู้ประวัติของท่าน ขอให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมในครั้งที่แล้วว่าเราแต่ละคนมีความตั้งใจจะประกาศข่าวดีอย่างไรบ้าง

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

ให้ผู้นำช่วยเลขาสรุปประเด็นสำคัญว่าเราได้เรียนรู้เรื่องอะไร และมีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีเรื่องใดบ้าง จากนั้นให้แต่ละคน/คู่รายงานสิ่งที่ตนกระทำ แล้วให้เลขาจดบันทึกไว้ในสมุด ผู้นำให้กำลังใจสมาชิกและเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

รายงานการบริจาคเงิน

เหรียญจากรายงานการเงินของกลุ่ม

2. ประสบการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ พูดคุยกับสมาชิกด้วยคำถามเหล่านี้

1. มีใครในพวกเราที่ชอบพูดคำหยาบคาย หรือเคยพูดคำหยาบคาย
2. มีใครบ้างที่ชอบใช้ความรุนแรง มักจะชกต่อยกับเพื่อน ๆ
3. มีใครที่รู้ตัวตัวเองว่าเป็นคนเกร หรือชอบแกล้งเพื่อน ๆ
4. ใครเคยถูกเพื่อนด่า หรือใช้คำหยาบคายบ้าง รู้สึกอย่างไร
5. ใครเคยถูกเพื่อนแกล้งบ้าง รู้สึกอย่างไร

บางคนในพวกเราอาจเคยใช้คำพูดหยาบคายกับคนอื่น เคยรังแกหรือแกล้งคนอื่น และในเวลาเดียวกัน อยากให้เราลองในทางกลับกันว่า ถ้าเราเคยถูกคนอื่นพูดคำหยาบคายกับเรา ด่าเรา รังแก หรือแกล้งเรา เราจะรู้สึกอย่างไร ท่านนักบุญยอห์นบอสโก ท่านรักเด็กและเยาวชนมาก ท่านไม่ชอบให้เยาวชนพูดคำหยาบคาย ชกต่อยกัน หรือใช้กำลังในการแก้ปัญหา ท่านอยากให้เยาวชนมีใจร่าเริง มีอนาคตที่สดใส วันนี้เราจะเรียนรู้จักเรื่องราวชีวิตของท่าน

ผู้นำ อ่านประวัติหรือเล่าเรื่องราวให้สมาชิกฟังหรืออาจถ่ายเอกสารประวัตินักบุญ แจกให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ หรืออ่านคนละวรรคก็ได้ เมื่อฟังหรืออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

ประวัตินักบุญยอห์น บอสโก

ยอห์น บอสโก เกิดเมื่อวันที่ 16 เดือนสิงหาคม ค.ศ. 1815 เป็นบุตรของนายฟรังซิส และมาร์การิตา ท่านทั้งสองเป็นชาวนา ท่านมีพี่น้องสามคน คือ อันโตนิโอ, ยอแซฟ และตัวท่าน เมื่ออายุได้ 2 ขวบ บิดาของท่านก็ถึงแก่กรรม บุตรชายทั้งสามคนจึงอยู่ในการดูแลของมารดาโดยลำพัง

เมื่อท่านอายุ 9 ขวบ ท่านได้มีนิมิตสวรรค์ ซึ่งปรากฏให้เห็นเด็กชายจำนวนมากมาพูดจาหยาบคายและใช้กำลังชกต่อยต่อสู้กัน ท่านเองได้เข้าไปห้ามปราม แต่ไม่สำเร็จ ท่านจึงใช้กำลังชกต่อยกับเด็กเหล่านั้นด้วย ขณะนั้นเองพระมารดามารีย์และพระเยซูเจ้าทรง

ประจักษ์มา และสอนท่านให้ใช้ความอ่อนโยนกับเด็กเหล่านั้น แม่พระได้วางพระหัตถ์เหนือท่านและมอบภารกิจการอบรมให้ท่าน คือการเปลี่ยนเด็กเกรให้เป็นคนดี ท่านต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมายเพื่อศึกษาเล่าเรียน ท่านได้รับศิลปบรรพชาเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน ค.ศ. 1841 และได้เริ่มงานอภิบาลโดยการไปเยี่ยมนักโทษในคุก แม้จะได้ช่วยนักโทษหลายคนให้กลับใจและคืนดีกับพระก่อนที่จะสิ้นชีวิต แต่ท่านรู้สึกหดหู่มาก ที่พวกเขาไม่มีอนาคตเพราะความผิดพลาด ท่านตระหนักว่าหากเยาวชนเหล่านี้ได้รับการอบรมดูแล อยู่ในบรรยากาศที่ดีงาม ชีวิตของพวกเขาคงไม่จบลงในคุกเช่นนี้ ท่านจึงได้เริ่มรวบรวมเด็กที่ยากจน เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เริ่มก่อตั้งโรงเรียนภาคค่ำ เป็นโรงเรียนสอนอาชีพสำหรับเยาวชนของท่าน เพื่อให้พวกเขาได้มีวิชาชีพติดตัว และจัดการหางานให้พวกเขาอีกด้วย แม้ภารกิจจะเต็มไปด้วยอุปสรรค และความยากลำบาก แต่ท่านไม่ย่อท้อชีวิตที่อุทิศตนโดยปราศจากเงื่อนไขเพื่อเยาวชน ส่งผลให้เยาวชนมากมายกลับเป็นพลเมืองที่ดี เป็นคริสตชนที่ยึดมั่นในศาสนา รู้จักอุทิศตนเพื่อชุมชนและสังคม เยาวชนมากมายได้สมัครที่จะทำงานร่วมกับท่านและสานภารกิจของท่านต่อไป ท่านจึงตั้งคณะนักบวชซาเลเซียนชายขึ้น

วันหนึ่งคุณพ่อบอสโกได้มีมติว่า มีเยาวชนหญิงจำนวนมากมาที่ขาดคนดูแล พวกเขากำลังเล่นกันตามถนน ฉบับล้นพระมารดามารีย์ได้ประจักษ์มา และบอกกับท่านว่า “จงเอาใจใส่พวกเขาเถิด พวกเขาก็เป็นลูกของแม่เหมือนกัน” ท่านจึงเริ่มคิดถึงโครงการที่จะจัดตั้งคณะนักบวชหญิง ซึ่งจะมีจิตตารมณ์เดียวกับคณะซาเลเซียนชาย เพื่อดูแลเอาใจใส่เยาวชนหญิงที่ยากจน และถูกทอดทิ้ง และเนื่องจากมีฆราวาสจำนวนมากมาที่สมัครใจร่วมงานกับคุณพ่อบอสโก ด้วยความเสียสละในจิตตารมณ์ซาเลเซียน ดังนั้นท่านจึงก่อตั้งคณะผู้ร่วมงานซาเลเซียนด้วยคุณพ่อบอสโก ได้ลาจากโลกนี้ไปเมื่อวันที่ 31 มกราคม ค.ศ. 1888 ที่กรุงตูริน ประเทศอิตาลี รวมอายุได้ 72 ปี พระศาสนจักรได้แต่งตั้งท่านเป็นนักบุญเมื่อวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 1934 โดยสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 9 และ ในปี ค.ศ. 1988 ซึ่งครบรอบร้อยปีแห่งการสิ้นชีวิตของท่าน นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 ได้ทรงประกาศยกย่องให้ท่านเป็นบิดาและอาจารย์ของเยาวชนทั่วโลก

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

1. เรื่องราวชีวิตของพ่อบอสโกเรื่องใดที่ฉันประทับใจ (ท่านรักเด็ก และเยาวชน / เอาใจใส่ดูแลพวกเขา / ตั้งโรงเรียนและศูนย์อบรมเพื่อพวกเขา)
2. ทำไมคุณพ่อบอสโก จึงต้องตั้งโรงเรียนภาคค่ำ (เพื่อช่วยเยาวชนให้ได้รับการศึกษา ได้รับการฝึกอาชีพ เพื่อให้เขาสามารถประกอบอาชีพเองได้ เป็นเยาวชนที่มีอนาคตที่ดีและสดใส)
3. การใช้ความอ่อนโยนมีผลดีต่อการใช้ความรุนแรงอย่างไร (การใช้ความรุนแรงสร้างความเจ็บป่วยทั้งทางร่างกายและจิตใจ แต่ความอ่อนโยนทั้งด้วยคำพูดและการกระทำจะช่วยให้คนเกรงกลัวกลับกลายมาเป็นคนดีได้)
4. ถ้าทุกคนมีความอ่อนโยนต่อกันและกัน สังคมจะเป็นอย่างไร (ไม่มีการทะเลาะกัน ทุกคนอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข)
5. การแสดงความอ่อนโยนต่อผู้อื่น ทำให้ฉันมีชีวิตที่สนิทสนมกับพระเจ้าได้อย่างไร (พระเจ้าทรงพอพระทัยในการดำเนินชีวิตของฉัน และพระองค์ปรารถนาให้เราแสดงความอ่อนโยนต่อกัน)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ร้องเพลง “เด็กต้องการอะไร” พร้อมทำทางประกอบ ตามขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งสมาชิกออกเป็น 3 กลุ่ม เท่า ๆ กัน และให้ช่วยกันคิดทำทางประกอบเพลง กลุ่มละ 1 ข้อ ให้เวลาประมาณ 3 นาที ส่วนผู้นำคิดทำทางประกอบเพลงท่อนรับ
2. เมื่อครบกำหนดเวลา ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มแสดงทำทางประกอบให้สมาชิกทั้งหมดดู แล้วให้ทำตาม โดยเริ่มจากผู้นำเป็นอันดับแรก
3. เมื่อมั่นใจว่าทุกกลุ่มสามารถจดจำ และทำทำทางประกอบเพลงของกลุ่มอื่น ๆ ได้ ให้ช่วยกันร้องเพลงทั้งเพลงพร้อมกันและทำทำทางประกอบเพลงด้วย อาจจะร้องสัก 2-3 รอบ

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

นักบุญยอห์น บอลโก ท่านรักเยาวชน ท่านอบรมเยาวชน ด้วยความรักและความใจดี ความอ่อนโยนที่ท่านปฏิบัติต่อบรรดาเยาวชน นำมาซึ่งความดีของบรรดาเยาวชน และนำวิญญูณของพวกเขาไปหาพระเจ้า ดังนั้น ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าเราจะปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านได้อย่างไรบ้าง ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติคนละ 1 ประการ เช่น พูดจาไพเราะ สุภาพ แทนที่จะพูดคำหยาบ, ไม่ทะเลาะหรือใช้กำลังกับเพื่อน, แสดงความอ่อนโยนต่อผู้อื่น, ช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสกว่าเรา, ตั้งใจเรียน ฯลฯ โดยให้เลขาบันทึกข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบุญให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้โอวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เด็ก ๆ ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความอ่อนโยน ทั้งคำพูดและการกระทำ และให้ตั้งใจฟังพระวาจาพระเจ้า ทุกครั้งที่ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และนำพระวาจาที่ได้ฟังนั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดียนมิถุนายน ค.ศ. 2015

เพื่อการพบปะส่วนตัวกับพระเยซูเจ้าผู้เสด็จกลับคืนพระชนมชีพ ทำให้บรรดาคนหนุ่มสาว มีความปรารถนาที่จะมอบชีวิตของตน ในชีวิตสงฆ์หรือนักบวช

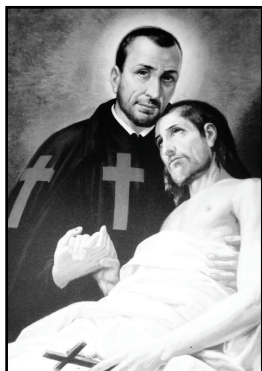
ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน

กล่าวอำลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะมีขนมให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 7
เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน
ด้วยการรับใช้ผู้ป่วย
ตามแบบอย่าง
ของนักบุญคามิลโล เดอ แอลลิส

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ จดจำ และเล่าเรื่องราวของนักบุญคามิลโล เดอ แอลลิส ได้
2. เพื่อให้สมาชิก เห็นความสำคัญของการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย ด้วยใจยินดี
3. เพื่อให้สมาชิก ให้ความช่วยเหลือ ดูแลผู้ป่วยทั้งในครอบครัว และ ในชุมชนด้วยความรัก

อุปกรณ์

1. ไปงานเพลง “พยาบาลคืองานเมตตา” ตามจำนวนสมาชิก
2. ปากกาหรือดินสอ 3. เครื่องเล่นเพลง
4. ซีดีเพลง “พยาบาลคืองานเมตตา” อัลบั้มประสานใจในพระคริสต์ 1

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ ให้เด็ก ๆ เล่นเกม “5 นัก” โดยให้สมาชิกจับคู่ 2 คน ผู้นำจะบอกคำสั่ง ทั้ง 5 ได้แก่ คือ

นักเรียน ให้สมาชิกคนหนึ่งแสดงท่าทางเป็น ครู ส่วนอีกคนให้แสดงท่าทางเป็นนักเรียน

นักรบ ให้สมาชิกสมมุติตนเองว่าเป็นทหาร และแสดงท่าทางรบกัน

นักร้อง ให้สมาชิกคนหนึ่งแสดงท่าทางเป็น นักร้อง และให้สมาชิกอีกคนหนึ่งเล่นดนตรี

นักมวย ให้สมาชิกสมมุติตนเองว่าเป็นนักมวย และแสดงท่าทางว่ากำลังจะชกกัน

นักบวช ให้สมาชิกเปลี่ยนคู่ใหม่ และให้แต่ละคนทำท่าทางสวดภาวนา

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตาคัมศีระะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้าพระกุมารเยซูในวันนี้ เพื่อจะได้รักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ สำหรับแบบอย่างของบรรดานักบุญ ที่ทำให้ลูกได้เห็นประจักษ์พยานแห่งความรักต่อพระองค์ ดังเช่น นักบุญคามิลโล ท่านรับใช้ผู้ป่วยด้วยความรัก ดุจมารดาที่มีต่อบุตรคนเดียวที่กำลังเจ็บป่วย และพร้อมที่จะรับใช้ผู้ป่วยแม้ต้องเสี่ยงอันตรายต่อชีวิต ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อลูกจะได้เข้าใจคำสอนเรื่องเราทุกคนเป็นพี่น้องกัน ด้วยการรับใช้ผู้ป่วยตามแบบอย่างของท่านด้วยเทอญ ลูกอธิษฐานภาวนา ทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ วันนี้ เป็นโอกาสดีที่เราจะได้เรียนรู้ประวัติของนักบุญคามิลโล องค์อุปถัมภ์ของผู้ป่วย และผู้ตั้งคณะนักบวชคามิลเลียนชาย แต่ก่อนที่เราจะเรียนรู้ประวัติของท่าน ขอให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมในครั้งที่แล้วว่าเราแต่ละคนมีความตั้งใจจะประกาศข่าวดีอย่างไรบ้าง

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

ให้ผู้นำช่วยเลขาสรุปประเด็นสำคัญว่าเราได้เรียนรู้เรื่องอะไร และมีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีเรื่องใดบ้าง จากนั้นให้แต่ละคน/คู่ รายงานสิ่งที่ตนกระทำ แล้วให้เลขาจดบันทึกไว้ในสมุด ผู้นำให้กำลังใจสมาชิกและเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

รายงานการบริจาคเงิน

เหรียญกรายงานการเงินของกลุ่ม

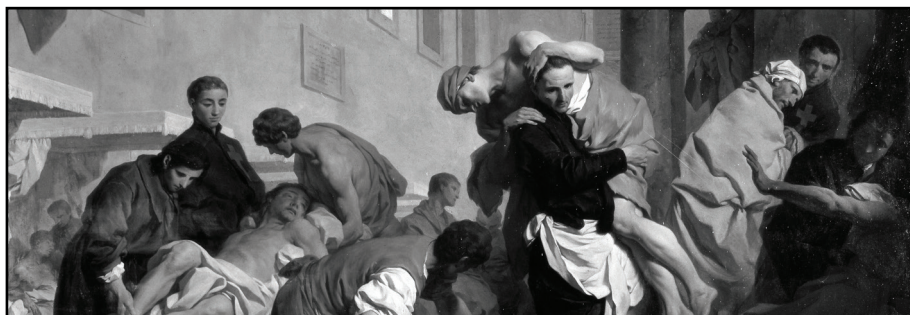
2. ประสบการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ พูดคุยกับสมาชิกด้วยคำถามเหล่านี้

1. ในบ้าน หรือในชุมชนของเรามีผู้ป่วยบ้างหรือไม่
2. ใครเคยช่วยดูแลผู้ป่วยบ้าง ผู้ป่วยที่เราช่วยดูแลเป็นใคร เรารู้จักหรือไม่ รู้สึกอย่างไร
3. ในพวกเราใครเคยเจ็บป่วยบ้าง และรู้สึกอย่างไร
4. เคยได้ยินชื่อนักบุญคามิลโล บ้างหรือไม่ ได้ยินจากที่ไหน
5. ท่านเป็นผู้ตั่งนักบวชคณะใด *(คามิลเลียน)*

ก่อนที่จะท่านนักบุญคามิลโล จะกลับใจ เปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต ท่านเป็นนักพนัน ท่านมีบาดแผลที่ทำให้ท่านเจ็บปวด ท่านเคยรับจ้างดูแลผู้ป่วยตามโรงพยาบาล ที่สุดแล้วท่านกลายเป็นผู้มีใจรักผู้ป่วย วันนี้เราจะเรียนรู้ประวัติของท่านกัน

ผู้นำ อ่านประวัติหรือเล่าเรื่องราวให้สมาชิกฟังหรืออาจถ่ายเอกสารประวัตินักบุญ แจกให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ หรืออ่านคนละวรรคก็ได้ เมื่อฟังหรืออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

ประวัตินักบุญคามิลโล เดอ แลลลิส

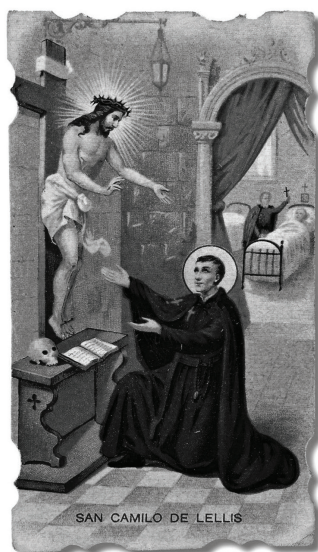
คามิลโล เดอ แลลลิส เกิดเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 1550 ที่เมือง บุกเคียโนโก ในภาคกลางของประเทศอิตาลี เป็นเด็กที่มีรูปร่างใหญ่โตแข็งแรง ผิดเด็กธรรมดาทั่วไป ท่านมีนิสัยเกเร เป็นผู้นำเพื่อน ๆ ก่อความเดือดร้อนแก่ชาวบ้าน จนเป็นที่ระอาใจของคนทั่วไป นอกจากนั้น ท่านยังชอบเล่นการพนัน ไม่ชอบเรียน บิดาของท่านเป็นทหาร คามิลโลก็อยากเป็นทหารเหมือนบิดาด้วย และที่สุดท่านก็ได้เป็นทหาร และได้รับฉายาว่าทหารรักษ เพราะมีรูปร่างใหญ่โต สูงถึง 2 เมตร

คามิลโลก็มีจุดอ่อนประจำตัว คือท่านมีแผลที่บริเวณข้อเท้า ซึ่งทำให้ต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเป็นประจำ ระหว่างที่รอให้แผลหาย ก็ฉวยโอกาสรับจ้างดูแลคนป่วยในโรงพยาบาลไปด้วย แต่ท่านยังไม่ทิ้งนิสัยเกเรและเล่นการพนัน จึงถูกไล่ออกจากงาน กลับไปเป็นทหารรับจ้างอีก คามิลโลได้กลับใจเมื่อเข้าไปทำงานรับจ้างอยู่ในอารามกาปูชิน คุณพ่ออันเจโลอธิการเชิญชวนให้ท่านละทิ้งบาปและมารผจญทั้งปวง และหันมาสนใจวิญญาณและความรอดซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด วันนั้นตรงกับวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ปี 1575 ขณะที่มียายุได้ 25 ปี หลังจากนั้น ท่านได้สมัครเป็นนักบวชกาปูชิน แต่อยู่ได้ระยะหนึ่งบาดแผลที่ข้อเท้าก็กำเริบขึ้นอีก จึงต้องออกจากอารามไปรักษาตัวโรงพยาบาล ขณะที่ทำการรักษาอยู่นั้น ท่านได้เห็นความทุกข์ทรมาน ความน่าสงสารของผู้ป่วย ท่านได้มีโอกาสสัมผัสพูดคุยกับผู้ป่วยทุกชนิด และเพราะได้แลเห็นตัวอย่างแห่งความรักเมตตาของนักบุญ ฟิลิป เนรี ครั่งนี้ท่านที่ของคามิลโลเปลี่ยนไป ท่านเอาใจใส่ดูแลคนป่วยอย่างดี พออาการบาดเจ็บที่ข้อเท้าหาย ท่านก็กลับเข้าอารามกาปูชินอีกครั้ง แต่ไม่นานอาการบาดเจ็บก็กำเริบขึ้นใหม่ คราวนี้ท่านจึงออกจากอารามกาปูชินอย่างเด็ดขาดและกลับไปทำงานพยาบาลคนป่วยที่โรงพยาบาลอย่างเต็มที่ จนกลายเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลในเวลาต่อมา

คามิลโลจึงเริ่มคิดตั้งกลุ่มอาสาสมัครมาช่วยงานนี้ เริ่มแรกทีเดียว ก็ได้พิจารณาอาสาสมัคร 5 คนมาร่วมงาน ทุกสิ่งกำลังจะไปได้ดี ก็ถูกผู้บริหารในโรงพยาบาลคัดค้านและขัดขวางจนท่านเกือบจะเลิกล้มความตั้งใจนี้

แต่คืนหนึ่ง ไม้กางเขนที่แขวนอยู่ในห้องของท่านเกิดมีปาฏิหาริย์ พระเยซูบนไม้กางเขนนั่นทรงเคลื่อนไหวและตรัสกับท่านว่า “ไม่ต้องกลัว จงทำต่อไป งานนี้เป็นงานของเรา ไม่ใช่งานของเจ้า” คามิลโลจึงตัดสินใจ เดินหน้าต่อไป ท่านและกลุ่มอาสาสมัครเป็นเพียงฆราวาส ท่านคิดว่า หากเป็นพระสงฆ์คงจะมีคนเลื่อมใสสมัครมาร่วมงานมากขึ้น ท่านจึงสมัคร เข้าบ้านเณรในขณะที่มีอายุได้ 30 ปีแล้ว และได้บวชเป็นพระสงฆ์เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 1584 และได้้นำเอาเครื่องหมาย “กางเขนแดง” มาติดไว้ที่เครื่องแบบของสมาชิก เพื่อเป็นเครื่องหมายของความรอด สำหรับคนป่วย งานอาสาสมัครของคามิลโลได้แผ่ขยายไปอย่างรวดเร็ว ท่านได้กลับเข้าเป็นทหารอีกครั้งหนึ่ง แต่ครั้งนี้เพื่อช่วยเหลือทหารที่บาดเจ็บ จากการสู้รบ เครื่องหมาย “กางเขนแดง” เลยกลายเป็นเครื่องหมาย “กาชาด” ซึ่งแสดงถึงหน่วยช่วยเหลือพยาบาลในกองทัพในปัจจุบัน

คามิลโลสิ้นชีวิตเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 1614 ขณะมีอายุ 65 ปี ท่านได้อุทิศชีวิตรับใช้คนป่วยเป็นเวลาถึง 40 ปี พระสันตะปาปา เลโอที่ 13 ได้แต่งตั้งท่านเป็นนักบุญในปี 1886 และเป็นองค์อุปถัมภ์ ของโรงพยาบาลและคนป่วยทั้งหลาย

SAN CAMILO DE LELLIS

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

1. บทเรียนชีวิตของนักบุญคามิลโลสอนเราว่า ควรทำสิ่งใด (ควรมีใจรัก และสงสารผู้ป่วย เป็นต้น ผู้ป่วยที่ถูกทอดทิ้ง ผู้ป่วยที่ไม่มีญาติ) และไม่ควรทำสิ่งใด (ไม่เกียจคร้านในการเรียน / ไม่เล่นการพนัน / ไม่รังแกผู้อื่น / ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น)
2. ทำไมนักบุญคามิลโลจึงมีท่าทีที่เปลี่ยนแปลงไปในการรับใช้ดูแลผู้ป่วย (ท่านเองมีประสบการณ์ความเจ็บปวดจากแผลที่ท่านเป็น ทำให้ท่านเข้าใจผู้เจ็บป่วย / ท่านได้เห็นความทุกข์ทรมาน ความน่าสงสารของผู้ป่วย / ท่านได้มีโอกาสสัมผัสพูดคุยกับคนป่วยทุกชนิด)
3. นักบุญคามิลโล มีบาดแผลที่ไหน ทำให้ท่านต้องเจ็บปวดและเข้ารับการรักษาอย่างต่อเนื่อง (ที่ข้อเท้า)
4. เกิดอะไรขึ้นกับท่าน เมื่อท่านคิดจะล้มเลิกกลุ่มฆราวาสที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเข้าไปช่วยเหลือ ดูแลผู้ป่วย (พระเยซูเจ้าบนไม้กางเขนในห้องของท่าน ทรงเคลื่อนไหวและตรัสกับท่านว่า “ไม่ต้องกลัว จงทำต่อไป งานนี้เป็นงานของเรา ไม่ใช่งานของเจ้า”)
5. เมื่อท่านได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์ และได้ตั้งคณะนักบวชเพื่อรับใช้ผู้ป่วย ท่านใช้สัญลักษณ์ใดเป็นเครื่องหมายประจำคณะ (กางเขนแดงติดที่เครื่องแบบสมาชิก)
6. ถ้าไม่มีอาสาสมัครคอยช่วยเหลือคนเจ็บป่วย พวกเขาจะเป็นอย่างไร (พวกเขาต้องตกอยู่ในสภาพที่น่าสงสารและไม่มีใครคอยช่วยเหลือเขา)
7. การแสดงความรักต่อผู้เจ็บป่วย ช่วยทำให้ฉันมีความสัมพันธ์อย่างไรกับพระเจ้า (ฉันจะเป็นที่รักของพระเจ้า และเป็นการแสดงออกว่าฉันรักพระเจ้า เพราะฉันได้แสดงความรักต่อเพื่อนมนุษย์)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ทำใบงาน “พยาบาลคืองานเมตตา” ตามขั้นตอนดังนี้

1. แจกใบงาน “พยาบาลคืองานเมตตา” ให้สมาชิกคนละ 1 แผ่น
2. เปิดเพลง และให้สมาชิกดูตามเนื้อเพลง ลัก 2-3 รอบ
3. ให้สมาชิกดูว่า เนื้อเพลงท่อนใด หรือคำใด หรือประโยคใดที่ชอบ หรือประทับใจ ให้ขีดเส้นใต้ไว้
4. แล้วให้เขียนคำภาวนาที่ต้องการบอกกับพระเจ้า หรือเป็นข้อตั้งใจของเรา ลงในใบงาน
5. เมื่อเสร็จแล้วให้แบ่งปันกับเพื่อนสมาชิกคนข้าง ๆ ว่าทำไมเราจึงชอบคำหรือประโยคนั้น ๆ และเราภาวนาต่อพระเจ้าว่าอย่างไร

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

ครั้งหนึ่ง นักบุญคามิลโลได้นำอาหารมาให้ผู้ป่วยคนหนึ่ง ผู้ป่วยคนนี้มีแผลทั้งตัว เขาขุ่นเคืองใจที่ต้องเจ็บปวดและทรมาน และแม้จะได้รับความโอบอ้อมอารีเพียงใดก็ยังบ่นอยู่อย่างนั้น นักบุญคามิลโลรู้สึกสงสารจนสุดใจ ท่านจึงสวมกอดเขา ดังนั้นให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าเราจะปฏิบัติตามแบบอย่างชีวิตของท่านได้อย่างไรบ้าง ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติ คนละ 1 ประการ เช่น ดูแลคนป่วยที่บ้านหรือในชุมชน, เป็นอาสาสมัครในการช่วยเหลือผู้ป่วยหรือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ ฯลฯ โดยให้เลขาบันทึกข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุกทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงิน ให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้อิโรวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เด็ก ๆ ทำดีต่อผู้เจ็บป่วย เป็นต้น ผู้ป่วยที่ไม่มีคนดูแลช่วยเหลือ และให้ตั้งใจฟังพระวาจาพระเจ้า ทุกครั้งที่ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และนำพระวาจาที่ได้ฟังนั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมารวมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2015

เพื่อคริสตชนในละตินอเมริกา เป็นพยานแห่งความรักต่อบรรดาผู้ยากจน และร่วมมือกันเพื่อก่อให้เกิดสังคมที่เป็นพี่น้องกันมากขึ้น

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน

กล่าวอำลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะนิมนต์ให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 8
เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกันกับผู้ยากไร้
ตามแบบอย่างของ
บุญราศีคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกรู้ จดจำและเล่าประวัติของบุญราศีคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตาได้
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงศักดิ์ศรีของเพื่อนพี่น้องทุกคน
3. เพื่อให้สมาชิกดำเนินชีวิตร่วมกับผู้ยากไร้ ด้วยการช่วยเหลือ ตามความสามารถของแต่ละคน

อุปกรณ์

1. เนื้อเพลง/ชาร์ทเพลง “รักด้วยชีวา” 2. เครื่องเล่นเพลง
3. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอนชุด เพื่อนช่วยเพื่อน

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ ต้อนรับสมาชิกด้วยความยินดี เมื่อพร้อมแล้วให้ผู้นำ นำสมาชิก ร้องเพลง “รักด้วยชีวา” อาจทำท่าทางประกอบด้วยเพลงด้วยก็ได้

เพลงรักด้วยชีวา

พวกเราธรรมทูตของพระคริสต์เจ้า
 พวกเราร่วมสร้างสร้งงานของพระองค์
 พวกเราจะเดินตามแบบอย่างของพระองค์
 อุทิศตนมั่นคงในความรัก
 ภาวนา พลีกรรม แพร่ธรรม แบ่งปันพระวาจา
 มอบความรักให้เพื่อนมนุษย์ได้ทุกเวลา
 ** รักด้วยชีวาเหมือนพระเยซูรักเรา (** , ** , **)

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตากลมศิระะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้าพระกุมารเยซูในวันนี้ เพื่อจะได้รักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ สำหรับแบบอย่างของบรรดานักบุญ ที่ทำให้ลูกได้เห็นประจักษ์พยานแห่งความรักต่อพระองค์ ดังเช่นบุญราศีคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา ท่านมีใจร้อนรนในงานธรรมทูต ท่านช่วยเหลือผู้ยากไร้ทุกคน คนเจ็บป่วย คนที่สังคมมั่งเกียจ คนที่ถูกทอดทิ้ง และไม่แสดงท่าทีรังเกียจเขา ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อลูกจะได้เข้าใจคำสอนเรื่องเราทุกคนเป็นพี่น้องกันกับผู้ยากไร้ ตามแบบอย่างของท่านด้วยเทอญ ลูกอธิษฐานภาวนา ทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ วันนี้ เป็นโอกาสดีที่เราจะได้เรียนรู้ประวัติของบุญราศีคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา ผู้ก่อตั้ง “คณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม” แต่ก่อนที่เราจะเรียนรู้ประวัติของท่าน ขอให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมในครั้งที่แล้วว่าเราแต่ละคนมีความตั้งใจจะประกาศข่าวดีอย่างไรบ้าง

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

ให้ผู้นำช่วยเลขาสรุปประเด็นสำคัญว่าเราได้เรียนรู้เรื่องอะไร และมีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีเรื่องใดบ้าง จากนั้นให้แต่ละคน/คู่รายงานสิ่งที่ตนกระทำ แล้วให้เลขาจดบันทึกไว้ในสมุด ผู้นำให้กำลังใจสมาชิกและเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

รายงานการบริจาคเงิน

เหรียญกรายงานการเงินของกลุ่ม

2. ประสบการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ พุดคุยกับสมาชิกด้วยคำถามเหล่านี้

1. เวลาไปร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ มีใครชอบฟังคุณพ่อเทศน์บ้าง
2. มีสมาชิกคนใดอาสาสมัครเป็น นักขับร้องประจำวัด เด็กช่วยมิสซา อ่านบทอ่าน หรืออ่านบทภาวนาเพื่อมวลชนบ้าง
3. เวลาเราเจอขอทาน หรือคนไร้ที่อยู่อาศัย เราทำอย่างไร
4. ใครเคยไปเยี่ยมผู้สูงอายุตามบ้านพักคนชราบ้าง เห็นแล้วรู้สึกอย่างไร
5. ใครเคยมีประสบการณ์ช่วยเหลือคนขอทาน คนไร้ที่อยู่อาศัย หรือคนถูกทอดทิ้งบ้าง รู้สึกอย่างไร

ในสังคมปัจจุบันนี้ยังมีคนอีกมากมายที่ถูกทอดทิ้ง คนยากจน ไร้ที่อยู่อาศัย คงมีหลายครั้งที่เราเองได้ละเลย ไม่ใส่ใจที่จะช่วยเหลือ หรือมองข้ามพวกเขาไป แต่มีบุคคลหนึ่ง คือ บุญราศีคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา ท่านเป็นผู้มีน้ำใจ ช่วยเหลือบรรดาผู้ยากไร้ ผู้ที่ถูกทอดทิ้ง ตอนเด็ก ๆ ท่านเป็นสมาชิกของคณะนักขับร้องของวัด และอยู่ในกลุ่มเยาวชนคาทอลิกที่มีชื่อว่า "ธิดามารีย์" ด้วย วันนี้เราจะเรียนรู้จักท่านพร้อมกัน

ผู้นำ อ่านประวัติหรือเล่าเรื่องราวให้สมาชิกฟังหรืออาจถ่ายเอกสารประวัตินักบุญ แจกให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ หรืออ่านคนละวรรคก็ได้ เมื่อฟังหรืออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

ประวัติบุญราศี คุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา

ชื่อเดิมของท่านคือ อักแนส เกิดเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม ค.ศ. 1910 ณ ประเทศอัลบาเนีย เป็นบุตรของนายนิโกลา กับนางดราเน บิดาของเธอมีความศรัทธามาก ทำให้อักแนสได้ไปโบสถ์และฟังบาทหลวงเทศน์มาโดยตลอด ขณะอักแนสอายุ 9 ปี บิดาของเธอได้เสียชีวิตลง แต่มารดายังให้ความรักความอบอุ่นและเลี้ยงดูอักแนสอย่างดี เธอชอบเรียนคำสอนและเข้าเป็นสมาชิกของคณะนักขับร้องของวัด และยังสังกัดในกลุ่มเยาวชนคาทอลิกที่มีชื่อว่า “ธิดามารีย์” อีกด้วย เธอสนใจอ่านเรื่องราวของพวกธรรมทูต และชีวประวัตินักบุญเป็นพิเศษ

เมื่ออายุได้ 18 ปี เธอได้สมัครบวชในคณะพระแม่แห่งลอเร็ตโต หลังจากเรียนภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้นเป็นเวลา 2 เดือน เธอก็ออกเดินทางไปประเทศอินเดีย เธอเปลี่ยนชื่อจากอ็กแนส เป็นซิสเตอร์เทเรซา และอยู่ที่กัลกัตตา เป็นครูสอนภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ที่โรงเรียนเซนต์แมรี เด็กที่มาเรียนในโรงเรียนแห่งนั้นส่วนมากเป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่ร่ำรวย แต่ตลอด 20 ปีที่ทำงานที่นี่ ท่านได้มองเห็นความทุกข์ยากของคนจนตามถนนในเมืองกัลกัตตา พวกเขาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ไม่มีอาหาร เครื่องนุ่งห่ม หรือที่อยู่อาศัย ลูกหลานของพวกเขาไม่มีโอกาสได้ไปโรงเรียน

จนกระทั่ง วันที่ 10 กันยายน ค.ศ. 1946 ขณะอยู่บนรถไฟ เธอเห็นผู้คนอดอยาก เจ็บป่วย ไร้ที่อยู่อาศัย นอนรอความตายอยู่ตามข้างทาง เธอได้รับการคลุจใจให้ออกจากอาราม และอุทิศตนช่วยเหลือคนยากจน โดยไปใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา เธอจึงขออนุญาตจากทางอาราม และพระสันตะปาปาปิโอที่ 12 ก็อนุญาตให้เธอดำเนินชีวิตนอกอารามตามกระแสเรียกพิเศษนี้ หลังจากนั้นเธอได้ถอดชุดซิสเตอร์พระแม่แห่งลอเร็ตโตออก และสวมชุดสำหรับชีขาวแถบสีฟ้า เป็นสัญลักษณ์ถึงความปรารถนาของคุณแม่เทเรซาที่อยากเลียนแบบพระแม่มาเรีย คุณแม่เทเรซาเริ่มทำงานในสลัม ท่านสอนเด็ก ๆ ที่อยู่ข้างถนน ดูแลคนป่วยและผู้ที่ยากจนจะสิ้นใจ และเด็ก ๆ ที่ถูกทอดทิ้ง เริ่มมีผู้ติดตามกระแสเรียกของซิสเตอร์เทเรซา และสมัครมาร่วมงานกับท่านมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งผู้ที่มีการศึกษาและผู้มีฐานะดีได้เสนอตัวมาช่วยเหลือท่าน และหญิงสาวที่รู้จักท่านและกิจการของท่าน ก็มาร่วมงานกับท่านจนกลายเป็นนักบวชกลุ่มใหญ่

ในวันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 1950 ทางกรุงโรมก็ได้รับรองคณะนักบวชของคุณแม่เทเรซาซึ่งมีชื่อว่า “คณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม” ท่านก่อตั้ง “บ้านของผู้รอความตาย” ในกัลกัตตา และต่อมามีผู้ใจบุญบริจาคบ้านเพื่อการกุศล คุณแม่เทเรซาจึงเปิดเป็นบ้านรับเลี้ยงเด็กกำพร้า ตั้งชื่อว่า “บ้านเด็กใจบุญ” ในปี ค.ศ. 1957 ท่านเริ่มจัดหน่วยพยาบาลเคลื่อนที่ไปรักษาชาวไร่ชาวนา และพบว่าชาวอินเดียป่วยเป็นโรคเรื้อนกันมาก จึงเริ่มหาทางแก้ไข และได้รับบริจาคที่ดินจากรัฐบาลเบงกอลตะวันตกเพื่อก่อตั้งสถานที่รักษาพยาบาลโรคเรื้อน แต่ก็มิงงบประมาณไม่เพียงพอ

จึงนำรถที่พระสันตะปาปาได้เคยให้ไว้ ออกมาประมูลโดยการออกสลาก
จับรางวัล จนได้เงินมาเพื่อดำเนินและสนับสนุนโครงการ

ค.ศ. 1979 คุณแม่เทเรซาได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ
ท่านกล่าวว่า “จงพูดถึงคนโรคเรื้อนเถิด อย่าพูดถึงข้าพเจ้า มีประโยชน์
อันใดที่จะพูดถึงซิสเตอร์คนหนึ่ง จงพูดถึงคนโรคเรื้อนเถิด พวกเขามี
ประมาณ 6 หมื่นคนที่กักกักตา และมีราว 4 ล้านคนทั่วอินเดีย พระเจ้า
ทรงช่วยเรา และผู้ใจบุญก็ยื่นมือช่วยด้วย เราจะไม่ยอมรับแม้เศษขนมปัง
จากผู้ที่เราไปเยี่ยม เพราะคนยากจนเหล่านั้นไม่สามารถแบ่งอะไรกับเราได้
บ้านของเราคือบ้านของคนยากจนและถนนที่มีคนตายจากความหิวโหย
อารามเป็นที่ที่เราไปพักผ่อนและสวดภาวนา เพราะเราต้องการการภาวนา
ถ้าปราศจากพลังแห่งการภาวนาแล้ว เราไม่สามารถที่จะอดทนในการ
เจริญชีวิตเช่นนี้ได้”

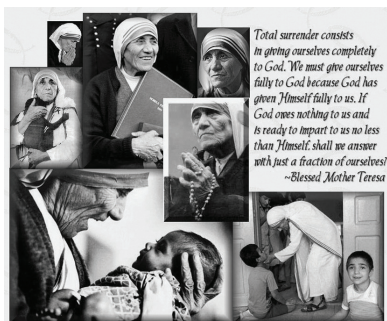
ปี ค.ศ. 1983 ท่านเริ่มป่วยเป็นโรคหัวใจ และอาการก็กำเริบบ่อยขึ้น
จนรบกวนการทำงานของท่าน จนที่สุด ในวันที่ 5 กันยายน ค.ศ. 1997
ท่านได้ถึงแก่กรรม ขณะอายุ 87 ปี และได้รับแต่งตั้งเป็นบุญราศีใน
วันที่ 19 ตุลาคม ค.ศ. 2003 โดยนักบุญสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น
ปอลที่ 2

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

- 1) ชื่อเดิมของบุญราศีคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา คืออะไร (อ็กแนส)
- 2) ในวัยเด็ก บุญราศีคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา เป็นคนอย่างไร (ชอบเรียน
คำสอน / เป็นสมาชิกของคณะนักขบถของวัด / สังกัดกลุ่มเยาวชน
คาทอลิกที่มีชื่อว่า "ธิดามารีย์" / ชอบอ่านเรื่องราวของพวกธรรมทูต
และชีวประวัตินักบุญเป็นพิเศษ)
- 3) เมื่อสมัครบวชในคณะแม่พระแห่งลอเรโตและถูกส่งไปทำงานที่อินเดีย
ท่านเปลี่ยนชื่อจากอ็กแนสเป็นชื่ออะไร (ซิสเตอร์เทเรซา)

- 4) ทำไมบุญราศีคุณแม่เทเรซา กัลกัตตา จึงขอออกมาใช้ชีวิตนักรบฆวนอกอาราม (เธอได้รับการดลใจให้ออกจากอาราม และอุทิศตนช่วยเหลือคนยากจนโดยไปใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา)
- 5) เริ่มมีผู้ติดตามกระแสเรียกของท่าน และสมัครมาร่วมงานกับท่านมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นนักบวชกลุ่มใหญ่ โดยได้รับการรับรองจากกรุงโรม คณะของท่านมีชื่อว่าอะไร (คณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม)
- 6) ฉันได้เรียนรู้หรือมีความประทับใจเรื่องใดบ้าง จากประวัติของบุญราศีคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา (ท่านมีความศรัทธาต่อพระเจ้า / อุทิศตนช่วยเหลือคนยากจน โดยใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา / ท่านสอนเด็ก ๆ ที่อยู่ข้างถนน / ดูแลคนป่วยและผู้ที่ยากจนจะสิ้นใจ / เปิดบ้านรับเลี้ยงเด็กกำพร้า / จัดหน่วยพยาบาลเคลื่อนที่ไปรักษาชาวไร่ชาวนา / จัดตั้งสถานพยาบาลเพื่อผู้ป่วยโรคเรื้อน)
- 7) สมาชิกคิดว่าสามารถดำเนินชีวิตเพื่อผู้อื่นเช่นเดียวกับบุญราศี คุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา ได้หรือไม่ (ได้ หรือ ไม่ได้ ให้เหตุผลด้วย)
- 8) ถ้าทุกคนในสังคมมีความรัก ความห่วงใยต่อผู้ยากไร้ เด็กกำพร้า ผู้ป่วยร้ายแรง เช่นเดียวกับบุญราศีคุณแม่เทเรซา กัลกัตตา สังคมจะเป็นอย่างไร (พวกเขาจะมีความสุข ที่มีคนเห็นคุณค่าของพวกเขา ช่วยเหลือพวกเขาโดยไม่รังเกียจ / สังคมก็จะเต็มไปด้วยความรัก ความสงบ สันติสุข เพราะทุกคนช่วยเหลือกัน ฯลฯ)
- 9) การช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ป่วย เด็กกำพร้า คนที่ถูกทอดทิ้ง จะช่วยให้ฉันมีชีวิตที่สนิทสนมสัมพันธ์กับพระเจ้าได้อย่างไร

(พระเจ้าทรงพอพระทัยในการดำเนินชีวิตของฉัน เพราะฉันได้ปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์ และทุกครั้งที่ได้ช่วยเหลือผู้ด้อยค่า ผู้ยากไร้ คนป่วย เด็กกำพร้า ฉันก็ได้ปฏิบัติต่อพระเยซูเจ้าด้วย ฯลฯ)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

เกม “ทำด้วยความรัก” ผู้นำเตรียมพิมพ์คำเหล่านี้ออกมาเป็นแผ่น ๆ หรือ เขียนคำเหล่านี้ไว้บนบอร์ดก็ได้

บ้าน อาหาร น้ำ ยาแก้ปวดท้อง เสื้อผ้า
ผักและผลไม้ ผ้าพันแผล เงิน ยาใส่แผล
ที่นอน ขนม อยู่เป็นเพื่อน สมุด หนังสือ
คำปลอบใจ เวลา เสียงหัวเราะ

1. แบ่งสมาชิกเป็นกลุ่ม เท่า ๆ กัน
2. เมื่อผู้นำบอกสถานการณ์ต่อไปนี้ ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มเลือกคำที่ผู้นำได้เตรียมหรือเขียนไว้บนบอร์ด ให้ตรงกับความต้องการของสถานการณ์นั้น ๆ สามารถเขียนได้มากกว่า 1 อย่าง

“รถล้ม” สิ่งที่ต้องการคือ ยาใส่แผล ผ้าพันแผล
“บ้านไฟไหม้” สิ่งที่ต้องการคือ น้ำ บ้าน เสื้อผ้า ที่นอน อาหาร สมุด
หนังสือ เงิน คำปลอบใจ
“ปวดท้อง” สิ่งที่ต้องการคือ ยาแก้ปวดท้อง น้ำ อาหาร ขนม
ผักและผลไม้
“เจอคนขอลาน” สิ่งที่ต้องการคือ อาหาร น้ำ ขนม ผักและผลไม้ เงิน
“เจอคนเร่ร่อน” สิ่งที่ต้องการคือ บ้าน ที่นอน อาหาร ขนม เสื้อผ้า
“เยี่ยมผู้ป่วย” สิ่งที่ต้องการคือ บ้าน อยู่เป็นเพื่อน หนังสือ เงิน เวลา

3. ตรวจสอบและให้คะแนนตามความถูกต้อง ผู้นำอาจเตรียมรางวัลไว้สำหรับกลุ่มที่ชนะ

ผู้นำสามารถหาคำเพิ่มเติม และสถานการณ์เพิ่มเติมจากที่ให้มาได้

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

บุญราศีเทเรซา แห่งกัลกัตตา ท่านเป็นแบบอย่างต่อเรา ในด้านความศรัทธาและงานประกาศข่าวดี ท่านได้ละทิ้งบ้านและครอบครัวของท่านเพื่อมาทำงานกับผู้ยากไร้ คนป่วย เด็กกำพร้า ดังนั้น ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าเราจะปฏิบัติตามแบบอย่างชีวิตของท่านได้อย่างไรบ้าง ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติคนละ 1 ประการ เช่น ตั้งใจฟังเทศน์ให้มากขึ้น, อ่านประวัตินักบุญ, เข้ากลุ่มนักขับร้อง หรือช่วยงานของวัดเท่าที่เราทำได้, เยี่ยมเยียนและให้กำลังใจผู้ป่วย, บริจาคเงินหรืออาหารเพื่อช่วยเหลือขอทาน ฯลฯ โดยให้เลขาบันทึกข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุกทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญกษาปณ์ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้โอวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เด็ก ๆ รักและสนใจงานประกาศข่าวดี โดยให้การช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ที่ถูกทอดทิ้ง ไปเยี่ยมเยียนและให้กำลังใจเขา และให้ตั้งใจฟังพระวาจาพระเจ้า ทุกครั้งที่ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และนำพระวาจาที่ได้ฟังนั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมารวมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนสิงหาคม ค.ศ. 2015

เพื่อคนที่อยู่ชายขอบของสังคม เพื่อให้เราออกจากตัวเอง และกระทำตนใกล้ชิดกับผู้ที่อยู่ชายขอบของการเป็นมนุษย์และสังคม

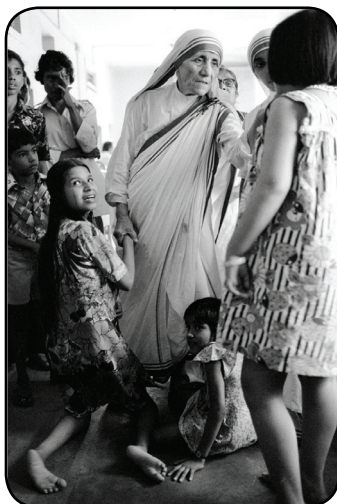
ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน

กล่าวอำลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะมิชนมให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 9
เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน
ในการทำความดีและปรับปรุงข้อบกพร่อง
ของตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
ตามแบบอย่างของ
นักบุญมารีอา โดเมนิกา มัสซาแรลโล

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกรู้จัก จดจำ และเล่าเรื่องราวของนักบุญมารีอา โดเมนิกา มัสซาแรลโลได้
2. เพื่อให้สมาชิกยอมรับข้อบกพร่องของตน และมีความกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้น
3. เพื่อให้สมาชิกพยายามปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ และพยายามทำความดีอาศัยความช่วยเหลือจากพระเจ้า

อุปกรณ์

1. เนื้อเพลง/ซาร์ทเพลง “มารักพระองค์กันเถิด”
2. เครื่องเล่นเพลง
3. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอนชุด พระเยซูใจดี
4. จานพลาสติก, หนังสือ, กระดาษแข็ง, ลูกปิงปองหรือลูกเทนนิส, ปากกา, กระป๋อง ฯลฯ 2 ชุด

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ ต้อนรับสมาชิกด้วยความยินดี เมื่อพร้อมแล้วให้ผู้นำ นำสมาชิก ร้องเพลง “มารักพระองค์กันเถิด” อาจทำท่าทางประกอบเพลง ด้วยก็ได้

เพลงมารักพระองค์กันเถิด

1. มา มาเถิดพวกเราให้เรามารักพระองค์
วอนขอต่อพระองค์ ผู้ทรงพระทัยแสนดี
มารัก มารัก มารักพระองค์กันเถิด
2. มา มาเรียนคำสอนเรื่องราวของพระเยซู
พระองค์ทรงเป็นผู้ที่รักเราทุก ๆ วัน
มาเรียน มาเรียน เรื่องราวของพระเยซู
3. หมั่นสวดภาวนา วอนขอองค์พระเยซู
พระองค์ทรงเป็นผู้ ที่รักเราทุกเวลา
หมั่นสวดภาวนา หมั่นสวดภาวนา สรรเสริญพระนามพระองค์

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตา
ก้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด
(ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้า
พระกุมารเยซูในวันนี้ เพื่อจะได้รักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอ
ขอบพระคุณพระองค์ สำหรับแบบอย่างของบรรดานักบุญ ที่ทำให้
ลูกได้เห็นประจักษ์พยานแห่งความรักต่อพระองค์ ดังเช่น นักบุญ
มารีอา โดเมนิกา มัสซาแรลโล ท่านเป็นแบบอย่างแก่เราในความ
กระตือรือร้นที่จะรู้จักพระเจ้า และปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อลูกจะได้เข้าใจ
คำสอนเรื่องราวเราทุกคนเป็นพี่น้องกัน ในการทำความดี และพยายาม
ปรับปรุงตนเองตามแบบอย่างของท่านด้วยเทอญ ลูกอธิษฐาน
ภาวนา ทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของ
ลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ วันนี้ เป็นโอกาสดีที่เราจะได้เรียนรู้ประวัติของนักบุญมารีอา โดเมนิกา มัสซาแรลโล ท่านกับนักบุญยอห์น บอสโก ได้ร่วมกันก่อตั้งคณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ หรือ ที่เราเรียกว่า “คณะซาเลเซียนหญิง” ก่อนอื่นขอให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว ว่าเรามีความตั้งใจจะประกาศข่าวดีอย่างไรบ้าง

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

ให้ผู้นำข่วยเลขาสรุปประเด็นสำคัญว่าเราได้เรียนรู้เรื่องอะไร และมีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีเรื่องใดบ้าง จากนั้นให้แต่ละคน/คู่ รายงานสิ่งที่ตนกระทำ แล้วให้เลขาจดบันทึกไว้ในสมุด ผู้ นำให้ กำลังใจสมาชิกและเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

รายงานการบริจาคเงิน

เหรียญกรายงานการเงินของกลุ่ม

2. ประสพการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ พูดคุยกับสมาชิกด้วยคำถามเหล่านี้

1. เราชอบเรียนคำสอนหรือไม่ (ชอบ เพราะ...../ไม่ชอบ เพราะ.....)
2. มีใครเคยแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับคำสอน แล้วได้รับรางวัลบ้าง รู้สึกอย่างไร
3. คำสอนเรื่องใดที่เราชอบที่สุด หรือประทับใจ หรือยังจดจำได้
4. ให้เราเจียบสักครูหนึ่ง แล้วไตร่ตรองตัวเราว่า ข้อดีหรือจุดเด่นของเราคือเรื่องใดและข้อบกพร่องหรือสิ่งที่เราทำผิดซ้ำ ๆ บ่อย ๆ คือเรื่องใด (ให้สมาชิกได้แบ่งปันด้วย เช่น ข้อดี เป็นคนขี้มก่ง ข้อเสีย ชุ่มช้ำม หรือ ข้อดี ทำให้เพื่อนหัวเราะได้ ข้อเสีย ขี้เกียจเรียน เป็นต้น)

การเรียนคำสอนเป็นสิ่งสำคัญเพราะทำให้เรารู้จักและรักพระเจ้ามากขึ้น นักบุญหลาย ๆ ท่านรักที่จะเรียนคำสอนและนำคำสอนของพระเยซูเจ้า ไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ดังเช่น นักบุญมารีอา โดเมนิกา มัสซาแรลโล ที่พยายามปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ดีขึ้นอยู่เสมอ วันนี้เราจะได้เรียนรู้จักท่านไปพร้อม ๆ กัน

ผู้นำ อ่านประวัติหรือเล่าเรื่องราวให้สมาชิกฟังหรืออาจถ่ายทอดเอกสาร
ประวัตินักบุญ แจกให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ หรืออ่าน
คนละวรรคก็ได้ เมื่อฟังหรืออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

ประวัตินักบุญมารีอา โดเมนิกา มัสซาแรลโล

มารีอา โดเมนิกา มัสซาแรลโล หรือ มาอิน เกิดที่มอร์เนเซ
ตำบลเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในแคว้นเปียตมอนต์ ประเทศอิตาลี เมื่อวันที่ 9
พฤษภาคม ค.ศ. 1837 เป็นบุตรสาวคนโตของครอบครัวมัสซาแรลโล
บิดาชื่อยอแซฟมัสซาแรลโล มารดาชื่อ มาเรีย มักดาเลนา กัลปังกานโย
ในสมัยนั้นเด็กหญิงส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสเรียนในโรงเรียน แต่บิดามารดา
ซึ่งเป็นคริสตชนที่ศรัทธา เชื่อมั่นในศาสนา ได้มอบทรัพย์สมบัติที่ยิ่งใหญ่
ให้แก่ท่าน นั่นคือ การอบรมสั่งสอนให้ท่านมีความรักต่อพระเยซูเจ้า
ในศีลมหาสนิทและต่อพระแม่มาเรีย ท่านจึงเติบโตขึ้นในบรรยากาศที่
ศรัทธา เป็นผู้ที่มีความเข้มแข็งทั้งสุขภาพและจิตวิญญาณ

ท่านช่วยบิดามารดาทั้งการทำงานในไร่่องุ่น และดูแลน้อง ๆ อีก
9 คน แม้จะมั่งงานล้นมือ แต่ความรักต่อพระทำให้ท่านยกจิตใจสนทนากับ
พระองค์ในการภาวนาตลอดทั้งวัน และพยายามก้าวหน้าในคุณธรรม
ความดี ปรับปรุงสิ่งบกพร่องในตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

เมื่ออายุได้ 12 ขวบ ครอบครัวมัสซาแรลโลย้ายไปอยู่ที่โบสถ์กา
และยิดอาชีพทำไร่่องุ่น คุณพ่อเปสตาริโน คุณพ่อเจ้าอาวาสได้เชิญชวน
ให้แม่บ้านมารับศีลศักดิ์สิทธิ์ และคุณพ่อได้สอนคำสอนแก่เด็ก ๆ มาอิน
และเพื่อนสนิทชื่อ เปโตรนิลลา เข้าเรียนคำสอนอย่างกระตือรือร้น วันหนึ่ง
ในการแข่งขันคำสอนวันอาทิตย์ระหว่างทีมเด็กชายและเด็กหญิง มาอิน
และเปโตรนิลลาชนะการแข่งขันจึงได้รับหนังสือคำสอนเล่มหนึ่งเป็นรางวัล
เปโตรนิลลาจึงให้มาอินเอาไปอ่านก่อน มาอินรับหนังสือเล่มนั้นมา
ด้วยความรู้สึกอึ้งอัมตะใจ เพราะเธอได้รู้จักกับพระเจ้าและรักพระองค์มากขึ้น

เมื่ออายุ 15 ปี ท่านสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมธิดาแม่พระนิรมลทิน และได้เริ่มงานแพร่ธรรมท่ามกลางเด็กหญิงของหมู่บ้าน ในปี 1860 โรคไทฟอยด์ได้ระบอบอย่างรุนแรงในหมู่บ้าน ขณะนั้นท่านมีอายุ 23 ปี ท่านได้สมัครไปช่วยพยาบาลครอบครัวหนึ่งซึ่งเป็นญาติกัน เมื่อช่วยคนอื่นให้หายจากโรค ท่านกลับติดโรคร้ายดังกล่าวจนแทบจะเอาชีวิตไม่รอด 2 เดือนผ่านไปท่านหายจากโรค สุขภาพอันแข็งแกร่งของท่านก็สลายไปด้วย ท่านไม่สามารถกลับไปทำงานในโรงงานได้ดังเดิมอีกต่อไป ท่านตระหนักว่า ตนเองนั้นอ่อนแอไม่สามารถทำอะไรที่หนักเกินกำลังได้ จึงได้มอบตนเองแด่พระเจ้าโดยสิ้นเชิง ท่านเริ่มไปเรียนตัดเย็บกับช่างคนหนึ่งในบ้านพร้อมกับเบโตรนิลลาเพื่อนสนิท โดยตั้งปณิธานไว้ว่าจะเปิดร้านเย็บเสื้อผ้าของตนเอง เพื่อรับบรรดาเด็กหญิงในบ้านมาเรียนและฝึกงาน ขณะเดียวกันก็จะสอนพวกเขาให้สวดภาวนา รักพระเจ้า และเป็นคริสตชนที่ดี ซึ่งทุกเช้าก่อนเข้าเรียนเด็ก ๆ จะสวดภาวนาต่อพระรูปพระแม่มาเรีย และเมื่ออยู่ในห้องเรียนทั่วทั้งห้องมีแต่เสียงฝีเข็ม ในบางครั้งมาอินจะพูดประโยคสั้น ๆ เพื่อบอกให้เด็ก ๆ คิดถึงพระเจ้าอยู่เสมอ

พระญาณสอดส่องของพระเจ้าได้นำท่านให้มารู้จักกับคุณพ่อบอสโก ท่านทั้งสองได้ร่วมกันก่อตั้งคณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ เพื่อดูแลเอาใจใส่เยาวชนหญิงที่ยากจน และถูกทอดทิ้ง ท่านได้พิสูจน์ตนเองในฐานะมหาธิการิณีสูงสุดคนแรกของคณะ เป็นผู้อบรม และอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านชีวิตภายใน สามารถถ่ายทอดจิตตารมณ์ซาเลเซียนแบบสตรีที่มากด้วยความคิดสร้างสรรค์ เป็นผู้นำที่มีใจเมตตา ร่าเริง ยินดี และพากเพียรอดทน มีความสามารถในการสร้างมิตรภาพแท้ที่นำสมาชิกและเยาวชน ให้ค้นพบโครงการของพระเจ้า และมีความสุขในการอุทิศตนรับใช้ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน

ระยะเวลาเพียง 9 ปี ในชีวิตนักบวช ท่านสามารถนำพาคณะให้เจริญก้าวหน้าทั้งด้านความศักดิ์สิทธิ์และภารกิจมากมาย ทั้งในอิตาลีและต่างประเทศ ในวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1881 ท่านได้สิ้นใจอย่างศักดิ์สิทธิ์ สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 11 ได้ทรงประกาศแต่งตั้งท่านเป็นบุญราศีในปี ค.ศ. 1938 และสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอที่ 12 ทรงสถาปนาท่านเป็นนักบุญ เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน ค.ศ. 1951

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

1. ชีวิตในวัยเด็กของนักบุญมารีอา โดเมนิกา มัสซาแรลโล ที่ฉันได้เรียนรู้
มีอะไรบ้าง (ช่วยเหลือบิดามารดาทำงานในไร่ / ช่วยดูแลน้อง ๆ /
มีความรักต่อพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิทและต่อพระแม่มาเรีย / รักการ
สวดภาวนา / รักการเรียนรู้คำสอน)
2. ใครเป็นคนสอนท่านเรื่องความศรัทธาต่อศีลมหาสนิทและต่อแม่พระ
(พ่อและแม่)
3. ขณะที่โรคไทฟอยด์ระบาด ท่านทำอะไร (อาสาสมัครไปช่วยพยาบาล
ครอบครัวหนึ่งซึ่งเป็นญาติกัน)
4. ขณะที่ท่านช่วยคนอื่นให้หายจากโรค ท่านพบเจอกับสิ่งใด (ติดโรคร้าย
ดังกล่าวจนแทบจะเอาชีวิตไม่รอด และป่วยหนักอยู่ 2 เดือน)
5. หลังจากการป่วย ท่านอ่อนแอไม่สามารถทำอะไรที่หนักเกินกำลังได้
จึงได้มอบตนเองแด่พระเจ้าโดยสิ้นเชิง และท่านเริ่มทำอะไร (ไปเรียน
ตัดเย็บพร้อมกับเบโตรนิลลาเพื่อนสนิท โดยตั้งปณิธานไว้ว่าจะเปิดร้าน
เย็บเสื้อผ้าของตนเองและรับบรรดาเด็กหญิงในหมู่บ้านมาเรียนและ
ฝึกงานด้วย)
6. พระเจ้าทรงนำท่านให้พบกับใคร และเกิดอะไรขึ้น (พบกับคุณพ่อบอสโก
และร่วมกันก่อตั้งคณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ “ซาเลเซียนหญิง”)
7. สิ่งที่ท่านพยายามทำอยู่เสมอขณะมีชีวิตอยู่คือเรื่องใด (พยายามก้าวหน้า
ในคุณธรรมความดี ปรับปรุงข้อบกพร่องในตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

เกม “ย้ายทัพ” ตามกติกาการเล่นดังนี้

1. แบ่งสมาชิกออกเป็น 2 ทีม เท่า ๆ กัน ให้แต่ละทีมเข้าแถวตอนลึก
2. นำสิ่งของที่เตรียมไว้ มากองวางไว้ด้านหน้าของแต่ละกลุ่ม
3. เมื่อได้ยินสัญญาณเริ่มเล่น สมาชิกคนแรกของทีมจะต้องนำสิ่งของหนึ่งชิ้นจากกองมาวางบนศีรษะ และเดินไปวางไว้อีกฝั่งหนึ่งในตำแหน่งที่ผู้นำกำหนดไว้ ขณะเดินไปให้นำมือไขว่หลัง ห้ามจับสิ่งของบนศีรษะ ถ้าสัมผัสของหรือของตก ให้กลับมาจุดตั้งต้นวางของบนศีรษะ แล้วเดินไปใหม่
4. เมื่อคนแรกไปถึงอีกฝั่งหนึ่ง วางของลงแล้ว ให้วิ่งกลับมาแตะมือสมาชิกคนต่อไป และทำตามขั้นตอนข้อ 3 และ 4 ใหม่ ทีมใดนำของไปวางได้หมดก่อน เป็นผู้ชนะ

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

นักบุญมารีอา โดเมนิกา มัสซาแรลโล เป็นเด็กที่รักการเรียนคำสอน รักการสวดภาวนา พยายามก้าวหน้าในคุณธรรม ความดี และปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ ดังนั้นให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าเราจะปฏิบัติตามแบบอย่างชีวิตของท่านได้อย่างไรบ้าง ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติคนละ 1 ประการ เช่น เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่, ช่วยเหลือและแบ่งเบาภาระงานของพ่อแม่, ตั้งใจเรียนคำสอน, อ่านหนังสือคำสอน, ท่องบทสวด, แก้ไขข้อบกพร่องที่ตนมี ฯลฯ โดยให้เลขาค้นหาคำข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุกทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็กให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบุญชี้ให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้โอวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เด็ก ๆ หมั่นตรวจสอบอุปนิสัยของตนว่ามีข้อดี ข้อเสียอะไร ข้อดีให้พยายามทำความดีนั้นต่อไป ส่วนข้อเสียให้พยายามปรับปรุงแก้ไขตนเองให้ดีขึ้น และให้ตั้งใจฟังพระวาจาพระเจ้า ทุกครั้งที่ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และนำพระวาจาที่ได้ฟังนั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนกันยายน ค.ศ. 2015

เพื่อบรรดาครูคำสอน จะเป็นประจักษ์พยานในการดำเนินชีวิต ที่สอดคล้องกับความเชื่อที่พวกเขาประกาศ

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....

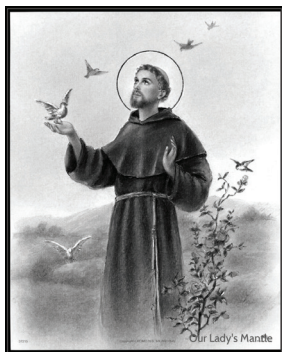
สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน

กล่าวอ้อลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะมิชนมให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 10
เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน
ด้วยการไม่ยึดติดกับสิ่งของฝ่ายโลก
เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น
ตามแบบอย่างของนักบุญฟรังซิส อัสซีซี

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ จดจำ และเล่าประวัตินักบุญฟรังซิส อัสซีซีได้
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงความสำคัญในการไว้วางใจพระเจ้า มากกว่าการยึดติดกับสิ่งของภายนอก
3. เพื่อให้สมาชิกแสดงออกถึงความรักและวางใจต่อพระเจ้าด้วยการ เสียสละสิ่งต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องในสิ่งที่เราสามารถทำได้

อุปกรณ์

1. ภาพยนตร์ นักบุญฟรังซิส อัสซีซี นักบุญสำหรับเด็ก ชุด 3 หรือภาพยนตร์ประวัตินักบุญฟรังซิสอัสซีซี
[HTTPS://WWW.YOUTUBE.COM/WATCH?V=P1S4TPYLU5G](https://www.youtube.com/watch?v=P1S4TPYLU5G)
2. เนื้อเพลง/ชาร์ตเพลง “ทหารของพระบิดา”
3. เครื่องเล่นเพลง
4. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอนชุด เพื่อนช่วยเพื่อน

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ ผู้นำต้อนรับสมาชิกด้วยความยินดี เมื่อพร้อมแล้วให้เล่นเกม “ซ่ายสงคราม ขวาคความรัก” ให้สมาชิกจับมือเป็นวงกลม ผู้นำ กำหนดให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งเป็นผู้เริ่มก่อน มีกติกาว่าถ้าผู้เล่น หันหน้าไปทางซ้ายให้พูดว่า “สงคราม” แต่ถ้าหันหน้าไปทางขวา ให้พูดว่า “ความรัก” ซึ่งสมาชิกจะหันหน้าไปทางไหนก็ได้ แต่ต้อง พูดให้ถูกต้องตามกติกา

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตาค้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสววรรค์ พวกลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้าพระกุมารเยซูในวันนี้ เพื่อจะได้รักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ สำหรับแบบอย่างของบรรดานักบุญ ที่ทำให้ลูกได้เห็นประจักษ์พยานแห่งความรักต่อพระองค์ ดังเช่นนักบุญฟรังซิส อัลซีซี ท่านเป็นแบบอย่างในการเสียสละสิ่งของฝ่ายโลก และดำเนินชีวิตติดตามพระผู้เป็นเจ้าด้วยความไว้วางใจ ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา และอย่าให้สิ่งใดมารบกวนจิตใจของลูก เพื่อลูกจะได้เข้าใจคำสอนเรื่องราวทุกคนเป็นพี่น้องกัน ด้วยการไม่ยึดติดกับสิ่งของฝ่ายโลกเพื่อพระเจ้า ลูกอธิษฐานภาวนาทั้งนี้ โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ ในวันนี้เราจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับนักบุญ ฟรังซิส อัลซีซี ท่านเกิดที่ประเทศอิตาลี เป็นผู้ก่อตั้งคณะภราดาน้อยฟรังซิสกัน ท่านได้พยายามเจริญชีวิตตามคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้า โดยสละสิ่งของต่าง ๆ ฝ่ายโลก และติดตามองค์พระเยซูเจ้า แต่ก่อนที่เราจะเรียนรู้ประวัติของท่าน ให้เราทบทวนถึงงานที่เราได้ทำจากการพบปะกันครั้งที่แล้วก่อน

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

ให้ผู้นำช่วยเลขาสรุปประเด็นสำคัญว่าเราได้เรียนรู้เรื่องอะไร และมีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีเรื่องใดบ้าง จากนั้นให้แต่ละคน/คู่รายงานสิ่งที่ตนกระทำ แล้วให้เลขาจดบันทึกไว้ในสมุด ผู้นำให้กำลังใจสมาชิกและเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

รายงานการบริจาคเงิน

เหรียญจากรายงานการเงินของกลุ่ม

2. ประสบการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ พุดคุยกับสมาชิกด้วยคำถามเหล่านี้

1. ใครมีพี่น้องหรือญาติ เป็นพระสงฆ์ นักบวช บ้างหรือไม่
2. มีใครในพวกเราเคยไปฝึกฝนในอาราม หรือบ้านเณรบ้าง รู้สึกอย่างไร
3. รู้หรือไม่ว่าคนที่ เป็นพระสงฆ์ นักบวช ต้องปฏิญาณตนในเรื่องใดบ้าง (ความบริสุทธิ์ ความยากจน และความนบนอบต่อผู้ใหญ่) ในกรณีที่เป็นนักบวชจะมีในเรื่องของการถือตามจิตตารมณ์พิเศษของคณะนั้น ๆ เช่น คณะภราดาน้อยฝรั่งเศสกัน คือ การดำเนินชีวิตตามพระวรสาร ยึดมั่นในความยากจนด้วยจิตใจที่เบิกบาน ยึดมั่นในความสุภาพถ่อมตนเพื่อชีวิตแห่งภราดรภาพ และการภาวนา เป็นต้น)
4. ถ้าเราตั้งใจจะเป็นพระสงฆ์ นักบวช เราต้องเสียสละอะไรบ้าง (ครอบครัว / ความต้องการส่วนตัวของเรา / ทรัพย์สินเงินทอง / เสื้อผ้าราคาแพง ๆ / โทรศัพท์ที่เราอยากได้ ฯลฯ)
5. เราคิดว่าเราสามารถสละทรัพย์สินเงินทองเพื่อทำให้เกิดสันติสุขในชุมชน ในท้องถิ่นหรือในประเทศของเราได้อย่างไร (ทำบุญให้กับคนยากจน / ช่วยเหลือผู้พิการหรือเด็กกำพร้า / อดออมไว้เพื่อส่งไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ในประเทศอื่นที่ยากจนกว่าเรา เช่น กลุ่มยุวธรรมทูตที่เรา กำลังทำอยู่ / สมทบทุนกับคนอื่น ๆ ช่วยสร้างบ้านให้คนจนได้มีที่อยู่ / ร่วมบริจาคในที่ต่าง ๆ ที่เขาเปิดรับบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสกว่าเรา ฯลฯ)

เราพอจะทราบมาบ้างแล้วว่า คนที่จะเป็นพระสงฆ์ นักบวช ต้องสละครอบครัวและความสะดวกสบายต่าง ๆ และที่สำคัญต้องสละทรัพย์สินเงินทอง ไม่ยึดติดกับสิ่งของฝ่ายโลก และถือความยากจน เราไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้ทุกคน แต่เราสามารถสละทรัพย์สิน สิ่งของที่เรามีเพื่อช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาสกว่าเราได้ วันนี้เราจะมาเรียนรู้ประวัตินักบุญฝรั่งเศส อัลซีซี ท่านได้สละทรัพย์สินสมบัติต่าง ๆ ที่ท่านมีและติดตามพระเจ้าในฐานะนักบวช และเป็นผู้ก่อตั้งคณะภราดาน้อยฝรั่งเศสกัน

ผู้นำ อ่านประวัติหรือเล่าเรื่องราวให้สมาชิกฟังหรืออาจแยกสาร
 ประวัตินักบุญ แจกให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ หรืออ่าน
 คนละวรรคก็ได้ เมื่อฟังหรืออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

ประวัตินักบุญฟรังซิส อัลซีซี

เกิดในปี 1182 เป็นบุตรของนายเปโตร แบร์นาโด และนางปีกา
 ซึ่งเป็นครอบครัวที่ร่ำรวย ท่านเป็นคนรักสนุก เป็นหนุ่มเจ้าสำราญ อวดรวย
 มีเสน่ห์ต่อทุกคนที่พบเห็น ท่านเคยสมัครเป็นทหาร และถูกจับไปเป็นเชลย
 ในสงครามระหว่างอัลซีซีกับเปรูกา และล้มป่วยอย่างหนัก แต่นั่นกลับทำ
 ให้ท่านยิ่งฝันถึงเกียรติยศ ชื่อเสียง และการสู้รบ ท่านจึงเข้าร่วมกับขุนนาง
 ผู้หนึ่งของเมืองอัลซีซี ที่กำลังเดินทางไปสู้รบกับแม่ทัพที่มีชื่อเสียงแห่งเบรียน
 เมื่อเดินทางมาถึงเมืองสโปเลโต ท่านได้ล้มป่วยลงอีกครั้ง และได้เห็น
 ภาพนิมิตด้วยเสียงสนทนากับท่าน ฟรังซิสจึงถามกลับไปด้วยความอึดอัดว่า
 “พระองค์ทรงประสงค์อะไรจากข้าพเจ้า” เสียงนั้นตอบกลับมากว่า “จงกลับ
 ไปอัลซีซี ที่นั่นเราจะบอกว่าเจ้าจะต้องทำอะไร”

เมื่อกลับมาถึงอัลซีซี เสียงของพระเจ้าเริ่มทำงานในตัวท่าน
 ท่านเริ่มปลีกตัวจากเพื่อนฝูงที่เคยเฮฮาด้วยกัน และให้เวลากับคนจน
 คนโรคเรื้อน ซึ่งเมื่อก่อนท่านจะรู้สึกรังเกียจมาก เมื่อพบ ท่านพยายาม
 หันไปให้ไกล แต่มีครั้งหนึ่งเมื่อท่านได้พบคนโรคเรื้อน กลับมีพลังบางอย่าง
 ทำให้ท่านหยุดและเข้าไปหาคนโรคเรื้อนนั่น โอบกอดและจูบเขา หลังจาก
 นั้นเป็นต้นมา ท่านก็ไม่มีท่าทีรังเกียจคนโรคเรื้อนอีกเลย และที่สำคัญ
 ท่านแสวงหาสถานที่สงบเพื่อสวดภาวนามากขึ้น

วันหนึ่ง ท่านได้เข้าไปสวดภาวนา ณ วัดนักบุญคามิอาโน วัดเล็ก ๆ
 แห่งหนึ่งในเมืองอัลซีซี ท่านได้ร้องเรียกหาพระเจ้าด้วยความร้อนรน
 และพระเจ้าได้บอกฟรังซิสให้ซ่อมแซมวัดแห่งนี้ ซึ่งเป็นบ้านของพระองค์
 ท่านจึงนำผ้าไปขายและนำเงินก้อนนั้น ไปมอบให้กับพ่อเจ้าวัดเพื่อซ่อมแซม
 วัดหลังนี้ แต่คุณพ่อเจ้าวัดได้ปฏิเสธเงินก้อนนั้น เพราะคิดว่าท่านสติไม่ดี
 เมื่อแบร์นาโด บิดาของท่านทราบถึงเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไปของลูกชาย
 จึงให้คนไปนำตัวฟรังซิสกลับมา และพยายามทำให้ท่านกลับมาเป็นคนเดิม
 ที่สนุกสนานกับการเข้าสังคม การมีชื่อเสียง และการมั่งมีในธุรกิจ

แต่เมื่อเห็นว่าฝรั่งเศสไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ จึงนำตัวท่านไปขังไว้ ขณะที่แบร์นาโดเดินทางไปทำธุรกิจต่างเมือง นางปีกาส่งสารลูกจึงปล่อยตัวฝรั่งเศสออกมา ท่านจึงนำผ้าที่มีอยู่ในร้านแจกจ่ายแก่คนยากจนและคนทั่วไปในเมือง เมื่อแบร์นาโดกลับมาก็โกรธแค้นยิ่งนัก จึงนำฝรั่งเศสไปฟ้องต่อพระสังฆราช และตัดเขาออกจากกองมรดก ฝรั่งเศสมิได้เสียใจหรือเกิดความกลัวแต่อย่างใด ท่านกลับถอดเสื้อผ้าหรูหราราคาแพงที่ท่านสวมใส่อยู่ขณะนั้นคืนแก่บิดา และกล่าวแก่แบร์นาโดผู้เป็นบิดาว่า “...ต่อไปนี้ผมจะเรียกพระบิดาเจ้าสวรรค์ว่าเป็นพ่อของผมเท่านั้น”

ฝรั่งเศสกลายเป็นคนยากจน แต่งกายด้วยผ้ากระสอบ ใช้เชือกคาดสะเอว แต่ท่านรำรวยความไว้วางใจในพระเจ้า ท่านเริ่มซ่อมแซมวัดนักบุญตามีอาโน โดยขอบริจาค หิน ปูน และวัสดุอื่น ๆ ที่จำเป็น ด้วยการทำงานแลกกับสิ่งเหล่านั้น และท่านก็ปรับปรุงวัดนั้นจนสำเร็จ หลังจากนั้น ในที่ราบตอนใต้ของเมืองอัลซีซีที่มีชื่อว่า “ปอร์ซิอุโนโคลา” ก็ยังมีอีกวัดหนึ่งที่ถูกทิ้งร้างอยู่ เป็นวัดที่ถวายเป็นแด่แม่พระ ท่านได้เข้าไปอาศัยอยู่ที่นั่น และใช้เวลาถึง 3 ปี จึงสามารถซ่อมแซมวัดนี้จนสำเร็จ

เมื่อมีสมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ท่านจึงเริ่มเขียนพระวินัยที่ประกอบไปด้วยประโยคต่าง ๆ ในพระวรสาร และข้อกำหนดเล็กน้อยที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน และออกเดินทางไปยังกรุงโรมพร้อมเพื่อน ๆ ภราดาของท่าน เพื่อขอให้พระสันตะปาปาอินโนเซนต์ที่ 3 ทรงรับรองสิ่งที่ท่านได้เขียนขึ้น และทรงรับรองกระแสเรียกของพวกท่าน คือ “คณะภราดาน้อย”

หลังจากนั้นท่านและสมาชิกกลับมาใช้ชีวิตที่ “ปอร์ซิอุโนโคลา” ที่นี่ภราดาทุกคนต่างต้องทำงานเพื่อเลี้ยงตัวเอง ดำเนินชีวิตตามคุณค่าพระวรสารตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอน ในด้านการภาวนา ความรักฉันพี่น้อง และรับใช้คนที่มีความยากลำบาก เป็นต้นผู้ยากจน สมาชิกของคณะเริ่มมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ฝรั่งเศสจึงได้เริ่มแก้ไขพระวินัยเพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิต ท่านจึงเริ่มทำการคัดลอกพระวินัยฉบับเดิมโดยเสริมข้อความจากพระวรสารเข้าไปอีกหลายตอน และพระสันตะปาปาโอโนริโอที่ 3 ได้ทรงลงพระนามาในเอกสารรับรองคณะอย่างเป็นทางการอีกครั้งในปี 1223

2 ปีก่อนที่ท่านจะมรณภาพ ท่านได้รับรอยแผลศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์เจ้าขณะที่ท่านภาวนาอยู่บนภูเขาแวร์นา ท่านได้รับความเจ็บปวดมาก แต่ท่านก็ยินดีที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์เจ้าและร่วมในพระทรมานของพระองค์ และท่านได้ถวายวิญญาณคืนแก่พระเจ้าในวันที่ 3 ตุลาคม 1226

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

- 1) สิ่งที่เราได้เรียนรู้จากประวัติของบุญฟรังซิส อัลซีซี มีอะไรบ้าง (การสละทุกสิ่งเพื่อรับใช้พระเจ้า / การช่วยเหลือคนยากจนและขัดสน / การแสดงความรักต่อคนที่สังคมรังเกียจ / การเอาชนะใจตนเอง ฯลฯ)
- 2) สมาชิกรู้สึกประทับใจชีวิตของท่านนักบุญฟรังซิส อัลซีซีในเรื่องใดมากที่สุด (ให้เสียด้าแก่คนยากจน / การซ่อมแซมวัด / การขายทุกสิ่งเพื่อช่วยคนยากจน / การสวมกอดและจูบคนโรคเรื้อน)
- 3) เหตุการณ์ใดที่แสดงว่า นักบุญฟรังซิส อัลซีซี เอาชนะความกลัว และได้แสดงความรักที่ยิ่งใหญ่ต่อเพื่อนพี่น้องที่ต่ำต้อยได้ (ท่านโอบกอดและจูบคนโรคเรื้อนที่สังคมรังเกียจราวกับเป็นพี่น้องของท่านเอง)
- 4) นักบุญฟรังซิส อัลซีซี ได้รับเครื่องหมายใดที่แสดงให้เห็นว่าท่านได้ร่วมพระทรมานกับพระเยซูเจ้า (ได้รับรอยแผลศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้าบนร่างกายของท่าน)

5) ถ้าเราไม่สามารถทำเหมือนท่านนักบุญฟรังซิส อัสซีซี ที่สละทุกอย่างติดตามพระเจ้า เราสามารถช่วยเหลือสังคมที่เราอยู่ได้อย่างไรบ้าง (ทำบุญให้กับคนยากจน / ช่วยเหลือผู้พิการหรือเด็กกำพร้า / อดออมเพื่อไว้เพื่อส่งไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ในประเทศอื่นที่ยากจนกว่าเรา / ร่วมบริจาคในที่ต่าง ๆ ที่เขาเปิดรับบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสกว่าเรา ฯลฯ)

6) การแสดงความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนพี่น้องรอบข้าง จะทำให้สมาชิกมีความสัมพันธ์ต่อพระเจ้าอย่างไร (ฉันจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า และพระองค์ทรงรักฉัน พระเจ้าดีใจที่ฉันรักผู้อื่น เห็นอกเห็นใจผู้อื่น ด้วยการแสดงความช่วยเหลือเพื่อนพี่น้อง เท่าที่ฉันสามารถช่วยเหลือได้)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

ผู้นำให้เด็ก ๆ ร้องเพลง “ทหารของพระบิดา”

1. ยุวธรรมทูตตัวน้อย โลกยังคอยพลั้งจากเธอ
สันติสุขที่มุ่งหวังยังต้องเจอ อยู่ที่เธอว่าจะสร้างและก่อ

* พวกเราเหล่าทหารของพระบิดา เราจะนำพาความสุขให้ทุกชีวิต

แบ่งปันความรักพร้อมรับใช้และให้ไมตรี

เพื่อโลกมีความสงบสันติธรรม

2. คำสัญญาพวกเราจะยึดถือ สิ่งนั้นคือภาวนาและพลีกรรม

มีชีวิตที่เปี่ยมล้นคุณธรรม เป็นพยานงานแพร่ธรรมในชีวิตจริง

** อยู่ด้วยรัก พร้อมรับใช้และให้ไมตรี เพื่อโลกมีความสงบสันติธรรม

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

นักบุญฟรังซิสเป็นบุคคลที่มีความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์เป็นอย่างมาก ท่านยอมเสียสละทรัพย์สินของต่าง ๆ ที่ทำให้ท่านสะดวกสบาย ไปถือความยากจน และติดตามพระเยซูเจ้าในฐานะนักบวช ท่านเอาใจใส่ช่วยเหลือคนยากจน และคนที่ถูกทอดทิ้ง ดังนั้น ให้ผู้นำปรึกษากับสมาชิกว่าเราจะทำตามแบบอย่างชีวิตของท่านได้อย่างไรบ้าง ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติคนละ 1 ประการ เช่น รักคนที่ไม่มีใครคบ, เอาใจใส่คนยากจน, ละทิ้งความสะดวกสบายเพื่อร่วมในพระทรมานของพระเยซูเจ้า, จะออมเงินเพื่อไปช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส ฯลฯ โดยให้เลขาบันทึกข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุกทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็กให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบุญซีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้โอวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เด็ก ๆ รู้ว่าสิ่งของที่ตนมีนั้น มีไว้เพื่อรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ ไม่ยึดติดและพร้อมจะเสียสละเพื่อให้การช่วยเหลือคนยากจนตามสถานการณ์ของตน และให้ตั้งใจฟังพระวาจาพระเจ้า ทุกครั้งที่ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และนำพระวาจาที่ได้ฟังนั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดือนตุลาคม ค.ศ. 2015

เพื่อให้ชุมชนคริสตชนในทวีปเอเชีย ได้ประกาศข่าวดีด้วยจิตตารมณ์ธรรมทูตแก่ทุกคนที่รอคอย

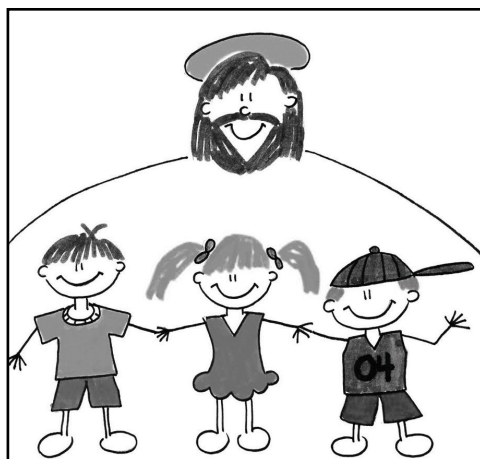
ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน

กล่าวอ้อลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะมิชนมให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 11
เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน
ด้วยการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมด้วยความรัก
ตามแบบอย่างของนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิก รู้ จดจำ และเล่าเรื่องราวของนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอลได้
2. เพื่อให้สมาชิกตระหนักถึงการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมด้วยความรัก
3. เพื่อให้สมาชิกแสดงออกถึงการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมด้วยความรัก เสียสละ และช่วยเหลือเกื้อกูลกันตามแบบอย่างของนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล

อุปกรณ์

1. เนื้อเพลง/ชาร์ทเพลง “เป็นหนึ่งในเดียวในพระองค์”
2. เครื่องเล่นเพลง
3. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอนชุด เพื่อนช่วยเพื่อน

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ ต้อนรับสมาชิกด้วยความยินดี เมื่อพร้อมแล้วให้ผู้นำ นำสมาชิกร้องเพลง “เป็นหนึ่งในเดียวในพระองค์”

**เป็นหนึ่งในเดียวในพระองค์	ก้าวเดินไปพร้อมกับพระองค์
ด้วยรักรับใช้พระองค์	และประกาศพระนามพระองค์
1. เป็นพยานยืนยัน	ถึงความรักมั่นคงขององค์
เป็นศิษย์ติดตามพระองค์	และสร้างศิษย์เพื่อพระองค์(**)
2. มาร่วมภาวนา	และรับใช้ซึ่งกันและกัน
เราช่วยกันสร้างสรรค์	เพื่อโลกอันสวยงาม(**)

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตา ก้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้า พระกุมารเยซูในวันนี้ เพื่อจะได้รักพระเยซูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอ ขอบพระคุณพระองค์ สำหรับแบบอย่างของบรรดานักบุญ ที่ทำให้ ลูกได้เห็นประจักษ์พยานแห่งความรักต่อพระองค์ ดังเช่นนักบุญ วินเซนต์ เดอ ปอล ท่านอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความรัก แม้ว่าบุคคลนั้น จะเป็นคนต่ำต้อยเพียงใด ท่านเสียสละตนเองและทรัพย์สินเงินทอง เพื่อช่วยเหลือพวกเขา เพราะท่านถือว่าทุกคนต้องมีส่วนรับผิดชอบ ร่วมกันกับความเป็นอยู่ของพี่น้องในสังคม เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ของทุกคน ตามคำสอนของพระเยซูเจ้า ขอพระองค์โปรดประทาน พระพรแห่งสติปัญญา เพื่อลูกจะได้เข้าใจคำสอนเรื่องเราทุกคน เป็นพี่น้องกัน ด้วยการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมด้วยความรัก ตามแบบอย่างท่านด้วยเทอญ ลูกอธิษฐานภาวนา ทั้งนี้ โดยขอพึ่ง พระบารมีของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ วันนี้ เป็นโอกาสดีที่เราจะได้เรียนรู้ประวัติของนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล ท่านได้ตั้งคณะสงฆ์แพร่ธรรมและคณะธิดาเมตตาธรรม แต่ก่อนที่เราจะเรียนรู้ประวัติของท่าน ขอให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมใน ครั้งที่แล้วว่าเราแต่ละคนมีความตั้งใจจะประกาศข่าวดีอย่างไรบ้าง

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

ให้ผู้นำช่วยเลขาสรุปประเด็นสำคัญว่าเราได้เรียนรู้เรื่องอะไร และมีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีเรื่องใดบ้าง จากนั้นให้แต่ละคน/คู่ รายงานสิ่งที่ตนกระทำ แล้วให้เลขาจดบันทึกไว้ในสมุด ผู้นำให้ กำลังใจสมาชิกและเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

รายงานการบริจาคเงิน

เหรียญกรรายงานการเงินของกลุ่ม

2. ประสบการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ 1. แบ่งสมาชิกออกเป็นกลุ่มเท่า ๆ กัน

2. ให้สมาชิกรวบรวมปัญหาที่สำคัญ ๆ ในสังคมไทยปัจจุบัน เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณี ปัญหาการข่มขืน ปัญหาเด็กเร่ร่อน ปัญหาโรคเอดส์ เป็นต้น (ผู้นำอาจเพิ่มประเด็นปัญหาอื่น ๆ ได้อีก)

3. ให้แต่ละกลุ่มปรึกษารื้อกัน โดยจัดลำดับปัญหาเหล่านั้นว่า ปัญหาใดมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ที่ต้องการการป้องกัน หรือ ต้องการการแก้ไขอย่างรีบด่วน ปัญหาใดมีความสำคัญเป็นอันดับสอง สาม เรียงกันไป

4. ให้ผู้แทนของกลุ่มออกมารายงานผล พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบหน้าชั้น

5. เมื่อครบทุกกลุ่ม ผู้นำชี้ให้เห็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหานั้น ๆ

ก. ความเห็นแก่ตัวของผู้คน

ข. การแย่งชิงอำนาจ ทรัพย์สินกันและกัน

ค. ความแตกแยกในครอบครัว

ง. ลัทธิวัตถุนิยม บริโภคนิยม

สรุปแล้วตัวการของปัญหาในสังคมก็คือ “มนุษย์” เอง ซึ่งต้องการการเฝ้าระวังรักษายิ่งกว่าสิ่งอื่นใด เราจะแก้ปัญหามาของสังคมไม่ได้ ถ้าไม่แก้ที่ตัวมนุษย์ แล้วใครเล่าจะอาสาเข้ามาแก้ปัญหามนุษย์

สมาชิกรู้หรือไม่ว่า ปัญหาต่าง ๆ ที่พวกเราได้วิเคราะห์ไปนั้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสมัยของท่านนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล เช่นเดียวกัน แต่ท่านเป็นผู้ที่มีน้ำใจดี ท่านชอบให้เงินแก่คนยากจน ชอบใส่ถุงทาน ท่านเสียสละและอุทิศตนช่วยเหลือทุกคนโดยไม่แบ่งแยก ท่านจัดตั้งองค์กรด้านงานสงเคราะห์ เพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน วันนี้เราจะเรียนรู้ประวัติของท่านพร้อม ๆ กัน

ผู้นำ อ่านประวัติหรือเล่าเรื่องราวให้สมาชิกฟังหรืออาจถ่ายเอกสารประวัตินักบุญ แจกให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ หรืออ่านคนละวรรคก็ได้ เมื่อฟังหรืออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

ประวัตินักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล

วินเซนต์ เดอ ปอล เกิดเมื่อวันที่ 24 เมษายน ค.ศ. 1581 จากครอบครัวชาวนาที่หมู่บ้านปูย แคว้นลันต์ ทิศใต้ของประเทศฝรั่งเศส ท่านเป็นบุตรคนที่ 3 ในจำนวนพี่น้อง 6 คน ครอบครัวของท่านทำงานด้วยจิตใจซื่อสัตย์ คิดถึงพระเจ้าอยู่เสมอ ในเวลาว่างก็จะอ่านประวัตินักบุญและภาวนาพร้อมกัน และก่อนเข้านอนเด็ก ๆ จะขอพรจากพ่อแม่ด้วยเมื่อบิดามารดาให้เงินแก่วินเซนต์ เขาก็นำไปใส่ถุงทานหรือให้แก่คนยากจน วันหนึ่งเขาพบคนยากจนขัดสนคนหนึ่ง เขาก็ไม่ลังเลใจที่จะให้เงินทั้งหมดของเขาแก่คนจน วินเซนต์รักแม่พระมาก เวลาเรียนคำสอนเขาก็จะรื้อนร่นและตั้งใจฟังเป็นอย่างมาก ดังนั้นเจ้าอาวาสและครอบครัวของเขาจึงส่งเขาไปเรียนในเมือง วินเซนต์มีความปรารถนาที่จะเป็นพระสงฆ์ และเขาได้บวชเป็นพระสงฆ์เมื่อวันที่ 23 กันยายน ค.ศ. 1600 ด้วยอายุเพียง 20 ปี

วินเซนต์สนใจการเรียน เพราะคิดว่ายิ่งมีความรู้มากเท่าไรก็ยิ่งทำประโยชน์ได้มากขึ้น ท่านต้องกู้หนี้ยืมเงินมาเรียนจึงสามารถเรียนจบเทวศาสตร์ ท่านได้ผ่านความยากลำบาก แม้กระทั่งคำเล่าขานว่าถูกโจรสลัดจับและนำไปขายเป็นทาสที่เมืองตูนิส แต่ก็หนีรอดมาได้หลังจากนั้นสองปี ทำให้ช่วยเพิ่มประสบการณ์ความยากลำบากมากยิ่งขึ้นทั้งหมดนี้จึงมีส่วนช่วยหล่อหลอมใจของท่านให้สงสารและเมตตาคนยากจน คนที่ตกเป็นทาสในยุคสมัยของท่าน

เมื่อท่านเป็นเจ้าอาวาสที่คลีซีในกรุงปารีส ท่านได้ดูแลพวกทาสและเป็นผู้อำนวยการขององค์กรแห่งกิจเมตตาต่าง ๆ ในกรุงปารีส และทำให้ท่านมีอำนาจในราชสำนักด้วย ท่านได้ตั้งกลุ่มสตรีและสัตบุรุษเพื่อให้การช่วยเหลือคนยากจน ทาส นักโทษ ท่านได้พยายามช่วยเหลือคนขอทาน โดยให้จัดหาความเกียจคร้านและหางานให้ทำ ท่านให้ความช่วยเหลือแก่พื้นที่ ๆ อดอยากและมีโรคติดต่ออันเนื่องมาจากสงคราม

ท่านได้ก่อตั้ง “คณะสงฆ์แพรธรรม” และเกิดแรงบันดาลใจให้ก่อตั้ง “คณะธิดาเมตตาธรรม” ขึ้น เพื่อรับใช้ช่วยเหลือคนยากจนและคนเจ็บป่วย ท่านยังเอาใจใส่กระแสเรียกและชีวิตของพระสงฆ์ และอุทิศตนเพื่องานอบรมฟื้นฟูจิตใจต่าง ๆ ของสามเณรและพระสงฆ์

คุณพ่อวินเซนตใช้เวลาวันละ 5 ชั่วโมง และสวดภาวนาวันละ 4 ชั่วโมง ท่านสำนึกว่ากิจการที่ดีต้องได้รับการโอบอุ้มจากพระเจ้า ท่านสิ้นใจเมื่อวันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 1660 และท่านได้รับแต่งตั้งเป็นนักบุญเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน ค.ศ. 1737 โดยพระสันตะปาปาเคลเมนต์ที่ 13 และพระสันตะปาปาเลโอที่ 13 ได้ประกาศยกย่องให้ท่านเป็นองค์อุปถัมภ์ของกิจการด้านสงเคราะห์ทั้งหลาย

ซึ่งต่อมาในปี ค.ศ. 1833 โดยการริเริ่มของหนุ่ม ๆ เจ็ดคน โดยการนำของเฟรเดริก โอซานัม(ปัจจุบันคือบุญราศี เฟรเดริก โอซานัม) ได้สืบทอดเจตนารมณ์การช่วยเหลือคนยากจน การเยี่ยมเยียนผู้ป่วย ด้วยการก่อตั้ง “สมาคมนักบุญวินเซนต์ปอล” เพื่อช่วยเหลือแก่ผู้ตกทุกข์ได้ยาก โดยไม่ตัดสินว่าใครดี ใครเลว แต่พร้อมที่จะรับใช้โดยคำนึงถึงคำสอนของพระเยซูเจ้าที่ว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา’ (มธ. 25:40)

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

- 1) นักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล เป็นแบบอย่างที่ดีให้เราในเรื่องใดบ้าง (รักการเรียนคำสอน / ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยใจกว้าง / ศรัทธาต่อพระเจ้าและแม่พระ / รักการสวดภาวนา / รักที่จะเรียนรู้ / รักที่จะเป็นพระสงฆ์)
- 2) ฉันรู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นคนที่ทำงานด้านสังคมสงเคราะห์ ช่วยเหลือสังคม โดยเฉพาะคนยากจน ออกเยี่ยมผู้ป่วย คนที่ถูกทอดทิ้ง ฯลฯ (ประทับใจ / รู้สึกว่าเขาเป็นคนดี / เสียสละ / อยากทำอย่างเขาบ้าง ฯลฯ)

3) การช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่มีเงื่อนไขจะส่งผลต่อตัวฉันอย่างไร (ฉันสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยไม่มีข้อแม้ใด ๆ / ฉันสามารถจะรักทุกคนได้โดยไม่มีเงื่อนไข / ฉันสามารถอยู่ร่วมกับทุกคนได้อย่างมีความสุข / ฉันจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า)

4) การแสดงน้ำใจต่อคนยากจน ช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก เยี่ยมเยียนคนป่วย ดังเช่นจิตตารมณ์ของนักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล จะส่งผลอย่างไรในชุมชนของเรา (ทุกคนได้รับความช่วยเหลือโดยเท่าเทียมกัน / สังคมชุมชนก็จะมีความสุข / ทุกคนมีความรับผิดชอบร่วมกันในชุมชน)

5) การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโดยไม่แบ่งแยก และช่วยเหลือผู้อื่นด้วยใจกว้าง จะช่วยให้ฉันรักพระเจ้ามากขึ้นได้อย่างไร (ทำให้ฉันเห็นพระเจ้าในเพื่อนพี่น้องทุกคน และทำให้ฉันสามารถรักพระองค์ผ่านเพื่อนพี่น้องในทุกสภาพความเป็นอยู่ของเขา และในชีวิตประจำวัน)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

เกม “เรียงฉันให้ถูก”

1. พิมพ์ข้อความพระคัมภีร์ “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” (มธ. 25:40) โดยพิมพ์แยกเป็นคำ ๆ และตัดแยกออกมาเป็นคำ ทำ 2-3 ชุด

ตัวอย่างเมื่อตัดแล้ว

 เป็นต้น

2. แบ่งสมาชิกออกเป็นทีม เท่า ๆ กัน แล้วแจกข้อความพระคัมภีร์ที่ตัดเป็นชุดไว้แล้ว กลุ่มละ 1 ชุด

3. เมื่อได้ยินสัญญาณเริ่ม ให้แต่ละกลุ่มเรียงคำที่ได้ให้เป็นข้อความพระคัมภีร์ที่ถูกต้อง

4. เสร็จแล้วให้ผู้นำตรวจสอบ ทีมใดเรียงข้อความได้ถูกต้องให้ถือว่าชนะ ผู้นำเตรียมของรางวัลด้วย

5. เสร็จแล้วให้อ่านข้อความพระคัมภีร์ตอนนี้ พร้อมกันทุกกลุ่ม

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

นักบุญวินเซนต์ เดอ ปอล เป็นบุคคลที่มีน้ำใจดีต่อทุกคน ท่านอยู่ร่วมกับคนอื่นได้ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นใคร ท่านเสียสละตนเอง และทรัพย์สินเงินทองเพื่อช่วยเหลือคนยากจน คนที่ขัดสน คนที่ถูกทอดทิ้ง ดังนั้น ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าเราจะปฏิบัติตามแบบอย่างชีวิตของท่านได้อย่างไรบ้าง ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติคนละ 1 ประการ เช่น สวดภาวนาก่อนนอน, อ่านประวัตินักบุญ, ตั้งใจเรียน คำสอนมากขึ้น, ช่วยเหลือคนยากจน, บริจาคเงิน, พูดคุยกับคนที่ไม่มีใครคบ, เป็นเพื่อนกับทุกคน ฯลฯ โดยให้เลขaban ที่กข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถวาทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายของเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงินให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้อาวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เด็ก ๆ อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมด้วยความรัก ไม่ดูถูกหรือรังเกียจคนยากจน คนที่ด้อยโอกาสกว่า และพร้อมจะเสียสละสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น และให้ตั้งใจฟังพระวาจาพระเจ้า ทุกครั้งที่ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และนำพระวาจาที่ได้ฟังนั้นไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมาร่วมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดียนพฤศจิกายน ค.ศ. 2015

เพื่อให้บรรดาชุมพบาลของพระศาสนจักรได้มีความรักอย่างลึกซึ้งต่อบรรดาคริสตชน เป็นเพื่อนร่วมทางกับพวกเขา และรักษาความหวังของพวกเขาให้มีชีวิตชีวา

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน

กล่าวอ้อลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะมีขนมให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

การพบปะ ครั้งที่ 12
เรื่อง เราทุกคนเป็นพี่น้องกันกับผู้ป่วย
และผู้ถูกทอดทิ้ง
ตามแบบอย่างของ
บุญราศี มารีอา โดเมนิกา บรุน บาร์บันตินี

จุดประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกรู้ จดจำ และเล่าเรื่องราวของบุญราศี มารีอา โดเมนิกา บรุน บาร์บันตินีได้
2. เพื่อให้สมาชิกรู้จักปลอบประโลมใจผู้ป่วย ผู้ที่มีความทุกข์ยากลำบากในชีวิต
3. เพื่อให้สมาชิกเป็นผู้มีน้ำใจดี รู้จักช่วยเหลือพี่น้องที่เจ็บป่วยและถูกทอดทิ้ง

อุปกรณ์

1. เนื้อเพลง/ชาร์ทเพลง “พระเจ้ารักเราทุกคน”
2. เครื่องเล่นเพลง
3. ซีดีเพลงประกอบการสอนคำสอนชุด ทำด้วยความรัก

1. การสร้างบรรยากาศและรายงานการประกาศข่าวดี

ผู้นำ ต้อนรับสมาชิกด้วยความยินดี เมื่อพร้อมแล้วให้สอนร้องเพลง

“พระเจ้ารักเราทุกคน” อาจทำท่าทางประกอบเพลงด้วยก็ได้
พระเจ้ารักฉัน พระเจ้ารักเธอ พระเจ้ารักเราทุกคน (2 รอบ)

1. เมื่อใดที่เธอเสียใจ เมื่อใดที่เธอร้องไห้ อยากให้เธอรู้ ว่ามีใครที่คอยปลอบใจเธอ
2. เมื่อใดที่เธอหัวเราะ เมื่อใดที่เธอแจ่มใส อยากให้เธอรู้ ว่ามีใครที่คอยยิ้มให้เธอ
3. เมื่อใดที่เธอเป็นทุกข์ เมื่อใดที่เธอสิ้นหวัง อยากให้เธอรู้ ว่ามีใครที่คอยห่วงใยเธอ

ภาวนา เมื่อพร้อมแล้ว ให้ผู้นำ นำอธิษฐานภาวนา โดยให้เด็ก ๆ หลับตาค้มศีรษะ สงบเงียบ พนมมือไว้ที่หน้าอก อยู่ในท่าทางที่สำรวมที่สุด (ต้องฝึกทุกครั้งที่จะอธิษฐานภาวนา)

ผู้นำ ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกลูกมาอยู่พร้อมหน้ากันต่อหน้าพระกมุตาเยชูในวันนี้ เพื่อจะได้รักพระเยชูเจ้าให้มากยิ่งขึ้น ลูกขอขอบพระคุณพระองค์ สำหรับแบบอย่างของบรรดานักบุญ ที่ทำให้ลูกได้เห็นประจักษ์พยานแห่งความรักต่อพระองค์ ดังเช่นบุญราศีมารีอา โดเมนิกา บรุน บาร์บันตินี ท่านเป็นผู้ปลอบประโลมใจ และรับใช้ผู้ป่วยด้วยความรักอันไม่รู้เหน็ดเหนื่อย แม้กระทั่งถึงขั้นเสียชีวิตก็ยอม ขอพระองค์โปรดประทานพระพรแห่งสติปัญญา เพื่อลูกจะได้เข้าใจคำสอนเรื่องเราทุกคนเป็นพี่น้องกับผู้ป่วย และผู้ถูกทอดทิ้งตามแบบอย่างของท่าน ลูกอธิษฐานภาวนา ทั้งนี้โดยขอพึ่งพระบารมีของพระเยชูเจ้า พระเจ้า ของลูกทั้งหลาย

ทุกคนตอบ อาแมน

เกริ่นนำ วันนี้ เป็นโอกาสดีที่เราจะได้เรียนรู้ประวัติของบุญราศี มารีอา โดเมนิกา บรุน บาร์บันตินี ผู้ก่อตั้งคณะภคินีผู้รับใช้คนป่วยแห่งนักบุญคามิลโล แต่ก่อนที่เราจะเรียนรู้ประวัติของท่าน ขอให้เลขาได้อ่านรายงานการประชุมในครั้งที่แล้ว ว่าเราแต่ละคนมีความตั้งใจจะประกาศข่าวดีอย่างไรบ้าง

รายงานการทำงานประกาศข่าวดี

ให้ผู้นำช่วยเลขาสรุปประเด็นสำคัญว่าเราได้เรียนรู้เรื่องอะไร และมีใครตั้งใจจะประกาศข่าวดีเรื่องใดบ้าง จากนั้นให้แต่ละคน/คู่ รายงานสิ่งที่ตนกระทำ แล้วให้เลขาจดบันทึกไว้ในสมุด ผู้นำให้กำลังใจสมาชิกและเชิญชวนให้ทำอย่างต่อเนื่อง

รายงานการบริจาคเงิน

เหรียญจากรายงานการเงินของกลุ่ม

2. ประสบการณ์ (เนื้อหา)

ผู้นำ พูดคุยกับสมาชิกด้วยคำถามเหล่านี้

1. ในละแวกบ้านของเรามีผู้ป่วยที่ถูกทอดทิ้ง หรือผู้ที่ไม่มีใครสนใจดูแลบ้างหรือไม่
2. มีใครเคยเข้าไปพูดคุย หรือปลอบประโลมใจเขาบ้างหรือไม่
3. ใครเคยมีประสบการณ์เข้าไปช่วยเหลื่อเขาเหล่านั้นบ้าง รู้สึกอย่างไร

คงเป็นสิ่งที่ยาก ถ้าเราจะเข้าไปช่วยเหลื่อ ดูแลผู้อื่นที่เจ็บป่วย และถูกทอดทิ้ง ถ้าคน ๆ นั้นไม่ใช่คนในครอบครัว หรือญาติพี่น้องของเรา แต่บุญราศี มาริอา โดเมนิกา บรุน บาร์บันติณี ที่เราจะเรียนรู้ในวันนี้ แม่ท่านจะเป็นผู้ที่มีความทุกข์ใจ แต่ท่านกลับเป็นผู้ปลอบใจและบรรเทาทุกข์ให้กับผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ป่วย ผู้กำลังจะสิ้นใจ

ผู้นำ อ่านประวัติหรือเล่าเรื่องราวให้สมาชิกฟังหรืออาจถ่ายเอกสารประวัตินักบุญ แจกให้สมาชิกอ่านพร้อมกันอย่างช้า ๆ หรืออ่านคนละวรรคก็ได้ เมื่อฟังหรืออ่านจบแล้วให้เงียบสัก 2-3 นาที

ประวัติบุญราศี มารีอา โดเมนิกา บรุน บาร์บันตินิ

มารีอา โดเมนิกา เกิดเมื่อวันที่ 17 มกราคม ค.ศ. 1789 เป็นบุตรของ เปโตร บรุน และโจวันนา กรานูซซี เมื่อมารีอา โดเมนิกา อายุ 12 ปี ท่านสูญเสียบิดา และในระหว่างที่อายุ 10-14 ปี ท่านต้องสูญเสียพี่ชาย และน้องชายอีก 3 คน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของท่านเป็นอย่างมาก

มารีอา โดเมนิกา เป็นคนร่าเริง และเปิดเผย ท่านมีความศรัทธาร้อนรนต่อแม่พระ ทุกครั้งที่ไปเรียนจะต้องผ่านวัดแม่พระอัสจรรย และท่านจะต้องเข้าไปที่วัดนั้นเพื่อเยี่ยมพระมารดาสวรรค์ของท่านก่อน ท่านเป็นผู้มีน้ำใจต่อผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก ท่านฝึกฝนทำพลีกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ อยู่เสมอ ครั้งหนึ่งท่านได้ตัดผมมวยของตนเอง เพื่อจะได้เป็นที่น่ารังเกียจแก่คนอื่น

เมื่ออายุ 22 ปี ได้แต่งงานกับซัลวาโดเร บาร์บันตินิ หลังจากที่ตั้งครรภ์ได้ไม่นาน สามียของเธอก็เสียชีวิตลงด้วยโรคเลื้อยโลหิตในสมองแตก ท่านเจ็บปวดมาก แต่ยังคงยึดมั่นในความเชื่อ ความทุกข์เริ่มจะเบาบาง เมื่อท่านให้กำเนิดบุตรชาย หนูน้อยลอเรนโซ และให้การเลี้ยงดูเป็นอย่างดี ในเวลาเดียวกันก็มีแรงกระตุ้นให้เปิดดวงใจของท่าน ไปคลุกคลีกับพี่น้องที่ต้องประสบความทุกข์อันเนื่องมาจากความป่วยไข้และความยากจน ท่านเริ่มออกไปดูแลผู้ป่วยที่ยากจน แต่แล้วก็ต้องประสบกับความทุกข์อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากบุตรชายของท่านได้เสียชีวิตลงเมื่อมีอายุเพียง 8 ปี แต่ท่านยังคงรับใช้พระเจ้าในการอภิบาลผู้ป่วยต่อไป และเริ่มก่อสร้างอารามแม่พระเสด็จเยี่ยม หลังจากที่ได้สร้างอารามเสร็จ ท่านได้ติดต่อขอคณะนักบวชหญิงแห่งคณะนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์ มาอยู่ที่อาราม บรรดาภคินีนับถือท่านเหมือนกับแม่ นอกจากนี้ท่านยังได้ขายทรัพย์สินที่มีอยู่เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในอาราม

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1825-1829 ท่านพักอาศัยอยู่ในอารามพร้อมกับบรรดาภคินีเหล่านั้นในฐานะฆราวาส แต่ท่านก็ได้ละเลยการออกไปเยี่ยมเยียนผู้ป่วยที่กำลังจะสิ้นใจและนำสงสาร เมื่อเธอเห็นสภาพผู้ที่ไร้ที่พึ่งพิง และปราศจากผู้มีน้ำใจดีเข้าไปช่วยเหลือ เธอจึงตัดสินใจออกจากอารามเพื่อไปดูแลอภิบาลพวกเขาเหล่านั้น

ท่านเริ่มรวบรวมสตรีที่ไม่มีพันธะใด เข้ามาอยู่ในบ้านของท่าน และเริ่มงานดูแลผู้ยากไร้ และรับใช้ผู้ป่วย จนเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม ค.ศ. 1841 พระอัครสังฆราชก็ได้รับรอง “คณะภคินีพยาบาล” ของท่าน และในวันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 1852 คณะก็ได้การรับรองจากสันตะสำนัก โดยเรียกชื่อคณะของท่านว่า “ภคินีผู้รับใช้ผู้ป่วย”

ความยากลำบาก ความทุกข์ทรมานนานาชนิด ที่ท่านได้รับ ตลอดชีวิตของท่าน เป็นเหตุให้สภาพร่างกายของท่านทรุดโทรม จนในที่สุดท่านก็เสียชีวิตลงในวันที่ 22 พฤษภาคม ค.ศ. 1868 ที่สุดแล้ว นักบุญพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 ได้ประกาศให้ท่านเป็นบุญราศี ในวันที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ. 1995

3. การไตร่ตรอง

การตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

- 1) บุญราศี มาริอา โดเมนิกา บรุน บาร์บันติณี เป็นคนอย่างไร (เป็นคนร่าเริง และเปิดเผย มีความศรัทธาร้อนรนต่อแม่พระ มีน้ำใจต่อผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก)
- 2) สิ่งที่คุณได้เรียนรู้จากชีวิตของ บุญราศี มาริอา โดเมนิกา บรุน บาร์บันติณี คืออะไร (ท่านเป็นคนมีน้ำใจ / มีใจรักและสงสารผู้ป่วย เป็นต้นผู้ป่วยที่กำลังจะสิ้นใจและถูกทอดทิ้ง)
- 3) ทำไมบุญราศี มาริอา โดเมนิกา บรุน บาร์บันติณี จึงได้ขายทรัพย์สินที่มีอยู่เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในอาราม (ท่านเป็นผู้มีน้ำใจดีต่อทุกคน เสียสละ และรักผู้อื่นจากใจจริง)
- 4) สมาชิกเคยเสียสละสิ่งของเพื่อช่วยเหลือคนอื่นบ้างหรือไม่ รู้สึกอย่างไร (เคย รู้สึกมีความสุข / ดีใจที่ได้ช่วยคนอื่น / ดีใจที่ได้เห็นรอยยิ้มของคนอื่น / ไม่เคย)
- 5) สังคมจะเป็นอย่างไร ถ้ามีผู้มีน้ำใจดีคอยช่วยเหลือผู้ที่ถูกทอดทิ้ง ผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก (สังคมจะเต็มไปด้วยความดีงาม / จะสงบสุข / จะไม่มีคนตกทุกข์ได้ยาก เพราะทุกคนคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน)

4. ปฏิบัติ

สร้างชีวิตกลุ่ม (เน้นความสนุก ให้เด็กได้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

เกม “หัวเราะได้แต่้ม” ตามขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งสมาชิกออกเป็น 2 ทีม เท่า ๆ กัน
2. ให้แต่ละทีมส่งตัวแทนออกมารอบละ 1 คน (ห้ามซ้ำคนเดิมในแต่ละรอบ) รอบละเวลา 30 วินาที
3. รอบแรกให้ตัวแทนทีมที่ 1 แสดงท่าทางอะไรก็ได้ (ตลกได้ แต่ห้ามลามกอนาจาร) ห้ามส่งเสียง และต้องทำให้สมาชิกอีกทีมหนึ่งหัวเราะให้ได้ หากสมาชิกจากทีมตรงข้ามหัวเราะจำนวนกี่คนก็จะเป็นคะแนนของทีมที่ 1
4. รอบที่ 2 ให้ตัวแทนทีมที่ 2 ทำเช่นเดียวกัน เล่นแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคนหรือ ตามความเหมาะสม

มอบหมายงาน (นำความรักของพระเจ้าไปมอบให้แก่ผู้อื่น)

หลายครั้ง บุญราศี มาริอา โดเมนิกา บรูน บาร์บันตินี ท่านเป็นผู้ปลอบประโลมใจและรับใช้ผู้ป่วยด้วยความรักอันไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย แม้จะต้องเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต ดังนั้น ให้ผู้นำปรึกษากับเด็ก ๆ ว่าเราจะปฏิบัติตามแบบอย่างชีวิตของท่านได้อย่างไรบ้าง ให้แต่ละคนหาข้อตั้งใจปฏิบัติคนละ 1 ประการ เช่น ดูแลคนป่วยที่บ้าน, ปลอบใจผู้ที่กำลังตกทุกข์ได้ยาก, ให้กำลังใจคนที่ไม่มีใครคิดถึง, ภาวนาให้ผู้ที่ถูกทอดทิ้ง ฯลฯ โดยให้เลขาบันทึกข้อตั้งใจของสมาชิกแต่ละคนไว้ เพื่อจะได้ติดตามในการพบปะครั้งต่อไป

เก็บถุกทาน (ฝึกเป็นผู้ให้)

ผู้นำชี้แจงให้สมาชิกได้ทราบว่าการถวายเป็นเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเด็กแต่ละคนนั้น จะนำไปรวมกับเงินถวายเป็นเด็กทั่วโลก เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนกว่าพวกเรา

การถวายเงินนี้ ไม่ได้เน้นที่จำนวน แต่เป็นการฝึกฝนเด็ก ให้เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ ผู้นำเตรียมกระปุกออมสินเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ถวาย และเมื่อได้แล้วให้เหรียญทำบัญชีให้เรียบร้อย ส่วนเงิน ให้ฝากไว้ที่ผู้นำ หรือที่คุณพ่อเจ้าอาวาส

5. ประเมินผล

ผู้นำให้อิโรวาท

ให้ผู้นำสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ นำข้อดีของเด็ก ๆ มาชื่นชม ให้กำลังใจ และเตือนใจเด็ก ๆ ให้นำข้อตั้งใจไปปฏิบัติ โดยเน้นให้เด็ก ๆ รู้จักที่จะปลอบประโลมใจผู้ป่วย ผู้ที่มีความทุกข์ยากลำบากในชีวิต และให้ตั้งใจฟังพระวาจาพระเจ้า ทุกครั้งที่ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และนำพระวาจาที่ได้ฟังนั้น ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ผู้นำนัดหมายการพบปะในครั้งต่อไปให้ชัดเจน เลขาควรมีรายชื่อสมาชิกกลุ่มเพื่อบันทึกการมารวมพบปะในแต่ละครั้ง

ภาวนาปิด

บทภาวนาตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา เดียนอันวาตม ค.ศ. 2015

เพื่อครอบครัวทุกครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ทุกข์ทรมาน ได้พบเครื่องหมายแห่งความหวังอันลึกซึ้ง ในการเสด็จมาบังเกิด ของพระเยซูเจ้า

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย....

สวดบทภาวนาของยุวธรรมทูตพร้อมกัน

กล่าวอ้อลาเด็ก ๆ

ส่งเด็ก ๆ กลับบ้านด้วยความรัก

อาจจะมีขนมให้เด็ก ๆ รับประทานก่อนกลับบ้านก็ได้

บันทึก

Handwriting practice area with 15 sets of dotted lines for writing.

บันทึก

Handwriting practice area with 15 horizontal dotted lines for text entry.

สมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรม (PMS) ประเทศไทย

122/11 ซอยนาครสุวรรณ ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 แฟกซ์ 0-2681-5369 ถึง 70

www.pmsthailand.com